

בעזרת השם יתברך

ספר

פְּרִי־לִבִּי
טַעַם

חג הסוכות

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

בארא פארק

**4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563**

היכל הקודש

מאנסי

**32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551**

היכל הקודש

בני ברק

**רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715**

היכל הקודש

וויליאמסבורג

**27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299**

היכל הקודש

בלומינגראוו

**24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804**

היכל הקודש

ירושלים

**רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150**

צו הערן די
הערליכע שיעורים
פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

גראפס ע"י

**קרן הרפסה
היכל הקודש**

**2623 State Route 52
Liberty, NY 12754**

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

בעזרת השם יתברך

ספר

פּרײַליכע טעג

בריוו און שיעורים פול מיט התחזקות, עצות און הדרכה,
ווי אזוי געדער איד אן אויסנאם קען זוכה זיין אויסצונוצן ריכטיג
די פּרײַליכע טעג פון סבות, הושענא רבה, שמיני עצרת
און שמחת תורה.

געבויט אויף די ווערטער פון הייליגן רבי'ן,

אדונינו מורנו ורבינו **רבי נחמן מברסלב** זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זיין תלמיד

מורנו הגאון הקדוש **רבי נתן מברסלב** זכותו יגן עלינו

און אויף די ווערטער פון זייער תלמיד

וואס האט אריינגעברענגט זייערע הייליגע לימודים

אין די גאנצע וועלט

כבוד קדושת מרן **מוהרא"ש** זכותו יגן עלינו

געפלאכטן מיט פסוקים פון תורה, נביאים וכתובים,

און מאמרים פון די הייליגע חז"ל, פון די גמרא,

מדרשים און זוהר הקדוש.

ארויסגעגעבן דורך

חסידי ברסלב, עיר הקודש ירושלים תובב"א

הַקְדָּמָה

ברוב שבת ויהודארה שטעלן מיר פאר פאר די חשוב'ע ליינער א הערליכן קונטרס מענט הכמות ורב האיכות, וועלכע ענטהאלט בריוון אין שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א בעניני חג הסוכות, ד' מינים, רושענא רבה אין שמחת תורה.

די קונטרס ענטהאלט דאס פאלגנדע:

- ♦ אויסצוגן פון בריוון פון לעצטנס, אין פריערדיגע יארן, בעניינא דיומא.
- ♦ א צאל דרשות וואס זענען געזאגט געווארן דורכאויס דעם יום טוב סוכות, אין במשך די הישענות אום רושענא רבה

קראו - ותחי נפשכם!

בברכת נמר חתימה טובה און א גוט קוויטל

מכון עצתו אמונה

מיט לויב און דאנק צום אייבערשטן טוען מיר מעלדן אז מען קען שוין

איבערנעבן פאר'ן ראש ישיבה שליט"א נדבות פאר "עצתו אמונה חלק ז",

אדער קען מען זיך ווענדן צו מוה"ר ישעי' איידל'ס הי"ו אויף 1-347-831-1591

אדער קען מען שיקן אן אימעיל צו maebreslev@gmail.com

חכם לב יקח מצוות;

מכון עצתו אמונה

דוצאט ספרי רביע זכותו ית עליה

אינהאלט

הקדמה..... ד

הכנה צום יום טוב סבות

אן עצה צו האבן שפע אויף יום טוב..... ז

זיך אפגעבן מיט די חינוך פון די קינדער און אכטונג געבן אויף זיי..... ט

מייז זאך איז סבות..... יא

זיך מדבק זיין צום איבערשטן דורך די אלע מצות..... יג

לערנען די שעורים אפילו אין די נאר פארנומענע טעג..... יד

איבערשטער העלף איד זאל שפירן א טעם אין יום טוב..... יז

יעדע מצוה און נוטע זאך וואס מען כאפט אריין אין מורא'דיג חשוב אויבן אין הימל..... יח

ווען א מענטש איז בשמחה, גייען אוועק אלע דינים פון אים..... יט

געבן צדקה ערב סובות..... כ

חזוקה און עצות אויפ'ן יום טוב סבות

אונטער די שאטן פונעם איבערשטן..... יח

א איד אנטלויפט נישט פונעם איבערשטן..... יט

דער רבי האט געוואלט מיר זאלן זיך פרייען מיט די מצות..... כא

א בחור זאל פארמאגן אייגענע ד' מינים..... כא

קוקן אויף די אחרונג אין א רפואה פאר די אויגן ברוחניות ובגשמיות..... כב

אויסניצן ריכטיג די טעג פון חול המועד..... כב

סעודת הלולא ביים רבינ'ס יארצייט..... כד

הוישענא רבה

דער ערליכער איד - דער האט א לעבן..... כו

רבנות של שלום היט אויגן פון לעים..... כז

ביים לערנען איז דא הוישענא רבה און שמחת תורה..... כז

שְׁמַחַת תּוֹרָה

- וְיֵעַן צוּ מַעֲבִיר סְדֵרָה זֵיין פֿרִישׁוֹת וְזֹאת הַבְּרָכָה און בְּרֵאשִׁית..... לָב
- שְׁמַחַת תּוֹרָה מֵאֵכֵט מַעַן אַ פֿאַרקערטע הַגְּבֵרָה..... לָז
- דָּער רַבִּי פּוֹלֵט אָנז אָן מִיט תּוֹרָה..... לָח
- דִּי סִיבָה פֿאַרְוֹאס מַעַנטשן שׁיבּוֹרֵץ זִיד אָן שְׁמַחַת תּוֹרָה..... מ

דְּרִשׁוֹת

- אַ הַעֲלִיבֵע שׁיַעוֹר אִיבֵּער דָּעם עַגְזֵן פֿון זֵיין קֶלֶוּג און נִישׁט גֵּערעכט..... מָב
- אַ הַעֲלִיבֵע שׁיַעוֹר אִיבֵּער דָּעם עַגְזֵן פֿון קוֹקֵן נוֹט אוֹיף מַעַנטשן..... מו
- אַ הַעֲלִיבֵע שׁיַעוֹר אִיבֵּער דָּעם עַגְזֵן פֿון זׁיבֵן דָּאס נוֹטס פֿון זִיד און אַגְדֵּרע..... מוֹט
- אַ הַעֲלִיבֵע שׁיַעוֹר אִיבֵּער דָּעם עַגְזֵן פֿון רַעֲדֵן צום אִיבֵּערשטן..... סָא
- דְּרִשׁוֹת הוֹשַׁענָא רַבָּה..... סָט

הכנה צום יום טוב סבות

אז עצה צו האבן שפע אויף יום טוב

שאַלֶּה:

איך ווייס נישט וואס צו טון, איך האב די לעצטע צוויי חדשים זייער אסאך חובות וואס איך האב נישט געהאט פאר דעם, און דאס נעמט מיר ממש ארויס פון די פלים. וויפיל איך פרויביר אפצוצאלן איין חוב, קומט ארויף צוויי פרישע. יעצט קומט די ימים טובים, איך וויל פארן אויף אומאן, אויך דארף איך קויפן א נייע סופה און איך האב נישט קיין פרוטה צו די נשמה. איך בעט יעדן טאג דעם אייבערשטן ער זאל מיר ארויסנעמען פון די חובות אבער דערנוייל זע איך נאכנישט די ישועה.

...

תשובה:

דער עיקר וואס דער רבי וויל פון אונז, אז מיר זאלן נישט ווערן צעפאלן ווען עס גייט נישט ווי אזוי מיר ווילן, און אפילו ווען עס גייט אריבער אויף אונז שווערע ביטערע נסיונות, זאלן מיר ווייטער דיגען דעם אייבערשטן בשמחה. דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן קיב): "יש עבירה שענשה של עבירה ההיא שיהא בעל חוב תמיד", עס איז דא עבירות וואס מאכט אז דער מענטש זאל שטענדיג זיין א בעל חוב; דאס איז די עבירה פון הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, ווייל די עקלדיגע עבירה פארשטאפט דעם מח פונעם מענטש, און עס ווארפט אריין דעם מענטש אין א קטנות המח, אז דער מענטש טראכט אז ער מוז בארגן געלט, און צום סוף בלייבט ער נעבעך א גרויסער בעל חוב. די עצה ארויסצוקריכן פון אלע חובות איז, אז מען טוט תשובה, מען וויינט זיך אויס פארן אייבערשטן און מען בעט אים אז מען זאל ארויסקריכן דערפון. דערפאר זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן אויף אידיש יעדן טאג ער זאל דיר

הַעֲלֹפֶן דּוּ זְאֵלְסֵט הָאָבֶן שְׁפַע אוֹן דּוּ זְאֵלְסֵט קַענען בַּאצָּאָלֶן אֲלַע דֵּינע חוֹבוֹת.
 אִיף שְׁרִיב דִּיר דָּא אַ קוֹרְצַע תְּפִלָּה וְאוּס דּוּ זְאֵלְסֵט מִתְּפַלֵּל זַיִן:
 "רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, הָאֵב רַחֲמֵנוּת אוֹיף מִיר, נָעַם מִיף אַרוֹיס פּוֹן מֵיִן קְטָנוּת
 אוֹן פּוֹן מֵיִן דַּחְקוֹת מִיט וְאוּס אִיף מוּטְשֶׁע זִיף אַזוֹי שְׁטאַרַק; אִיף הָאֵב מִיף
 צוּגְעִבְרֶענִגט אַז אִיף זָאל אַרֵינְפֵאלֶן אִין שְׁוֹעֲרַע חוֹבוֹת דּוּרְף מֵינע עֲבִירוֹת
 וְאוּס אִיף טוּ, בְּפִרְט דּוּרְף דֵּי עֲבִירָה פּוֹן הוֹצָאֵת זֶרַע לְבִטְלָה וְאוּס אִיז אַזאַ גְּרוֹיֶסע
 עֲבִירָה, עַד כְּדֵי פֶה אַז חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה זָאָגן אַז וְוער עַס אִיז מוֹצִיא זֶרַע
 לְבִטְלָה אִיז חַיִּיב מִיתָה. רַבּוּנוּ שֶׁל עוֹלָם הַעֲלֵף מִיר, אִיף ווִיל זִיף צוּרִיקְקֶען צוּ
 דִּיר, אִיף ווִיל נִישְׁט זִינְדִיגֶן, אִיף ווִיל זַיִן אַן עֲרְלִיכֶער אִיד אוֹן אַרוֹיסְגֵיין פּוֹן
 מֵינע חוֹבוֹת וְכוּ' וְכוּ'.

הֵיילִיגֶער בַּאשְׁעֶפֶר, עַס קוּמט יַעצט יוֹם טוֹב אוֹן אִיף הָאֵב נִישְׁט קֵיין
 גַּעֲלֵט, אִיף דַּאָרף אַ סוּפָה, אִיף דַּאָרף קוִיפֶן ד' מֵינִים אוֹן אֲלַע צָרְכֵי יוֹם טוֹב,
 הַעֲלֵף מִיר אֵיבְעֶרשְׁטֶער אִיף זָאל הָאָבֶן אַ שְׁיִינעם יוֹם טוֹב, אִיף זָאל קַענען
 קוִיפֶן פֶּאָר מֵיִן ווִיב שְׁיִינע קְלִידֶער אוֹיף יוֹם טוֹב", אַזוֹי זְאֵלְסֵטוּ בַּעטֶן דַּעם
 אֵיבְעֶרשְׁטֶן, אוֹן לֵיג צוּ דֵּינע אֵיבְעֶנע תְּפִילוֹת, וְועסטוּ זַען גְּרוֹיֶסע נִיסִים וְאוּס
 דַּער אֵיבְעֶרשְׁטֶער וְועט טוֹן מִיט דִּיר.

דּוּ שְׁרִיבֶסט מִיר אַז דּוּ בַּעטֶסט יַעֲדֶן טַאָג דַּעם אֵיבְעֶרשְׁטֶן אוֹן דַּערוִוִיל
 זַעסטוּ נֶאָךְ נִישְׁט קֵיין יְשׁוּעָה; וְאוּס זָאל אִיף דִּיר זָאָגן, בַּעט נֶאָכְאָמַאל אוֹן
 נֶאָכְאָמַאל. אַזוֹי ווִי חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה זָאָגן (בְּרַכוֹת לֵב): "אִם רָאָה אָדָם
 שֶׁהַתְּפִלָּה וְלֹא נַעֲנָה, יִחְזוֹר וְיִתְפַּלֵּל", אוֹיב אַ מַעֲנֵשׁ זַעט אַז עַר בַּעט דַּעם
 אֵיבְעֶרשְׁטֶן אוֹיף אַ זַאָף אוֹן עַר הָאֵט עַס נִישְׁט בַּאקוּמֶען, זָאל עַר נֶאָכְאָמַאל
 בַּעטֶן, אַזוֹי ווִי עַס שְׁטֵיט אִין פֶּסוּק (תְּהִלִּים כו, יד): "קְנֵה אֶל ה', חַיֵּךְ וְנֶאֱמַךְ לְבָךְ
 וְקְנֵה אֶל ה'"; דַּעֲרַפֶּאר, אַפִּילוּ דּוּ הָאֵסט שׁוִין אַסאַף מִתְּפַלֵּל גַּעוּוען אוֹיף דַּעם,
 זְאֵלְסֵטוּ נִישְׁט אוֹיפֶהֶען בַּעטֶן דַּעם אֵיבְעֶרשְׁטֶן אַז עַר זָאל רַחֲמֵנוּת הָאָבֶן אוֹיף
 דִּיר אוֹן עַר זָאל דִּיר הַעֲלֹפֶן אַז דּוּ זְאֵלְסֵט הָאָבֶן שְׁפַע אוֹיף יוֹם טוֹב.

רְבִי נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינֶער זְכָר צִדִּיק לְבִרְכָה הָאֵט אוֹיפֶגעשְׁטַעֲלֵט פֶּאָר זַיִן
 רְבִי רְבִי נֶתָן דֵּי סוּפָה; אַ גַּאנְץ עַרב סוּכוֹת הָאֵט עַר גַּעאַרְבַּעט זַיַּעַר שְׁוֹוער
 אוֹיף דֵּי סוּפָה, עַס זָאל זַיִן שְׁיִין אוֹן שְׁטאַרַק. בֵּינאַכְט בֵּי דֵּי סַעוּדָה הָאֵט רְבִי
 נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינֶער גַּעזָאָגט פֶּאָר רְבִי נֶתָן אַז מַעַן שְׁפִירַט אַן אַנְדַּעַרע טַעם אִין

די סופה ווען מען האט זיך געפלאגט דאס אויפצושטעלן, האט אים רבי נתן געענטפערט: "דאס האסטו נאכנישט פרוברט, צו בעטן א גאנצן טאג דעם אייבערשטן רבוננו של עולם, הטעמינו טעם סופה, העלה מיר איה זאל שפירן א טעם אין די סופה, וואס פאר א טעם מען שפירט דעמאלט". דערפאר זאלסטו דאס נאכמאכן, דו זאלסט בעטן: "רבוננו של עולם, געב מיר א סופה, איה וויל זייער שטארק זיצן אין די סופה, אבער איה האב נישט קיין געלט וכו'"; וועסטו זען ווי דער אייבערשטער וועט דיר העלפן, און דו וועסט האבן אן אנדערע סיכות.

געדענק אז פרנסה קומט נאר פונעם אייבערשטן; חכמינו זכרונם לברכה זאגן (תענית ב.) אמר רבי יוחנן: "שלישה מפתחות בידו של הקדוש ברוך הוא, רבי יוחנן זאגט, דריי שליסלען זענען נאר אין די הענט פונעם אייבערשטן, מפתח של גשמים, מפתח של חיה, ומפתח של תחיית המתים", די שליסל פון רעגן, קינדער און תחיית המתים, "במערכא אמרי, אף מפתח של פרנסה", אין ארץ ישראל זאגט מען, אויף די שליסל פון פרנסה; זעט מען אז פרנסה קומט נאר פונעם אייבערשטן.

זיך אפגעבן מיט די חינוך פון די קינדער און אכטונג געבן אויף זיי

חינוך איז די יסוד היסודות ביי אידישע קינדער; אז מען איז נישט מחנך די קינדער ווען זיי זענען נאך יונג קען מען זיי חס ושלום פארלירן. ווי יונגער מען איז מחנך די קינדער זיי זאלן זיך אויפפירן איידל וועט מען האבן נחת פון זיי, אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המידות אות בנים, סימן סה): "צריך ללמד את התינוק דרך ארץ מנעריו", מען דארף אויסלערנען דאס קינד דרך ארץ ווען ער איז נאך יונג. פון היינט ביז נאך סיכות זענען די קינדער אן קיין חדר; דארפן די עלטערן אכטונג געבן אויף זיי, די קינדער זאלן דאווענען און לערנען יעדן טאג, אזוי

אויף דארף מען אַכטונג געבן אויף די קינדער וואו זיי זענען און מיט וועם זיי דרייען זיך.

יעצט קומט יום טוב ווען מען זיצט בַּמִּשְׁכָּן גאַנצע טעג שעות אין שול, דארף מען אַכטונג געבן אויף די קינדער מיט וועם זיי דרייען זיך אינדרויסן; מען קען קיינמאל נישט וויסן וואס פאסירט מיט'ן קינד בשעת ער דריידט זיך אינדרויסן, עס איז דא קראנקע מענטשן וואס לאקערן אויף קינדער רחמנא לצלן.

אין שלחן ערוך שטייט (אורח חיים, סימן תרנו, סעיף א): "קטן הידע לנענע לולב כדינו - אביו חייב לקנות לו לולב, כדי לחנכו במצות", מען דארף קויפן פאר די קינדער ד' מינים זיי מחנך צו זיין במצות; ביי אויז פירט מען זיך אז אלע האבן אייגענע ד' מינים אפילו די גאר קליינע קינדער.

עס זענען דא פלעצער וואס מען פירט זיך נישט אזוי, דאס איז ווייל אמאל איז געווען א טייערע זאך צו האבן אייגענע ד' מינים, אזוי ווי דער ערוך השלחן זאגט (סימן תרנו, סעיף ב): "אבל אצלנו, הלואי שיהא ביד משפחה אחת לקנות לעצמם הארבעה מינים, וגם זה אינו מצוי"; דעריבער האט מען נישט געקויפט. עס איז א שאד אז די קינדער זאלן נישט מיט האלטן אלע תפילות א גאנץ יום טוב סוכות - הלל, נענועים און הושענות.

אזוי אויף שלאפט מען מיט די קינדער אין די סוכה; אזוי וואקסן זיי אויף מיט די הייליגע מצות, וועלן זיי דאס שפעטער אויף מקיים זיין.

חכמינו זכרונם לברכה פארציילן (תנא דבי אליהו, פרק יג): "מעשה באדם אחד שהיה עומד הוא ובנו בבית הפנסת; וכל העם היו עונין אמן והללויה אחר העו בר לפני התיבה, ובנו עונה דברים של תפלות, ולא אמר לו אביו שום דבר", עס איז געווען אמאל יום טוב סוכות אין שול, אלע מתפללים האבן זיין געדאווענט הלל, און עס איז געווען א איד וואס זיין זון האט נישט געדאווענט און נישט געזאגט הלל, נאר ער האט גערעדט ניבול פה וכו' אין שול הויף פאר אלעמען. "ואמרו לו הבריות שימחה בבנו, והשיב ואמר להם: 'מה אעשה לו? תינוק הו א! ישחק!' " מענטשן זענען געגאנגען רעדן צו דעם איד ער זאל אַכטונג געבן אויף זיין זון, מען האט אים געזאגט: "געב אַכטונג אויף זיין זון, ער דאווענט נישט און ער רעדט שמוציג וכו'", דער איד האט זיך נישט וויסנדיג געמאכט, ער האט געזאגט: עס איז גארנישט, ער איז נאך א קינד, "שוב למחר עשה כן,

פֿל אַזוי ימי הַחַג עָנָה בְּנוֹ דְבָרִים שֶׁל תּוֹפְלוֹת וְלֹא אָמַר לוֹ אָבִיו שׁוּם דְּבָר. "אַזױ איז געווען אַ גאַנץ יום טוב סוכות, טאג נאָך טאג, מָעַן הָאֵט אִים גַּעבֶּעטן עַר זאַל אַכטונג געבן אויף זיינע קינדער, אָבער עַר הָאֵט אַלץ געזאַגט: עס איז גאַרנישט, עַר איז נאָך אַ קינד, "לא יצתה אותה שנה לא שנה ולא שלישית עד שמתו אשתו ובניו וכן בנו ויצאו לו חמש עשרה נפשות בתוך ביתו, ולא נשתיר לו אלא שני בנים: אחד חגר וסומא ואחד שוטה ורשע". פֿירט אױס אַליהו הַנְּבִיא: עס איז נישט אַריבער אָפּאר יאַר ביז זײן גאַנצע משפּחה איז אים אויסגעשטאַרבען און עס איז נאר געבליבן צוויי קינדער - אײנער אַ בלינדער און אַ הינקעדיגער, און אַ קינד אַ שוטה אַ רשע; זעט מען פון דעם אז מען דאַרף מחנך זײן קינדער אַפילו ווען זײ זענען נאָך גאַר קליין.

מײן זאך איז סבות

דער הייליגער רבי האט געזאגט אז זײן זאך איז 'ראש השנה', און גלייך נאך 'ראש השנה' ווארט ער שוין אויף דעם קומענדיגן ראש השנה, און דער רבי האט געזאגט אז ער הערשט שוין גלייך נאך 'ראש השנה' ווי דער שמש גייט ארום אויפֿוועקן צו סליחות.

רבי נתן האט געזאגט אז זײן זאך איז 'יום כיפור'. ווייל ער האט שטענדיג געזוכט אַ לימוד זכות אויף אידישע קינדער, און ער האט געזאגט אז ער קען מלמד זכות זײן אויף יעדן איד. עס איז באוויסט אז רבי נתן האט געבעטן זײנע תלמידים מען זאל אים מקבֿר זײן ביים טויער פונעם 'בית הקברות', ווייל ער וויל מלמד זכות זײן אויף יעדן נפטר וואס מען וועט אריין ברענגען אין בית הקברות צו מקבֿר זײן, און אויב דו ביסט שוין געווען אין ברסלב ביי רבי נתן'ס ציון זעט מען טאקע ווי ער ליגט ביים טויער, דאס איז געווען רבי נתן - ער האט שטענדיג מלמד זכות געווען אויף יעדן איד. ווען עס איז ארויסגעקומען די פירוש 'מהר"ם ש"ף' אויף ש"ס, האט רבי נתן געזאגט: "איך קען זאגן פֿשט אויף יעדן שטיקל 'מהר"ם ש"ף', אָבער אויף אַ איד קען איך נישט זאגן קיין

פֿשֿט, ווייל אַפּילו ער איז זייער ווייט, אָבער אין איין סעקונדע קען ער זיין זייער נאַנט צום אייבערשטן".

מוהרא"ש האט געזאגט אז זיין זאך איז יום טוב סוכות. ווייל מוהרא"ש האט זייער אסאך גערעדט פון זיך הייליגן די זיבן גרות וואס דאס איז די צוויי אויגן, די צוויי אויערן, די צוויי נאז לעכער און די מויל; און דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן כא) אז די שבועה גרות איז מְכַנֵּן אַנטקעגן די שבועה ענגי הפבור - די זיבן וואלקענעס וואס האבן באשיצט די אידישע קינדער אין מדבר, וואס דאס איז די סוכה - די פיר ווענט מיט די דאך און די ערד, און איין וואלקן וואס איז געגאנגען פון פאראויס. מוהרא"ש האט זייער אסאך געלערנט דעם תורה, דאס מערסטע התבודדות האט ער געמאכט אויף דעם תורה - אויף די זיבן גרות, און עס איז נישט געווען א שיעור וואס מוהרא"ש זאל נישט רעדן פון דעם תורה.

ווייל דאס איז דער עיקר פונעם מענטש; ווען א מענטש געבט אכטונג אויף זיינע אויגן - ער קוקט נישט קיין שמוץ, ער געבט אכטונג אויף זיינע אויערן - ער איז נישט אינטערסירט צו הערן נייעס און לשון הרע וכו', ער געבט אכטונג אויף זיין נאז - וואס דאס איז כּעס, ער רעגט זיך נישט אויף יעדע זאך, נאר ער גלייבט אינעם אייבערשטן און ער ווייסט אז יעדע זאך קומט פונעם אייבערשטן, און ער געבט אכטונג אויף זיין מויל - ער רעדט נאר איידל, ער שעלט נישט און ער רעדט נישט קיין ניבול פּה, דער מענטש האט א קלארע קאפ און ער טראכט נאר פונעם אייבערשטן.

דער גאנצע מענטש איז די מַח-מַחֲשָׁבָה, פון אינדרויסן קען מען נישט זען וואס א מענטש איז, מען קען גיין אנגעטון מיט שמונה בגדים און אויסזען ווי 'מר בר רב אשי', מען קען גיין מיט א רעזשנאוואלקע, אבער אינעווייניג איז מען פארפוילט און פארדארבן, ווייל מען קוקט שמוציגע מאוויס רחמנא לצלן, און מען זינדעט אין 'פגם הברית - הוצאת זרע לבטלה', וואס דער זוהר הקדוש זאגט זייער שארף, און חז"ל זאגן (נדה יג.) אמר רבי יוחנן: "כל המוציא שכבת זרע לבטלה חייב מיתה, רבי יצחק ורבי אמי אמרי: כאילו שופך דמים", ווייל עס איז אזוי ווי ער הרגעט זיינע אייגענע קינדער, וואס ווען א מענטש הרגעט די אייגענע קינדער איז ער די גרעסטער רוצח וואס איז נאר פארהאן. ווען א

מענטש היט זיך נישט די אויגן און א גאנצע נאכט גראבעלט ער אין גארבידזש, און זוכט וואו מען קען זען נאך אן אויסקעלאסענע פרוי, ווערט אים דאס גאנצע מח פארברענט, און ער קען שוין גארנישט טראכטן. נאכדעם האט ער פיינט זיין אייגענע ווייב און קינדער, דערפאר זעט מען ווי מענטשן ווערן גערוועזן ווען זייער ווייב רופט זיי, און ווען זייער ווייב בעט א טובה ווערן זיי משוגע און שרייען און רעגן זיך, דאס איז א סימן אז דער מענטש איז פארדארבן פון קאפ ביז פיס. דערפאר פלעגט מוהרא"ש זייער אסאך רעדן פון קדושת עינים.

זיך מדבּה זיין צום אייבערשטן דורך די אלע מצות

רבי נתן זאגט (לקוטי הלכות אורח חיים לולב ואתרוג, אות א) אז די פיר טעג צווישן יום קפורים און סוכות איז קעגן דעם אייבערשטן'ס נאמען - יעדן טאג קעגן אן אנדערע אות פונעם שם הוי"ה ברוך הוא, דערפאר קען מען אין די טעג זיך מדבּק זיין צום אייבערשטן דורך די אלע מצות מיט וואס מען איז באשעפטיגט.

לערנען די שעורים אפילו אין די נאר פארנומענע טעג

יעצט ווען מיר זענען פארנומען מיט די הכנות צום יום טוב סוכות, מען איז פארנומען מיט בויען די סוכה און קויפן ד' מינים וכו' וכו', זע נישט צו פארגעסן צו לערנען די שיעורים פסדן, בפרט א דף גמרא, וואס א דף גמרא פארברענט אלע קליפות, עס העלפט אז מען זאל זיך קענען דערהאלטן מיט אלע שווערע נסיונות אין די היינטיגע טעג.

אײבערשטער העלף אײך זאל שפּירן א טעם אין יום טוב

אײן יאר ערב סוכות האט רבי נחמן טולטשינער געהאלפן רבי נתן אויפשטעלן די סוכה, ווען ער האט געענדיגט האט ער זיך אויסגעדרוקט פאר רבי נתן: "אז מען ארבעט אליינס אויפצושטעלן די סוכה שפירט מען אן אנדערע טעם אינעם יום טוב", האט אים רבי נתן געזאגט: "דאס האסטו נאך נישט פרובירט, צו בעטן ערב סוכות פונעם אייבערשטן רבוננו של עולם אײך וויל שפירן א טעם אינעם יום טוב סוכות, וואס פאר א טעם מען שפירט דעמאלט אינעם יום טוב סוכות"; אן תפלה האט גארנישט קיין טעם, וויפיל מען פרובירט אריין צו לייגן כחות וכו', אויב נעמט מען נישט אריין דעם אייבערשטן, האט עס יענעם טעם.

דאס איז נישט דוקא ביי די מצוה פון סוכה. דאס זעלבע איז ביי יעדע יום טוב און ביי יעדע מצוה; ווי מער א מענטש בעט דעם אייבערשטן אז ער וויל זוכה זיין צו א שיינע יום טוב און צו א פרייליכע יום טוב, האט ער א שיינעם יום טוב.

יעדע מצוה און נטע זאך וואס מען כאפט אריין איז מורא'דיג חשוב אויבן אין הימל

מיר גרייטן זיך אויף דעם הייליגן יום טוב סוכות; אין די הייליגע תורה שטייט (ויקרא כג, מב): "בסכת תשבּו שבּעת זמנים", זאגן חכמינו זכרונם לברכה (סוכה ב.): "צא מדירת קבע, ושב בדירת ארעי", גיי ארויס פון דיין קביעות'דיגע דירה און גיי אריין אין א צייטווייליגע דירה; דאס קומט אונז לערנען וואס דער לעבן איז, א מענטש מיינט אז ער גייט דא בלייבן אויף אייביג, אדער א מענטש טראכט: 'ווי קען אײך אויסהאלטן אזעלכע צרות פאר נאך הונדערט יאר וכו'? אויף דעם קומט דער יום טוב סוכות, מען זאגט פאר'ן מענטש: "צא מדירת קבע, ושב בדירת ארעי", געדענק אז מען בלייבט נישט דא אויף אייביג, דער לעבן איז נישט קיין קבע, עס איז ארעי. נאך אביסל גייט מען צוריק צום אייבערשטן, און עס לוינט זיך נישט צו קריגן און צו לעבן מיט עסענישן, ווייל

נאך אביסל גייען מיר אלע צוריק צום אייבערשטן, און דעמאלט וועט זיין חשוב נאר די ביסל תורה וואס מיר האבן זוכה געווען אריין צו כאפן בזה העולם, נאר די דריי תפילות - שחרית מנחה מעריב, וואס מיר האבן אריין געכאפט יעדן טאג, אפילו ווען עס איז אנגעקומען שווער.

דאס לערנען מיר זיך ארויס פון די מצנה פון סופה; מען בויט א סופה מיט אלע הדורים, מען באצירט עס אזוי ווי עס פאסט, אבער ווען עס גייט אריבער די זיבן טעג, צונעמט מען די סופה. אזוי גייט דאס גאנצע לעבן, עס גייט אריבער די זיבעציג יאר, וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב', סימן סא) אז די לעבן איז אזוי קורץ, די גאנצע זיבעציג יאר גייט אריבער אזוי ווי פופצן מינוט; דערפאר לוינט זיך נישט צו זיין צעבראכן און דעפרעסט, ווייל מיר בלייבן נישט דא אויף אייביג.

מען דארף פרוברין מיט אלע כחות זיך פרייליך צו מאכן און גלייבן באמונה שלימה אז אלעס וואס גייט אריבער אויף מיר איז פאר מיין טובה, דער אייבערשטער פירט די וועלט מיט א חשבון, גארנישט איז נישט קיין פערצופאל, עס איז נישטא קיין טעותים אדער מקרה, נאר אלעס פירט דער אייבערשטער. ווי מער א מענטש חזרט זיך איין אז דער אייבערשטער פירט די וועלט, ער לעבט מיט אמונה - איז אים דער לעבן אסאך גרינגער, ער ווייסט אז קיינער קען אים גארנישט טון, נישט שלעכט און נישט גוט, ער ווייסט אז עס וועט אים נישט העלפן חנופה, ווייל וואס ער דארף, וועט ער נאר באקומען פונעם אייבערשטן; אזא מענטש לעבט א חיים טובים, א זיסע לעבן, ער לויפט נישט נאך קיין שום מענטש.

ווען א מענטש איז בשמחה, גייען אוועק אלע דינים פון אים

ברוך השם מיר שטייען יעצט ערב סוכות; מוהרא"ש זכרוננו לברכה האט דערציילט, אמאל איז דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו געזינען אין זיין סופה מיט זיינע תלמידים, און פלוצלינג הייבט דער בעל שם טוב אן זייער צו לאכן, האבן אים די תלמידים געפרעגט: "פארוואס לאכט דער רבי?" האט

דער בעל שם טוב געענטפערט אז אין הימל לאכט מען יעצט, האבן זיי אים ווייטער געפרעגט: "פארןואס לאכט מען יעצט אין הימל?" האט זיי דער בעל שם טוב געענטפערט אזוי: "א בעל עגלה איז יעצט געווען אונטערן וועגנס, און אינמיטן וועג איז ער געווארן זייער הונגעריג, ער האט געזוכט א סופה וואו צו עסן, ער האט אפער נישט געטראפן קיין סופה וואו צו עסן, האט ער געמאכט א לאף אין זיין הוט, און ארויף געלייגט סכף אויף זיין הוט, ער האט געמיינט אז אזוי איז ער יוצא מצות סופה... דאס איז די גרויסע געלעכטער אין הימל, און די שמחה האט גורם געווען המתקת הדינים אין אלע עולמות עליונים, דערפאר לאף איה אויף" - האט דער בעל שם טוב אויסגעפירט.

זעט מען פון דעם אז ווען א מענטש איז בשמחה, גייען אוועק אלע דינים פון אים; דערפאר זאלסטו זען צו זיין פרייליך יום טוב, און זאלסט פרייליך מאכן דיין ווייב און קינדער. פון איין זייט איז די שווערסטע מצוה פון יום טוב צו מקיים זיין (דברים טו, יד): "ושמחת בחגך, והיית אף שמח", אפער פון די אנדערע זייט איז דאס די שענסטע מצוה, ווייל ווען א מענטש איז פרייליך האט ער א מוח, ער האט ישוב הדעת, און אז מען האט ישוב הדעת האט מען שוין אלעס.

נעבן צדקה ערב סופות

עס ווערט געברענגט פון הייליגן אריז"ל אז ערב סופות איז א זמן פון צדקה (עין ספר אור הנשר סימן כג, אות א); רבי חיים ויטאל זכר צדיק לברכה האט דערציילט וואס ער האט געזען ביי זיין רבי דער הייליגער אריז"ל, אז ערב סופות ווען ארימעלייט זענען געקומען נאך צדקה פלעגט ער עפענען זיין בערזל און זאגן פאר אלע ארימעלייט: "נעמט ויפיל איר ווילט".

דער הייליגער סאטמאר רבי זכותו יגן עלינו האט געטייטשט וואס מיר זאגן ביים דאווענען אין די הייליגע טעג: "ותשובה ותפלה וצדקה מעבירין את

רע הגזרה, אז לכאורה דארף ווען שטיין קודם "וּצְדָקָה" פאר "תְּפִלָּה", ווייל קודם געבט מען צדקה און נאכדעם דאנווענט מען, אזוי ווי עס שטייט (תהלים יז, טו): "אֲנִי בְצַדֵּק אֶחְיֶה פְּנִיךָ", האט ער געזאגט אזוי, אז מען קען נאר זוכה זיין צו אמת'ע צדקה אז מען איז אסאך מתפלל און מען טוט תשובה, נאכדעם איז מען זוכה צו טרעפן די אמת'ע צדקה, דערפאר זאגט מען קודם "ותשובה ותפלה", און נאכדעם "וּצְדָקָה"; דערפאר איז א גרויסע זאך צו געבן צדקה היינט ערב יום טוב.

דער הייליגער צאנזער רב זכותו יגן עלינו פלעגט אויסטיילן זייער אסאך געלט ערב סוכות, ער פלעגט זאגן: "דאס איז מיין נוי סופה"; וואויל איז פאר דעם וואס געבט צדקה פאר ארימעלייט, בפרט אז מען מאכט דאס בדרך כבוד, "מתוך בְּסִתְר", אז דער חבר זאל זיך נישט שעמען. צום ביישפיל, אז מען ווייסט פון א חבר, אדער איינער פון די משפחה וואס קען נישט איינקויפן אויף יום טוב, ער האט א גרויסער חוב אין געשעפט זכו, און מען רופט אריין שטילערהייט אין געשעפט בדרך כבוד, מען לייגט אריין פאר'ן חבר געלט ער זאל קענען איינקויפן אויף יום טוב, דאס איז די גרעסטע צדקה, ווייל יענער ווערט נישט פארשעמט.

חזק אין עצות אויפ'ן יום טוב סבות

אונטער די שאטן פונעם אייבערשטן

מיר דארפן זיך זייער פרייען אז מיר גייען אריין אין אזא הייליגער יום טוב ווי מיר זיצן אונטער די שאטן פונעם אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט "בצל כנפיך תסתירני".

מוהרא"ש פלעגט זאגן אז אין די סוכה קען מען מאכן גוטע התבודדות ווייל מען זיצט אין היכל המלך און מען באהאלט זיך אין די סוכה, אזוי ווי עס שטייט "כי יצפנני בסכה".

דערפאר בעט איד דיר מין ליבער תלמיד, זע צו זיצן אין די סוכה און זאלסט דארט שמועסן מיט'ן אייבערשטן, דערצייל אים אלעס וואס גייט אריבער אויף דיר, בעט אויף יעדע זאך און זאג אים ווי שווער עס איז דיר צו זיין ערליך און ווי שטארק דו ווילסט זיין וואויל און ווי דער יצר הרע ווארפט דיך אראפ.

ברוך השם מיר גייען יעצט אריין אין דעם הייליגן יום טוב סוכות; ווען מיר זיצן אין די סוכה זיצן מיר אונטער די שאטן פונעם אייבערשטן, און ווען מען זיצט אונטערן שאטן פונעם אייבערשטן איז זייער גוט. חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (שמות רבה כו, א) עס איז געווען א פייגל וואס מען האט איר געזוכט צו כאפן, האט די פייגל זיך באהאלטן אינעם פאלאץ פונעם קעניג, זי האט געטראכט אז דארט וועט קיינער נישט קומען שיסן אויף איר, די זעלבע איז ווען א מענטש האט צרות - לויפט ער זיך באהאלטן ביים אייבערשטן, דעמאלט טשעפעט אים קיינער נישט.

א איד אנטלויפט נישט פונעם איבערשטן

איך האב געהערט זייער א שטארקע חזק פון מוהרא"ש. די הייליגע חכמים זאגן (סוֹפָה כח): אויב עס רעגנט יום טוב סבות איז דאס אזוי ווי א האר בעט זיין קנעכט ברענג מיר וואסער, און ווען דער קנעכט ברענגט די וואסער נעמט דער האר די וואסער און שפריצט דאס אן דעם קנעכט, אזוי איז יום טוב סבות ווען עס גייט א רעגן; יום טוב סבות ווען מיר אלע זיצן אין די סֶכָה, מיר טוען דעם רצון ה', און דער אייבערשטער גיסט אונז אן; אויבנאויף זעט דאס אויס ווי א שלעכטע זאך, אבער מוהרא"ש זאגט אונז אז עפעס טיפערס ליגט אין דעם משל.

ווען א האר קויפט זיך א קנעכט ווייסט ער נאכנישט אויב דער קנעכט איז אים באַמַת געטריי, ווי אזוי קען דער האר וויסן אויב זיין קנעכט איז אים באַמַת געטריי? ער בעט אים "ברענג מיר וואסער", און ער נעמט די וואסער און גיסט אים אפ אין פנים אריין; איז דער קנעכט נישט געטריי - וועט ער אנטלויפן פון זא האר, אויב אבער דער קנעכט בלייבט ווייטער געטריי - איז א סימן אז דער קנעכט האט נישט קיין שום ווילן, ער האט נאר איין ווילן, טון דעם רצון פון זיין האר.

אזוי אויך, עס קומט דער יום טוב ראש השנה און יום הכפורים ווען אלע אידן זאגן פאר'ן אייבערשטן: "מיר זענען דיר געטריי, מיר ווילן נאר טון דיין ווילן"; נאכדעם קומט דער יום טוב סוכות, אלע בוייען סוכות, אלע גייען אריין אין די סֶכָה; דער אייבערשטער וויל זען ווי געטריי זיינע קינדער, זיינע קנעכט - זענען, גיסט ער זיי אן מיט וואסער, דעמאלט זעט מען ווער מיר זענען; מיר בלייבן ווייטער קנעכט פאר'ן אייבערשטן.

אנדערש ווי די אומות העולם, וואס ביי זיי שטייט (עבודה זרה ג.) אז ווען משיח וועט קומען וועלן זיי האבן א טענה צום אייבערשטן פארן וואס מען האט זיי נישט געגעבן די תורה, וועט דער אייבערשטער זיי געבן די מצוה פון סופה און די גוים וועלן צעברעכן די סוכות, זיי וועלן ארויסלויפן פון די היצן;

דאס איז א גוי, ווען עפּעס גיט אים נישט גוט, שטויסט ער גלייך אַלעס אַוועק. ווידער, אידישע קינדער, בני א-ל חי, זיי בלייבן געטריי.

ווען מען דינט דעם אייבערשטן אן קיין טעם, אן קיין געפיל - איז דאס אסאך שטערקער ווי ווען מען דינט אים מיט הרגש. די הייליגע חכמים זאגן (סוּפָה כח): ווען עס רעגנט יום טוב סוכות איז דאס אזוי ווי אַ האר בעט דעם קנעכט: "ברענג מיר וואסער", און ווען דער קנעכט ברענגט די וואסער גיסט אים דער קעניג אן מיט די וואסער; בפשטות ווען מען לערנט די ווערטער ווערט מען צעבראכן, בפרט ווען עס רעגנט יום טוב סוכות ווערט מען צעבראכן אז דער אייבערשטער גיסט אונז אן אין פנים, אבער מוהרא"ש ברענגט עפּעס גאר אנדערש ארויס.

א האר, ווען ער וויל זען אויב זיין קנעכט איז אים באַמט געטריי, גיסט ער אים אן אין פנים אריין, ער בעט אים צו ברענגען וואסער און ווען דער קנעכט ברענגט אים דאס - גיסט ער אים אפ דערמיט, דעמאלט קומט ארויס דער אמת; איז דער קנעכט נישט געטריי, לויפט ער אַוועק; איז ער זא געטריי, בלייבט ער דארט, דעמאלט זעט דער האר ווי געטריי זיין קנעכט איז.

זאגט מוהרא"ש, ווען מיר זאגן ראש השנה און יום הכפורים: "לקונה עבדיו בדין", מיר זאגן: "אם כבנים, אם בעבדים, עינינו לך תלויות"; און נאכדעם קומט סוכות ווען דער אייבערשטער זאגט קומט ארויס אין סוכה, און גיסט אונז אפ אין פנים אריין, און מיר בלייבן פרייליך, מיר בלייבן געטריי - דאס איז אַ סימן אז מיר זענען באַמט געטריי.

אזוי דארף מען לעבן; אפילו מען שפירט זיך ווי אן אפגעפאטשטער, מען פרובירט צו זיין גוט, מען פרובירט צו זיין געטריי, און מען זעט ווי אַלעס גייט פארקערט - זאגט מען ווייטער: "אייבערשטער איך בלייב געטריי, אייבערשטער איך בלייב אַ איד!"

דער רבי האט געוואלט מיר זאלן זיך פרייען מיט די מצות

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק ב', סימן יב) אז דער עיקר אידישקייט איז ווען מען פירט זיך בתמימות ובפשיטות; און דער רבי אליין האט נישט געהאט קיין שום חומרות (שם חלק ב', סימן יט; מד); פארקערט, דער רבי האט געזאגט אז ער איז צוגעקומען צו זיינע מדריגות ווייל ער האט זיך געפירט פשוט (שיחות ה"ו, סימן קנד).

איינער פונעם רבינ'ס מענטשן האט איין יאר סוכות געמאכט א הערליכע סוכה, און ער האט אריין געלייגט אסאך געלט אין די סוכה; נאכן דאנווענען יום טוב ביינאכט האט ער געבעטן דעם רבי'ן אז דער רבי זאל קומען קידוש מאכן ביי אים אין סוכה; דער רבי האט אנגענומען זיין איינלאדענונג און ער איז געגאנגען צום דעם איד אין סוכה קידוש צו מאכן, רבי נתן איז מיט געגאנגען מיטן רבי'ן. נאכן באטראכטן די סוכה האט זיך רבי נתן אנגערופן צום רבי'ן אז דער סוכה איז נישט פֿשר. דער רבי האט זיך נישט וואוסענדיג געמאכט; רבי נתן האט דאך שטענדיג נאכגעקוקט דעם רבי'ן, און ווען ער האט געזען אז דער רבי בלייבט שטיל האט ער אויף נישט גערעדט מער פון דעם. אויפ'ן וועג אהיים זאגט אים דער רבי: "איך פארשטיי דיר נישט, א איד איז זיך מיגע אזוי שטארק צו מקיים זיין א מצוה, און געבט אויס אזויפיל געלט פאר א מצוה, ווילסטו אים פסלען די סוכה צוליב חומרות?!" זעט מען פון דעם אז דער רבי האט געוואלט אז מיר זאלן זיך פרייען מיט א מצוה, און נישט זוכן וואו מען קען צולייגן א חומרא וכו'.

א בחור זאל פארמאגן אייגענע ד' מינים

איך האב געזאגט פאר די בחורים אז זיי זאלן זיך קויפן ד' מינים, זאגט מיר א בחור אז ער שעמט זיך צו קומען אין שול מיט די ד' מינים; שעמען דארף מען זיך שעמען מיט אן אייפאזן וואס דאס רייסט ארויס יעדעס ברעקל יראת שמים

פונעם מענטש, ד' מינים איז דאָף אַ מצוה, און מען שאַקלט עס אויף אַלע זייטן צו ווייזן אז דער אייבערשטער איז איבעראל.

דער רבי זאָגט (ספר המידות אות רפואה, סימן ד') "הסתכלות על אַתרוג הוא רפואה לכאב עינים", און ווען מען שאַקלט די ד' מינים און מען קוקט אויפ'ן אַתרוג באקומט מען ריינע אויגן. און מען בעט דעמאלט: "הושע נא פּלה מרשיעי נעם אַוועק פון מיר דעם יצַר הרע, הושע נא לבל עוד תרשיעי" העלף מיר טאטע איה וויל זיין אן ערליכער איד, איה וויל מער נישט זינדיגן. אויף בעטן מיר "הושע נא פּנת יקרת" העלף מיר טאטע מיר זאלן האבן אַ שיינע ווינקעלע וואו מיר וועלן קענען אויפציען אונזערע קינדער און לערנען און דאווענען. "הושע נא ציון המצינת", מיר בעטן אז מיר זאלן קענען פֿארן קיין אומאן אויף ראש השנה. אזוי ווייטער אַזעלכע שיינע תפילות, ווי מיר בעטן זיך אויס פֿאר'ן יאר; איז אַ שאד אז די בחורים און קינדער זאלן נישט האבן די ד' מינים צו קענען מיט דאווענען.

הוֹקֵן אויף די אַתרוג איז אַ רפואה פֿאר די אויגן ברוחניות ובגשמיות

דער רבי זאָגט (ספר המידות אות ראיה, סימן י'): "הסתכלות על אַתרוג הוא רפואה לכאב עינים", קוקן אויפ'ן אַתרוג איז אַ רפואה פֿאר אויגן ווייטאג; דערליכער פֿירן זיך אַנשי שְׁלוּמינו בְּרִסְלָבֵי חֲסִידִים צו קוקן אויף די אַתרוג דורכאויס דעם גאַנצן יום טוב סוכות פֿדי צו האבן אַ רפואה אויף די אויגן - ברוחניות ובגשמיות.

אויסניצן ריכטיג די טעג פון חול המועד

זאַלסט אַכטונג געבן וואו דו גייסט חול המועד האַלטן, זאַלסט נישט גיין אויף פֿלעצער וואו עס איז דא פֿריצות; געדענק, מיר זענען יעצט אַרויס פון יום

כיפור און דער אייבערשטער האט אונז מוחל געווען אלע עבירות און מיר האבן זיך פארגענומען צו זיין וואויל און ערליך, דערפאר גיי נישט צו פלעצער וואו עס איז נישט איידל.

מוהרא"ש האט פארציילט אז עס איז געווען א ברסלבער חסיד ר' שמואל צ'צ'יק ז"ל, ער האט געזאגט: "ביים אהיימפארן פון אומאן וואו מען האט געזאגט די 'תיקון הכללי', נאכן זיין אין קיעוו אין עירפארט, דארף מען שוין צוריק פארן צום רבינ'ס ציון נאכאמאל זאגן די 'תיקון הכללי', פון די שמוציגע עירפארט וואו מען איז זיך מטמא די אויגן". דאס זעלבע זאג איך דיר, מיר קומען יעצט פון רבינ'ס ציון און מיר זענען געווארן אפגעוואשן, פארנוואס זאלסטו גיין אויף פלעצער וואו מען קען זיך נישט היטן די אויגן.

גערענק אז 'חול המועד' דארף מען אויף לערנען, און יעצט איז א צייט וואס מען קען זיך אביסל כאפן דעם אטעם; א גאנץ יאר איז מען פאריאגט און פארפלאגט, מען ארבעט שווער און ווען מען קומט אהיים בינאכט און מען וויל אביסל לערנען שלאפט מען איין, אבער יעצט האסטו א וואך צייט וואס מען קען אביסל לערנען.

איך האב מוראדיג הנאה שבת נאכמיטאג ווען איך קום אין ישיבה טרעף איך אינגעלייט - וואס א גאנצע וואך ארבעטן זיי ביטער שווער - ווי זיי זיצן און לערנען בלעטער גמרא און פרקים משניות, דאס איז מיין גאנצע נחת און מיין גאנצע לעבן. מען זעט ממש וואס דער רבי האט געוואלט (שיחות הר"ן, סימן ט): "נכספתי מאד להמשיך את העולם אל עשיה, שיהיה חיוב אצל כל אחד ואחד ללמוד 'כף וקד' בכל יום", דאס האט דער הייליגער געוואלט, אז מען זאל לערנען בלעטער גמרא און פרקים משניות, און דאס זעט מען אין 'היכל הקודש', עס איז דא אינגעלייט וואס קיינער ווייסט נישט ווער זיי זענען ווייל זיי זעען אויס פשוט, אבער זיי זענען מסיים יעדע יאר אדער יעדע האלבע יאר ש"ס. מען דארף יעדן איינעם מחזק זיין, אבער דא אין 'היכל הקודש' קען מען נישט זיין נאר ווער עס פאלגט מוהרא"ש, און איך וועל נישט לאזן מען זאל דא קומען סתם צו שטופן די צייט, איך וועל פארטרייבן א אינגערמאן וואס מיינט אז דא איז אן 'ערי מקלט'; ביי סתם מענטשן איז דער עיקר וויפיל מענטשן עס דרייען זיך, אויב איז דא אסאך מענטשן איז מען א גרויסער רבי און אויב

איז דא ווייניג מענטשן איז מען א קליינע רבי, אבער אין ברוסלב ביים רבי'ן איז פארקערט, דער רבי האט דערציילט (סיפורי מעשיות, מעשה יג): איינער האט זיך בארימט אז ער האט די זאך פון 'מעט מחזיק את המרבה' ווייל ער האט א סאך מענטשן און אלעס ליגט אויף זיין קליינע מח, האט אים איינער געזאגט: "איך האב געזען א 'הר של זבל וטנוף' און איינער האט זיך בארימט אז ער האט אויך די זאך פון 'מעט מחזיק את המרבה' ווייל אלע זבל וטנוף קומען פון אים און דאס זעלבע 'מעט מחזיק את המרבה' ביסטו"; אסאך מענטשן איז נישט מעלה און נישט מוריד, מוהרא"ש שרייבט זייער אסאך מאל אין 'אשר בנחל' ענדערש האבן א קליינע קהילה וואס אלע זענען דערביי צו העלפן, צו פאלגן און צו גיין 'הפצה', ווי צו האבן א גרויסע עולם פון מחותנים וכו'.

איינער האט אמאל פארציילט פאר א ברוסלב'ער חסיד אז זיין רבי איז זייער גרויס, ווייל נעכטן ביי די 'הקפות' איז געווען אזא עולם אז עס איז מממש געווען 'סכנת נפשות', זאגט אים דער ברוסלב'ער חסיד ביי ענק איז געווען 'סכנת נפשות'? ביי אונז איז געווען 'מח' נפשות'; ווייל דער רבי איז מח' יעדן איינעם און ווער עס פאלגט דעם רבי'ן האט א חיים טובים.

סעודת הלולא ביים רבי'ס יארצייט

מיר האבן גערעדט ביי די סעודה פון די תורה וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוהב"ז חלק א', סימן קטו) אז מענטשן וואס לעבן נישט מיט א צדיק, ווען עס גייט אריבער אויף זיי א צרה ווערן זיי זייער מבולבל, זיי האבן קשיות אויף די אמונה און זיי פאלן אנוועק פונעם אייבערשטן, אזוי ווי מען זעט לידער זייער אסאך וואס זענען אנוועק געפאלן נאר פון קשיות וכו'. אבער ווען מען קומט צום צדיק, לערנט ער אויס אז דער אייבערשטער איז אין די צרה, אז דער אייבערשטער אליינס באהאלט זיך אינעם געפיל, און דער צדיק געבט אונז אן עצה ווי אזוי מיר

זאלן ארויסגיין פון די געפאל, מען זאל בעטן דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן און ליכטיג מאכן מען זאל וויסן וואס צו טון.

מיט דעם טייטשט דער רבי דעם פסוק (שמות כ, יח): "וַיַּעֲמֵד הָעָם מִרְחֹק", פֿי פֿשׂוּרֵאִין הֶעֱרַפֵּל, הִינּוּ הַמְּנִיעָה, עוֹמְדִין מִרְחֹק, דָּאס הֵיִסֵּט מְעַנְטֶשֶׁן וואס זענען נישט מקורב צום צדיק, ווען זיי זעען א מניעה שטייען זיי פון דערנווייטנס וכו', זאגט דער רבי: "ומשה, שהוא בחינות דעת כל ישראל, נגש אל הערפל אשר שם האלקים, הינו אל המניעה, שבה בעצמה נסתר השם יתברך", אבער דער צדיק גייט נאנט צו די מניעה ווי דער אייבערשטער באהאלט זיך, און דאס לערנט ער אויס פאר זיינע מקורבים; ווייל עס איז נישט דא קיין שום מציאות אן דעם אייבערשטן, און אפילו ער זעט די גרעסטע מניעה פאר זיינע אויגן וועט ער נישט אוועקגיין פונעם אייבערשטן, ער וועט נאר ווערן שטערקער מיט די אמונה.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין צו אלע סגולות פון די הייליגע סופה; דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן מח) אז סופה איז מסוגל פאר קינדער, סופה איז מסוגל עס זאל אנטפלעקט ווערן דער רבי, עס זאל ווערן פון רי"ב רב"י, מען זאל זיך אויפהערן צו קריגן, ענין שם.

הושענא רבה

דער ערליכער איד - דער האט א לעבן

דער הייליגער דברי חיים האט דערצייילט אז אמאל איז געווען א דארף וואס אלע גוים האבן געבעטן דעם גלח ער זאל מאכן א געזעץ אז ווער עס טרינקט זיך און, זאל מען שווער באשטראפן, פדאי מען זאל נישט אויסגעבן דאס גאנצע געלט פאר טרינקען, האט דער גלח געזאגט אז פאר ער גייט מאכן די גזירה וויל ער זיך אנטרינקען פדאי צו זען וואס איז די זאך פון דעם, און אזוי וועט ער מאכן די גזירה. דער גלח האט זיך אנגעטרינקן און ער איז געווארן טויט שיכור, ביז ער איז ארום געלאפן אויף די גאסן און זיך געוואלגערט ווי א שיכור וואס וואלגערט זיך אין מיסט וכו' וכו'; צו מארגנס ווען ער האט זיך אויסגעניכטערט זענען זיך צוזאמען געקומען אלע גוים צו הערן פון אים וואס ער זאגט, האט דער גלח געזאגט צו זיי: "איך האלט אז עס פעלט נישט אויס צו באשטראפן דעם וואס שיכור'ט זיך און, ווייל דאס אליין איז די גרעסטע שטראף, אז זיי וואלגערן זיך ארום אין מיסט וכו'".

דער דברי חיים פלעגט דאס דערצייילן הושענא רבה, און געוואלט מיט דעם מלמד זכות זיין אויף אידישע קינדער, אז מען דארף זיי נישט געבן קיין שטראף אויף דעם וואס מען פאלט אראפ אין חטאים, ווייל דאס אליינס וואס מען וואלגערט זיך אין בלאטע איז די גרעסטע שטראף. מען דארף דאס אריין לייגן אין קינדער פון יונגווייז און, אז דער ערליכער איד - דער האט א לעבן, און דער וואס טשעפעט די בארד אין פיאות - דער פארלירט אלעס. מיר טוט זייער וויי צו זען ווי יונגע בחורים הייבן אן צו שניידן די בארד און פיאות, וואס דאס איז די התחלה וואס א מענטש טוט ווען ער וויל אלעס איבערלאזן.

רבונו של עולם היט אונז פון לצים

מיר בעטן הושענא רבא: "רבונו של עולם, העלף אונז אז מיר זאלן פטור ווערן פונעם 'כָּרָם מִתּוֹלַעַת' - הושענא", דאס גייט ארויף ווען עס כאפט זיך אריין אין א שיינער כָּרָם, א שיינער וויינשטאק - א ווערמל וואס עסט אויף די גוטע טרויבן פונעם וויינשטאק; דאס איז ווען מען האט א פלאץ פון תורה ותפלה און יראת שמים און עס קומט א לץ און ער פארגינט נישט אז עס זענען דא אינגעלייט און בחורים וואס ווילן האבן א גוטע לעבן, און זוכט נאר ווי ער קען איינעם פאר'סמ'ען. דאס בעטן מיר הושענא 'כָּרָם מִתּוֹלַעַת' הושענא.

ביים לערנען איז דא הושענא רבה און שמחת תורה

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן עד): "יש דבור בלא דעה, ויש דבור בדעה", כדי מען זאל זוכה זיין צו פארשטיין וואס מען לערנט דארף מען קודם אסאך זאגן די ווערטער אפילו אן פארשטיין, "ושגי בחינות אלו, הן בחינת 'הושענא רבא ושמחת תורה'", ווייל פאר מען קומט אן צו פארשטיין וואס מען לערנט - וואס דאס איז 'שמחת תורה' - דארף מען אריבערגיין דעם שטאפל פון 'הושענא רבא'. "כי 'הושענא רבא' הוא בחינת דבור בלא דעה, שהוא בחינת ערכה, כי ערכה דומה לשפתים", ערכות זעט אויס ווי די ליפן, דאס לערנט אונז אז קודם דארף מען נוצן די ליפן, מען דארף אסאך זאגן די ווערטער פון די תורה אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט.

דער רבי ברענגט דארט אראפ דעם זוהר הקדוש (קדושים פה:): "ומאן דתיאובתיה למלעי באורייתא", ווער עס וויל לערנען די הייליגע תורה, ו'לא אשפח מאן דיוליה ליה", און ער האט נישט ווער עס זאל אים אויסלערנען און געבן צו פארשטיין וואס ער לערנט, "והוא ברחימותא דאורייתא, לעי בה, ומגמגם בה בגמגומא דלא ידע", אבער וויבאלד ער האט ליב צו לערנען, לערנט ער אן פארשטיין, "כל מלה ומלה סלקא", זאל ער וויסן אז יעדעס ווארט תורה וואס ער לערנט אן פארשטיין גייט ארויף אויבן אין הימל, "וקודשא בריך הוא

חֲדֵי בְּהֵיא מְלָה, און דער אייבערשטער פֿריידט זיך מיט דעם. "וקביל לה", דער אייבערשטער נעמט די ווערטער, "ונטע לה סחרגיה דההוא נחלא", און ער פֿלאַנצט אײן די ווערטער אויבן אין הימל ארום אַ טײַף, "ואתעבידו מאלין מלין אילנין רברכין" און עס ווערט פון די ווערטער גרויסע ביימער, "ואקרוון ערבי נחל", וואס מען רופט זיי אָן 'ערבות', "הדא הוא דכתיב (משלי ה, ט): בִּאֲהַבְתָּה תִשָּׂגָה תְּמִיד"; דאס איז דער וועג ווי אזוי מען איז זוכה צוצוקומען צו פֿארשטיין דאס לערנען.

קיינער קריגט זיך נישט מיט דעם אז דער עיקר איז מען זאל פֿארשטיין וואס מען לערנט, אָבער דער מצייאות איז אז זייער אסאך מענטשן לערנען נישט צוליב דעם ווייל אין אָנהייב ווען זיי הייבן אָן לערנען פֿארשטייען זיי נישט וואס זיי לערנען, דורךדעם ווערן זיי מיואָש און לאָזן אינגאנצן אָפּ דאס לערנען, דעריבער האט דער רבי געגעבן אַ "סדר דרך הלימוד", אַ גרינגע זיסע וועג צו לערנען די הייליגע תּוֹרָה, אז אָפּילו מען פֿארשטייט נישט וואס מען לערנט זאל מען ווייטער לערנען ביז מען וועט זוכה זיין צו פֿארשטיין.

עס איז כּדאי דו זאלסט אריינקוקן וואס דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עו): "טוב ללמד במהירות ולבלי לדקדק הרבה בלמודו. רק ללמד בפשיטות בזריזות. ולבלי לבלבל דעתו הרבה בשעת למודו מענין לענין, רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו", עס איז גוט מען זאל זיך צוגעוואוינען צו לערנען שנעל און נישט מדקדק זיין צופיל בשעת מען לערנט, נאר זען צו פֿארשטיין דעם פֿשטות הפֿשט, "וואס לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן", און אויב מען פֿארשטייט נישט זאל מען נישט פֿארברענגען אסאך צייט אויף דעם ענין, ענדערש זאל מען גיין ווייטער, "ועל פי הרב ידע אחר-כך ממילא מה שלא היה מבין בתחלה, כשילמד פֿסדר בזריזות להלן יותר", און אז מען לערנט אסאך וועט מען שפּעטער פֿארשטיין וואס מען האט פֿריער נישט אזוי גוט פֿארשטאנען.

נאכדעם ברענגט רבי נתן אז דער רבי האט געזאגט: "שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבד, לומר הדברים פֿסדר", אָפּילו מען פֿארשטייט גאָרנישט זאל מען זאָגן די ווערטער, "וממילא יבין", און ביים סוף וועט מען פֿארשטיין. "ולא יבלבל דעתו בתחלת למודו שירצה להבין תּכּף, ומחמת זה יקשה לו הרבה תּכּף

ולא יבין כָּלֵל. רק יכניס מחוץ בהלמוד ויאמר כְּסֵדֶר בְּרִיזוֹת וּמִמִּילָא יבִין, מֵעַן זָאל נִישְׁט ווערן צעבראכן ווען מען זעט אז מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט, וואס דאס אליינס - אז מען וויל גלייך פארשטיין - מאכט אז עס זאל זיין שווער צו פארשטיין דאס לערנען, מען זאל נאר זאגן די ווערטער כְּסֵדֶרן און מען וועט שוין פון זיך אליינס פארשטיין, "ואם לא יבין תכף, יבין אחר כך, ואם ישארו איזה דברים, שאף על פי כן לא יוכל לעמוד על פונתו - מה בכך?" און אויב מען פארשטייט נישט דעם ערשטן מאל, וועט מען עס פארשטיין ביים צווייטן מאל; און אויב מען וועט נישט פארשטיין דעם צווייטן מאל איז אויך גארנישט, "כי מעלת רבוי הלמוד עולה על הכל, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: 'לגמור, והדר לסבר, ואף על גב דלא ידע מה קאמר' שגאמר: 'גרסה נפשי לתאבה'", ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן, אז א מענטש זאל קודם אסאך זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, אפילו ער פארשטייט נישט וואס ער לערנט, און דערנאך זאל ער לערנען צו פארשטיין, "כי על ידי רבוי הלמוד, שילמד במהירות, ויזכה ללמד הרבה, על ידי זה יזכה לעבר כמה פעמים אלו הספרים שלומד, לגמרם, ולחזור להתחיל, ולגמרם פעם אחר פעם, ועל ידי זה ממילא יבין וכו'", ווייל אז מען געוואוינט זיך צו צו לערנען שגעל, קען מען זוכה זיין צו לערנען זייער אסאך; מען איז זוכה איבערצוגיין יעדע ואף זייער אסאך מאל, ביז מען איז זוכה דאס צו פארשטיין.

רבי נתן זאגט דארט ווייטער: "ודבר הרבה מאד בענין זה, ואי אפשר לבאר דברים אלו בכתיב היטב, אבל באמת הוא דרך עצה טובה מאד בענין הלמוד, כי על ידי זה יכולים לזכות ללמד הרבה מאד, לגמר כמה וכמה ספרים, וגם יזכה להבין הדברים יותר, מאשר היה לומד בדקדוק גדול, כי זה מבלבל מאד מן הלמוד", דער רבי האט זייער אסאך גערעדט פונעם דרך הלימוד, אז מען זאל נישט זוכן צו פארשטיין גלייך ווען מען לערנט, נאר מען זאל לערנען אסאך אן פארשטיין, ביז מען וועט זוכה זיין צו פארשטיין; ווען מען לערנט אויף דעם סדר דרך הלימוד איז מען זוכה אנצוקומען אסאך מער ווי ווען מען לערנט שטייט און מען קלערט אריין אין יעדע ווארט, וואס דאס שטערט נאר דאס לערנען, "וכמה בני אדם פסקו מלמודם לגמרי על ידי רבוי הדקדוקים שלהם, ומאומה

לא נשאר בידם", און זייער אסאך מענטשן האבן אינגאנצן אויפגעהערט צו לערנען צוליב דעם וואס זיי האבן געלערנט אין געקוועטשט זכו'.
 "אבל כשרגיל עצמו ללמד במהירות כנזכר לעיל, בלי דקדוקים הרבה, התורה תתקיים בידו, ויזכה ללמד הרבה מאד, גמרא ופוסקים כלם, ותנ"ך מדרשים וספרי הזוהר וקבלה, ושאר ספרים כלם", אבער אז א מענטש געוואוינט זיך צו צו לערנען שנעלערהייט - אזוי ווי אויבן דערמאנט, וועט ער זוכה זיין צו לערנען זייער אסאך, און ער וועט לערנען די גאנצע תורה - גמרא מיט אלע פוסקים, תנ"ך מיט אלע מדרשים, און זוהר הקדוש, "וכבר מבאר שיחתו של רבנו זכרוננו לברכה, שטוב לאדם שיצבר בחייו בכל הספרים של התורה הקדושה", אזוי ווי דער רבי האט געוואלט אז מיר זאלן דורך לערנען כל התורה כולה. עיי"ש.

דער דרך הלימוד איז א דרך הלימוד פאר יעדן איינעם מקטן ועד גדול - פונעם שוואכסטן קאפ ביזן טיפסטן קאפ; דער וואס פארשטייט לערנען פאר אים זאגט דער רבי: "רק יראה להבין הדבר בפשיטות במקומו. ואם לפעמים אינו יכול להבין דבר אחד, אל יעמד הרבה שם ויניח אותו הענין וילמד יותר להלן", און פאר דעם וואס ווייסט גארנישט, ניטאמאל די פירוש המילות, פאר אים זאגט דער רבי: "שאינ צריכין בלמוד, רק האמירה לבד; לומר הדברים כסדר, וממילא יבין", דער רבי וויל איין זאך "מען זאל נישט אויפהערן לערנען, צוליב דעם אז מען וויל בעסער לערנען".

וואס זאל איך דיר זאגן טייערער ברודער, אז דו וועסט אוועק לייגן אלע דייע חכמות און אנעמען דעם רבינ'ס "סדר דרך הלימוד", וועסטו זוכה זיין צו מטיל זיין בכל התורה כולה און דו וועסט האבן אנגעפילטע טעג; יעדן טאג וועט דיר זיין אנגעפילט מיט תורה, און צום סוף וועסטו זוכה זיין צו פארשטיין נאך מער ווי די וואס לאכן אפ פונעם סדר דרך הלימוד זכו'.

מהרא"ש זכרוננו לברכה שרייבט אין די צוואה (אות יא): "וכשתגיעו לעו לם האמת אז תיזכחו צדקת "סדר דרך הלימוד" של רבינו ז"ל", ווען איר וועט ארויף קומען אויף יענע וועלט וועט איר זיך איבערצייגן די ווארהייט פונעם הייליגן רבינ'ס "סדר דרך הלימוד"; "ועל כן מה ולמה לכם להתווכח? ! טעם ו וראו כי טוב השם, הרגילו עצמכם לזה ואז תראו ותרגשו כל מיני טעמים

בחייתכם, דערפער זאלט איר זיך נישט טענה'ן מיט קיינעם, נאר געוואוינט אייך צו צו לערנען לויט דעם סדר דרך הלימוד, דעמאלט וועט איר זען און שפירן אלע טעמים אויף די וועלט, "כי התורה היא חיותנו בעולם הזה ובעולם הבא, חיות גשמי וחיות רוחני", ווייל די תורה איז אינגער לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, די תורה געבט אינז לעבן סיי בגשמיות און סיי ברוחניות, "אשרי מי שאינו מטעה עצמו בזה העולם כלל, ויודע אשר עיקר הלימוד הוא רק לעשות רצונו יתברך ולומד על מנת לקיים מצוותיו יתברך ולעשות נחת רוח לו יתברך", וואויל איז דעם מענטש וואס לאזט זיך נישט נארן און ווייסט אז דער עיקר לימוד התורה איז צו טון דעם רצון פונעם אייבערשטן, עיין שם.

שְׂמַחַת תּוֹרָה

וויזן צו מעביר סדרה זיין פרשיות וזאת הברכה און בראשית

שאלה:

איך האב גענואלט פֿרעגן וואס איך טו מיט די פרשיות וזאת הברכה און בראשית? איך וועל עס נישט קענען ענדיגן אום שְׂמַחַת תּוֹרָה. אויך וויל איך וויסן אויב דאס זאגן די ווערטער פון רש"י הייסט א הפסק אינמיטן מעביר סדרה זיין.

תשובה:

אין שלחן ערוך ווערט גע'פסק'נט (אורח חיים, סימן רפ"ה, סעיף ג): "מיום ראשון ואילך חשוב עם הצבור", פון זונטאג קען מען שוין אנהייבן מעביר סדרה זיין. דער משנה ברורה ברענגט אראפ (שם, סעיף קטן ח) פונעם הייליגן ווילנער גאון זכר צדיק לברכה, אז ער האט זיך אזוי געפירט, יעדן טאג האט ער מעביר סדרה געווען אביסל; זונטאג ביז שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז רביעי און אזוי ווייטער. אז מען גייט אויך דעם וועג, דעמאלט איז מען מעביר סדרה יעדע וואך, און ווען עס קומט סוף יאר איז א מורא'דיגע שמחה אז מען האט מסיים געווען חמשה חומשי תורה.

וואויל איז דיר אז דו לערנסט אויך רש"י; אין שלחן ערוך שטייט (שם, סעיף ב): "וירא שמים יקרא תרגום, וגם פירוש רש"י", א ירא שמים זאל מעביר סדרה זיין סיי תרגום און סיי מיט רש"י. דו קענסט זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון לערנען חומש רש"י; מען זאגט נאך פון הייליגן שר שלום פון בעלזא זכותו גנן עלינו, אז ער האט געזאגט: "ווער עס וועט לערנען און ענדיגן יעדע וואך חומש מיט רש"י, איז פארזיכערט אז ער וועט זיצן אויף יענע וועלט

אין די היכל פון רש"י, אויף שטייט פון הייליגן רבי פנחס'ל קארצער זכותו יגן עלינו אז לערנען חומש רש"י יעדע וואך איז מסוגל צו האבן אמונה.

אזוי אויך זאגט מען נאך פון צדיקים אויף דעם לשון וואס שטייט אין מחבר: "וירא שמים יקרא תרגום, וגם פירוש רש"י, א ירא שמים זאל מעביר סדרה זיין סיי תרגום און סיי מיט רש"י, אז דאס אליין מאכט א מענטש ער זאל ווערן א ירא שמים.

מען זאגט נאך פון הייליגן רבי ישכר דוב מבעלזא זכותו יגן עלינו, וואס ער האט געזאגט, אז א טאג וואס מען לערנט חומש מיט רש"י, איז מען פארזיכערט אז אין דעם טאג וועט מען נישט זינדיגן.

און עס איז באוואוסט אז דער הייליגער בעל התנאי זכותו יגן עלינו האט איינגעפירט א סדר פאר זיינע תלמידים אז זיי זאלן יעדן טאג לערנען חומש מיט רש"י איינגעטיילט אויפ'ן וואך, און אזוי האבן אלע רבי'ס פון חב"ד זיך געפירט, און אזוי פירן זיך היינט אויך חסידי חב"ד, יעדן טאג צו לערנען חומש רש"י איינגעטיילט אויפ'ן וואך, ווייל דאס ברענגט יראת שמים.

ווען מען איז מעביר סדרה און מען לערנט רש"י, איז דאס נישט קיין הפסק פארקערט דאס איז די מצוה, צו לערנען חומש מיט רש"י. בכלל דארף מען וויסן אז אפילו מען איז מפסיק איז מען יוצא, אזוי ווי מען זעט אין שלחן ערוך (שם): "מלמדי תינוקות אין צריכים לחזור ולקרוא הפרשה בשבת", א מלמד וואס לערנט די גאנצע פרשה מיט די קינדער דארף נישט מעביר סדרה זיין, ווייל ער האט דאס שוין געלערנט מיט די קינדער; זעט מען פון דעם, אז אפילו מען איז מפסיק, און אפילו מען זאגט עס נישט מיט קיין טעמים (טראפן) איז מען יוצא לבתחילה.

עס איז יודע דעם סיפור ביי סאטמער חסידים אז דער הייליגער קדושת יום טוב זכותו יגן עלינו האט געשיקט זיינע צוויי קינדער דער 'עצי חיים' און דעם בעל 'דברי יואל', ווען זיי זענען נאך געווען גאר קליין, זיי זאלן גיין נעמען א ברכה פון דעם הייליגן צדיק רבי מרדכי'לע מנאדבורנא זכותו יגן עלינו, ער האט זיי געבענטשט און זיי געזאגט די ווערטער: "קינדערלעך, פילעוועט זיך אין חומש רש"י {לערנט אסאך חומש רש"י}, איך האב געקענט גרויסע גאונים

וואס זיי האבן נישט געוואוסט וואו דער אייבערשטער וואוינט, ווייל זיי האבן נישט געלערנט חומש רש"י."

אזוי אויף דערצייילט מען אז דער הייליגער רבי מרדכי'לע מנאדבורנא זכותו יגן עלינו איז אמאל געווען אין שטאט חוסט, וואו דער הייליגער ערוגת הבשם איז געווען רב, דער ערוגת הבשם זכותו יגן עלינו האט געהאט א ישיבה פון עטליכע הונדערט בחורים, און דער צדיק רבי מרדכי'לע איז געקומען באזוכן דעם ערוגת הבשם, און דער ערוגת הבשם האט אים געבעטן ער זאל באזוכן זיין ישיבה, ער זאל זיין ווי פלייסיג זיי לערנען, און ווי ערליך זיי פירן זיך אויף, און רבי מרדכי'לע איז אריבערגעגאנגען אין די ישיבה זען די בחורים, ווען ער איז ארויסגעקומען האט אים דער ערוגת הבשם געפרעגט: "נו, וואס זאגט איר אויף מינע בחורים?" האט אים רבי מרדכי'לע געענטפערט: "זיי האבן נישט קיין יראת שמים!" הערנדיג דאס איז דער ערוגת הבשם געווארן זייער דערשראקן און פארוואונדערט, ווי אזוי קען זיי אזא זאך? און ער פרעגט דעם הייליגן רבי מרדכי'לע: "רבי, פארוואס זאגט איר אזוי?" האט ער אים געענטפערט: "ווייל זיי לערנען נישט קיין חומש רש"י!" דער ערוגת הבשם האט זיך זייער געוואונדערט אויף דעם, האט ער נאכגעפארשט ביי זיינע תלמידים אויב זיי ענדיגן יעדע וואך חומש רש"י, און זיי האבן אים געענטפערט אז נישט, ווייל די וועכנטליכע פארהער פלעגט פארקומען פרייטאג צופרי, און עס איז נישט אויסגעקומען קיין צייט ווען צו מעביר סדרה זיין, האט שוין דער ערוגת הבשם פארשטאנען אז רבי מרדכי'לע ווייסט וואס ער רעדט, און ער האט איינגעפירט אין זיין ישיבה אז מען זאל פארהערן זונטאג, און מען זאל יעדן טאג לערנען חומש רש"י.

בנוגע וואס דו פרעגסט פון ווען מען קען שוין מעביר סדרה זיין פרשת וזאת הברכה; מען קען שוין מעביר סדרה זיין פון ווען מען הייבט אן ליינען וזאת הברכה, מען דארף נישט ווארטן ביז שמחת תורה. אויף קען מען שוין אנהייבן פרשת בראשית מיום ראשון ואילף, מען דארף נישט ווארטן ביז שמחת תורה, {בפרט היי יאר ווען שמחת תורה געפאלט אויס פרייטאג, און עס בלייבט איבער נאר שבת צו מעביר סדרה זיין פרשת בראשית, הקכם עיניו בראשו שוין

אָנצוהייבן פון זונטאג חול המועד סופות יעדן טאג מעביר סדרה זיין שנים מקרא ואחד תרגום}.

עס איז דא אסאך וואס האלטן נישט אזוי, אבער אזוי האב איך מקבל געווען פון מוהרא"ש זכותו יגן עלינו. מוהרא"ש איז געווען זייער שטארק אין דעם אז מען זאל שוין אנהייבן פאר שמחת תורה מעביר סדרה זיין פרשת בראשית, {בפרט ווען שמחת תורה געפאלט אויס אזוי ווי די יאר הבא עלינו לטובה - פרייטאג, מען געבט זיך איין דריי און מען ליינט שוין ביי מנחה פרשת נח}.

וואויל איז פאר דעם וואס לאזט זיך נישט נארן און פירט זיך בתמימות ופשיטות וועט ער שיינ מצליח זיין.

שאלה:

איך האב געזען וואס איר האט געשריבן אז מען קען שוין אנהויבן מעביר סדרה צו זיין פרשת בראשית נאך פון פאר שמחת תורה. האב איך גענואלט וויסן דער מקור צו די הלכה.

תשובה:

דאס וואס דו פרגעסט מיר וואו איז דער מקור אז מען קען שוין אנהייבן מעביר סדרה זיין פרשת בראשית פאר שמחת תורה; מוהרא"ש זכרוננו לברכה פלעגט יעדעס יאר מעורר זיין אלע תלמידי היכל הקודש אז מען זאל שוין אנהייבן מעביר סדרה זיין זונטאג חול המועד סופות, אזוי ווי דער מחבר פסק'נט (אורח חיים הלכות שבת, סימן רפה, סעיף ג): "מיום ראשון ואילך נקרא עם הצבו ר", פון זונטאג קען מען שוין מעביר סדרה זיין; אפילו מען האט נאך נישט אָנגעהויבן ליינען פרשת בראשית.

מוהרא"ש פלעגט זאגן אז די סיבה פארוואס מענטשן זענען מזלזל אין דעם מצוה איז, ווייל מענטשן זוכן שלימות, מען וויל מקיים זיין די מצוה אזוי ווי דער הייליגער ארזי"ל האט געזאגט, אז מען זאל מעביר סדרה זיין ערב שבת, און וויבאלד עס איז זייער שווער פאר רוב מענטשן מעביר סדרה זיין ערב שבת,

בפֿרט ווינטער ווען דער זמן איז זייער פֿרי, דערפֿאר זענען מענטשן נישט מעביר סדרה, און מען איז מזלזל אין דעם.

אויף דעם איז די עצה צו טון אזוי ווי עס שטייט אין שלחן ערוך (שם) אז מען זאל אנהייבן פון זונטאג מעביר סדרה זיין, אזוי איז מען זוכה צו מקיים זיין די מצוה בשלמות, אזוי ווי דער משנה ברוך (שם) ברענגט אראפ פון ספר מטא יהודה: "אם הוא קורא מתחלת השבוע והלאה, הוא גם כן בכלל מצוה מן המבחר".

רבי נתן זאגט (ליקוטי הלכות מרומות ומעשרות, הלכה ג) דאס וואס מענטשן זענען זייער ווייט פונעם אייבערשטן, דאס קומט פון דעם וואס מענטשן ווילן שלימות, זיי ווילן דינען דעם אייבערשטן נאר אויב זיי קענען עס טון מיט אלע חומרות און אלע הדורים. ער געבט א משל, ווען א מענטש וואלט ווען געוואוסט ווי חשוב עס איז אויבן אין הימל ווען ער געבט א פרוטה לצדקה, וואסערע רעש דאס מאכט אויבן אין אלע עולמות, וואלט ער זיכער געגעבן כסדר פרוטות לצדקה. אזוי אויך, ווען א מענטש וואלט ווען געוואוסט וואס עס געשעט אין הימל ווען ער לערנט א דף גמרא, וואסערע שמחה עס ווערט אין אלע עולמות עליזנים, וואלט ער זיכער מקפיד געווען צו לערנען יעדן טאג א דף גמרא. נאר די סיבה - זאגט רבי נתן - פארנואס מענטשן טוען דאס נישט איז, ווייל דער מענטש טראכט צו זיך 'וואס איז שוין איין פרוטה? וואס איז שוין איין דף גמרא? איך דארף טון אסאך אויף אמאל וכו', איך דארף טון די מצות מיטן גאנצע שלימות, און וויבאלד ער קען עס נישט טון בתכלית השלמות, טוט ער גארנישט, עיין שם.

דאס זעלבע איז מיט רעדן צום אייבערשטן. ווען א מענטש וואלט געוואוסט וואס עס געשעט אין הימל ווען ער רעדט א ווארט צום אייבערשטן, וואלט ער גערעדט נאך א ווארט און נאך א ווארט צום אייבערשטן, נאר וויבאלד א מענטש מיינט אז ער דארף רעדן א גאנצע שעה אויף איין מאל, און ער קען נישט, טוט ער גארנישט.

מוהרא"ש פלעגט יעדע יאר זיך בעטן אז מען זאל שוין אנהייבן זונטאג חול המועד סוכות מעביר סדרה זיין פֿרשת בראשית שנים מקרא ואחד תרגום מיט רש"י, עס איז א לאנגע סדרה, און אז מען ענדיגט די ערשטע פֿרשה, וועט

מען א גאנץ יאר מעביר סדרה זיין, און אז מען איז נישט מעביר סדרה די ערשטע וואך איז מען שוין די צווייטע וואך אויף נישט מעביר סדרה, און אזוי ווייטער. דערפאר בעט איה דיר זייער, זאלסט שוין במשך די וואך און קומענדיגע וואך ענדיגן פֿרשת וזאת הברכה, אז זונטאג חול המועד סוכות זאלסטו אנהייבן נאכאמאל חמשה חומשי תורה. ווען מענטשן וואלטן ווען געוואוסט וואס מען איז זוכה דורך מעביר סדרה זיין, סיי די יראת שמים וואס מען פאקומט דורכדעם, סיי די סגולה פון אריכות ימים און סיי פֿרנסה בריווח, וואלט יעדער איינער מקפיד געווען אויף די מצוה.

געדענק וואס דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן יב): "עקר היתדות הוא רק לילך בתמימות ובפשיטות, בלי שום חכמות", דער עיקר פון אידישקייט איז צו גיין בתמימות ופשיטות, אן קיין חכמות. און די אלע וואס האבן צום סוף אפגעלאזט זייער אידישקייט, איז געווען ווייל זיי זענען געגאנגען מיט חכמות.

שמחת תורה מאכט מען א פארקערטע הנברה

מוהרא"ש האט נאכגעזאגט בשם זיין טאטען - דער טאקאייער רב זכרוננו לברכה אז שמחת תורה מאכט מען א פארקערטע הגבהה און דער וואס גייט הגבהה זעט א ליידיגע שטיק פארמעט, צו ווייזן פאר'ן מענטש ער זאל נישט מיינען אז וויבאלד ער האט מסיים געווען חמשה חומשי תורה דארף ער שוין נישט לערנען, דעריבער ווייזט מען אים: 'קוק אז דער פארמעט איז ליידיג, מען דארף נאכאמאל אנהייבן צו לערנען די הייליגע תורה'.

אז דו וועסט לערנען תורה וועסטו זיין צופרידן; גארנישט אויף די וועלט קען צופרידן שטעלן דעם מענטש, נאר די הייליגע תורה. דעריבער איז יעצט דער ריכטיגער צייט זיך צו באנייען אין אנהייבן לערנען די הייליגע תורה; בפרט אז מיר האבן דעם 'סדר דרך הלימוד' פונעם הייליגן רבי'ן וואס זאגט אז אפילו

מען פארשטייט נישט קיין לערנען זאל מען זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה (פּמבאָר בשיחות הר"ן, סימן ע"ו).

דער רבי פולט אויז אן מיט תורה

אשרינו מה טוב חלקינו אז מיר האבן זוכה געווען צו מקיים זיין די מצוות סוכה און ד' מינים, טאנצן די הקפות, זאגן הלל און גענועים, ברוך השם אז מיר האבן זוכה געווען צו מסיים זיין די גאנצע תורה; צענדליגע אינגעלייט און בחורים קומען מיר זאגן אז זיי האבן זוכה געווען צו מסיים זיין חמשה חומשי תורה, איינער מיט רש"י און איינער אן רש"י, דער האט מסיים געווען מדרש תנחומא, דער מדרש רבה און דער תנא דבי אליהו.

ברוך השם אז מיר זענען ביים הייליגן רבי'ן און דער רבי געבט אויז סחורה אין דער האנט; דער רבי האט דערציילט (סיפורי מעשיות, מעשה א) אז דער שני למלכות האט געזוכט ארויס צו נעמען די בת מלך פון די נישט גוטע, און ער האט איר געזוכט ביז מען האט אים אפגעערעדט און געזאגט: "מען האט דיר א נארישקייט איינגערעדט", האט ער געזאגט: "עס איז בודאי יא דא", און יעדעס מאל וואס די ווילדע גרויסע מענטשן האבן אים אוועק געמאכט און געזאגט: "מען האט דיר א נארישקייט איינגערעדט" האט ער געזאגט: "עס איז בודאי יא דא", און מוהרא"ש זאגט אז די ראשי תיבות פון "עס איז בודאי יא דא" איז 'ב'יד', דאס הייסט אזוי: איך קוק אויף מיר וואס איך האב אין מיין האנט, ברוך השם איך לערן יעדן טאג מקרא, משנה, גמרא, מדרש וכו', קענסטו מיר נישט זאגן אז "מען האט דיר א נארישקייט איינגערעדט" איך האב 'ב'יד' כל טוב, און דו זאגסט מיר "מען האט דיר א נארישקייט איינגערעדט" ? !

דאס זעט מען יעצט, אז עס איז אריבער א יאר און ברוך השם מיר זענען אנגעפילט מיט תורה - יעדער מיט זיינע שיעורים, דאס איז די גרעסטע שמחה. מען זעט אן אינטערעסאנטע זאך, 'שמחת תורה' אין אלע שולן ווערט מען צעלאזט און מען דריידט איבער דעם בית המדרש, מען מאכט ליצנות פונעם גאנצן דאווענען און מען טרינקט ביז מען ווערט שיכור ווי לוט, מען קען זען

אפילו מענטשן וואס זענען באזעסן און נארמאל, דאך מאכן זיי זיך משוגע וכו' וכו', פארנוואס? פארנוואס דריידט מען איבער דעם גאנצן בית המדרש? ווייל מען קוקט זיך אן און מען זעט זיך נאקעט פון תורה, ווערט מען זייער צעבראכן, ווייל מען האט גארנישט געלערנט א גאנץ יאר, דערפאר טרינקט מען זיך אן און מען ווערט צעוילדעוועט און מען מאכט ליצנות פונעם גאנצן דאווענען. אבער ברוך השם ביים רבי'נס היכל שיפור'ט מען נישט, ווייל מען האט מיט וואס זיך צו פרייען; מען לערנט א גאנץ יאר יעדן טאג אביסל חומש, אביסל משניות, א דף גמרא וכו' וכו'. עס איז געווען אזוי שייך די תקפות אין ישיבה, יעדער האט זיך געפריידט מיט די תורה, בחורים און אינגעלייט האבן געטאנצן מיט די תורה מיט אזא שמחה אזוי ווי גרויסע רבי'ס וואס טאנצן פאר טויזנטער חסידים, זיי האבן זיך געשפירט ווי די גרעסטע מחותנים ווייל זיי האבן געלערנט תורה א גאנץ יאר.

זעצט איז די צייט אנצוהייבן א נייע התחלה בלימוד התורה, איך האף אז דו האסט אנגעפאנגען חומש בראשית שנים מקרא ואחד תרגום יעדן טאג אביסל, אזוי וועסטו מצליח זיין. אויף זע צו לערנען א דף גמרא יעדן טאג, ווייל דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר"ן חלק א, סימן רד) "תלמוד גימטריא של הקליפה המחטאת את האדם בפגם הברית שנקראת 'לילית'", ווען א מענטש לערנט גמרא פארברענט ער די קליפה וואס ווארפט אראפ א מענטש אין פגם הברית.

אן תורה איז א מענטש אין א סכנה יעדע מינוט, מען קען זיך איינרעדן אז מען האט שייכות מיט'ן רבין, אבער דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן נא) "את זה תקבלו ממני שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד", דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר, די וועלט נארט אייך, לאזט אייך נישט נארן; אן תורה איז אלעס איין שטיק דמיון. מוהרא"ש שרייבט אין די צוואה: "נאף א סימן איז דא, אז אן אמת'ער צדיק איז מעורר זיינע מענטשן צו לערנען די הייליגע תורה, און א פאלשער מנהיג וועט רעדן פון אלעס אויסער פון תורה. דעריבער ווען איר גייט צו א מענטש און איר זעט אז דורך זענעם באקומט איר א חשק צו לערנען פליסיג די הייליגע תורה, איז א סימן אז איר זענט ביי אן אמת'ן צדיק".

די סיבה פארוואס מענטשן שיכור'ן זיך אן שמחת תורה

מען זעט אן אינטערעסאנטע וואך; ווען עס קומט שמחת תורה, מאכט זיך אין אלע שול'ן אז מענטשן טרינקען זיך אן, און מען שיכור'ט זיך אן, און דאס עס שטערט דעם גאנצן בית המדרש וכו' וכו', וואס איז די סיבה פארוואס מענטשן שיכור'ן זיך אן שמחת תורה? נאר די סיבה איז זייער פשוט: אז א מענטש האט נישט קיין צדיק וואס שיינט אין אים אריין אז ער קען אויף זוכה זיין צו לערנען די הייליגע תורה, און ער קען אויף זיין דבוק צום הייליגן באשעפער, און ער קען זיך אויסשמועסן זיין הארץ מיט'ן הייליגן באשעפער, ווערט מען זייער צעבראכן, בפרט אז דער מענטש קוקט זיך אן, און ער מאכט זיך א שנעלע חשבון: וואס גייט זיין מיט מיר? עס איז יעצט געווען ראש השנה, סליחות, תשליח, פפרות, יום הקדוש, די הייליגע יום טוב סוכות, ד' מינים, הושענא רבה, שמיני עצרת, און יעצט שטייט ער דא דעם לעצטן טאג - שמחת תורה, בעפאר א לאנגן ווינטער, און ער קוקט זיך אן אז ער איז אינגאנצן נאקעט; אן קיין תורה, אן קיין תפלה און אן קיין יראת שמים, ווערט מען זייער צעבראכן, דערפאר נעמט מען זיך צום טרינקן.

אבער מיר תלמידי היכל הקודש וואס מיר האבן זוכה געווען צו וויסן פון הייליגן רבי'ן ותלמידיו, וואס זיי לערנען אונז אויס אז מיר קענען יא לערנען, און אפילו איך פארשטיי נישט וואס איך לערן, דאך זאל איך ווייטער לערנען, און זיי לערנען מיט אונז אז אפילו איך בין אראפגעפאלן קען איך מיר אויפהייבן און צוריקגיין צום אייבערשטן, און פארציילן פאר'ן אייבערשטן אלעס - בפרטי פרטיות, און זיי לערנען אונז אויס אז אפילו דער יצר הרע ברענט אין אונז, זאל איך שרייען צום אייבערשטן: "רבונו של עולם, האב אויף מיר רחמנות; איך וויל זיין אן ערליכער איד, איך וויל נישט זינדיגן. וואס זאל איך טון, איך האלט אין איין אראפפאלן, און יעדעס מאל וואס איך נעם זיך פאר אז איך גיי שוין מער נישט זינדיגן, פאל איך נאכאמאל אראפ וכו'".

ממילא ווען עס קומט שמחת תורה דארפן מיר נישט טרינקען און זיך אן שיכור'ן און צעשטערן דעם בית המדרש, פארקערט גאר, עס איז פאר אונז דאס פרייליכסטע טאג פון יאר, יעדער איז פארווען צו ציילן זיינע סיומים, דער

דאנקט דעם אייבערשטן אז ער האט זוכה געווען צו ענדיגן חמשה חומשי תורה - שנים מקרא ואחד תרגום; א צווייטער דאנקט דעם אייבערשטן אז ער האט זוכה געווען צו ענדיגן חמשה חומשי תורה מיט רש"י; דער האט געענדיגט תנא דבי אליהו, דער האט געענדיגט אזויפיל און אזויפיל מסכתות פון תלמוד בבלי, דער האט געענדיגט אזויפיל און אזויפיל מסכתות פון תלמוד ירושלמי וכו', וכו'; דאס זאגט דער רבי (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קלה): "אם הוא מקשר להצדיק, יו כל להרגיש קדושת יום טוב", ווייל אז מען פאלגט דעם רבי'ן און עס קומט יום טוב פריי איד זיך מיט'ן יום טוב אליין, איד פריי זיך נישט מיט טרינקען אדער מיט אנדערע זאכן וכו' וכו'.

הַרְשֵׁוֹת

א הַעֲרָלִיכֶּע שׂיעוּר אײבער דעם ענין פון זײן קלוג און נישט גערעכט

יום טוב סוכות, שנת תשפ"ב לפרט קטן, איז דער ראש ושיבה שליט"א געווען אין וויליאמסבורג יע"א. דעם ערשטן טאג יום טוב אינדערפרי נאכ'ן דאווענען האט דער ראש ושיבה שליט"א געגעבן א הערליכע שיעור איבער דעם ענין פון זיין קלוג און נישט גערעכט.

דער ראש ושיבה שליט"א האט אנגעהויבן:

דער הייליגער חיד"א האט מתקן געווען צו זאגן יעדע יום טוב א תפלה וואס מען זאל זאגן בשעת פתיחת הארון, ער האט געמאכט יעדע יום טוב א באזונדערע תפלה, (עס איז גערוקט אין די סאטמאר'ע סדורים, מוהרא"ש האט עס אויף אריינגעלייגט אין מחזור 'עת רצון' לראש השנה), עס איז הערליכע יהי רצון'ס. בעט מען דארט אום סוכות דעם לשון: "והגן בעדנו משלהובוי ומדינוי דצדק", דער אייבערשטער זאל אויגז אפהיטן פון די פייער און דין פון 'צדק'.

שבת דריי סעודות

און אזוי שטייט אויף אין אדרא זוטא¹ (זהר הקדוש פרשת האזינו), רבי שמעון בן יוחאי האט עדות געזאגט אויף זיך אין דעם טאג וואס ער איז נסתלק געווארן, דריי זאכן, די ערשטע זאך (שם, דף רפח:): "אסהדנא עלי לכל אלין דהכא, דהא מן יומאי לא בטילנא אלין ג' סעודתי", איך זאג עדות אויף מיר אז איך האב קיינמאל נישט פארפעלט צו עסן אום שבת דריי סעודות, [די ספרים פֿרעגן שוין, ווי אזוי קען זיין זיין גאנץ לעבן האט ער יעדע וואך שבת געגעסן דריי סעודות, ער איז דאך געווען באהאלטן אין די מערה פאר דרייצן יאר, און דארט איז נישט געווען קיין חלה, נאר א באקסער בוים, און אויף באקסער קען מען

1 דער ראש ושיבה שליט"א האט צוגעלייגט: א אינגערמאן האט מיר פריער געזאגט ער האט נאך קיינמאל נישט געענדיגט 'אדרא', דער הייליגער רבי האט געלערנט אן א שיעור מאל אדרא, סיי אדרא רבא און סיי אדרא זוטא, דארפן מיר זען צו ענדיגן כאטש איין מאל דעם אדרא.

נישט יוצא זיין סעודות שבת. האב איך געזען א תירוץ, אז יעדן שבת איז דער באקסער בוים געווארן א טייטלבוים (ספר מדרש תלפיות, אות חית, ענף חרוב), און אויף טייטלען איז דא א שיטה אז מען קען יוצא זיין סעודות שבת (זיין פרי מגדים, אשל אברהם, אורח חיים, סימן רעג, סעיף קטן יא), ווייל טייטלען זעטיגט (זיין מגן אברהם אורח חיים, סימן רח, סעיף קטן כה).

אָנעקגיין פון די וועלט

די צווייטע זאך (שם, דף רצא): "אסדהדנא עלי. דכל יומין דקאימנא, תאיכנא למחמי יומא דא", איך זאג עדות אויף מיר אז מיין גאנץ לעבן האב איך געווארט אויף דעם טאג וואס איך וועל אָנעקגיין פון די וועלט.

די פייער און דין פון 'צדק'

די דריטע זאך (שם, דף רצב): "אסדהדנא עלי, דכל יומאי הוינא מצטער על עלמא, דלא יערע בדינוי דצדק, ולא יוקיד עלמא בשלהובוי", איך זאג עדות אויף מיר אז מיין גאנץ לעבן האב איך זיך מצטער געווען, די וועלט זאל נישט פארברענט ווערן דורך די פייער און דין פון 'צדק'.

'צדק' - מיינט גערעכט

עס איז זיכער דא הויכע סודות וואס דאס פייער און דין פון 'צדק' באדייט, אָבער מוהרא"ש האט אונז געלערנט, אויסער די אלע הויכע סודות זאל מען זוכן וואס מען קען נעמען אין האנט, וואס דאס קען מיינען פאר מיר, א זאך וואס איך קען ניצן אין לעבן². האב איך געטראכט א פשוט'ע פשט וואס מיר קענען פארשטיין, 'צדק' - מיינט גערעכט, א מענטש וואס זוכט צו זיין גערעכט, מיט זיין ווייב, מיט זיינע שכנים, מיט זיינע עלטערן, מיט זיין משפחה, אזא

2 דער ראש ושיבה שליט"א האט צוגעלייגט: א אינגערמאן האט מיר דערציילט, ער האט געטראפן זיין שוואגער ראש השנה אין אוימאן, פֿרעגט ער אים: "וואו האסטו געדאווענט?" ענטפערט ער: "ביי ... איך בין געגאנגען צום 'צדיק האמת'"; אינטערעסאנט, געברענגט קיין אוימאן האט אים א תלמיד היכל הקודש, אָבער גיין גייט ער צו יענעם ווייל יענער איז 'צדיק האמת'... וואס האט דאס מיט דיר? ער קען דיר עפעס געבן אין לעבן? ער קען דיר געבן א פֿרק משניות? ער קען דיר מאכן אָנהייבן מעביר סדרה זיין!?

מענטש ווערט פשוט פארברענט; ער רעדט שוין נישט מיט טאטע מאמע א לאנגע צייט ווייל ער איז גערעכט...

זיי קלוג, נישט גערעכט

מוהרא"ש פלעגט שטענדיג חזרין מיט אונז דעם ווארט: "זיי קלוג, נישט גערעכט"; דאס איז דער סוד פון הצלחה - נישט זוכן צו זיין גערעכט נאר זוכן וואו מען קען זיין קלוג. אלע פראבלעמען און מחלוקת הייבט זיך אן ווען דער מענטש זוכט צו זיין גערעכט. דאס האט רבי שמעון בן יוחאי זאגט אין טאג פון זיין הסתלקות: איך זאג ידות אויף מיר אז מיינ גאנץ לעבן האב איך זיך אכטונג געגעבן איך זאל נישט אריינפאלן אין די זאך פון 'צדק', איך האב קיינמאל נישט פרוברט צו זיין גערעכט.

דאס בעטן מיר ביי פתיחת הארון: "הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל נישט זוכן צו זיין גערעכט, העלף מיר איך זאל גארנישט וועלן, איך וויל זיין בטל ומבוטל צו דיך אייבערשטער, איך זאל זיין צופרידן ווי אזוי עס איז".

ארוםגענומען מיט'ן אייבערשטן

דאס קען מען זוכה זיין סוכות ווען מען זיצט אין די סוכה, מען איז אינגאנצן ארוםגענומען מיט'ן אייבערשטן, בעט מען דארט דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו זיין אינגאנצן בטל ומבוטל צו אים, מען זאל גלייבן אז קיין שום זאך פאסירט נישט אליינס, אפילו א בלעטל וואס פאלט אראפ פון בוים איז אויך פונעם אייבערשטן, דערפאר איז נישט שייך זיך צו קריגן מיט אנדערע.

אמונה איז דביקות

און דאס איז די העכסטע מדריגה צו וואס א איד קען צוקומען אויף דער וועלט, ער זאל זיין דבוק צום אייבערשטן. וואס מיינט דבקות בה? דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו זאגט: "אמונה איז דביקות", א מענטש וואס נעמט אריין דעם אייבערשטן אין זיך, ער גלייבט אז אלעס איז דער

אייבערשטן, און אלעס וואס ער גייט אריבער איז אויף פונעם אייבערשטן - איז ער דבוק צום אייבערשטן.

חדר מִיחַד

איינער איז אמאל געקומען צום רבי'ן זיך אויסרעדן אז ער האט נישט קיין חדר מִיחַד און דער רבי זאגט מען זאל האבן א חדר מִיחַד פאר התבודדות, האט אים דער רבי געזאגט: אונטער'ן טלית איז אויף א חדר מִיחַד, מען דעקט זיך איבער דאס פנים מיט'ן טלית און מען רעדט צום אייבערשטן (עייני שיחות הר"ן, סימן ערה).

ביליאן דאלער - מיט א ביי"ת...

מענטשן טראכטן ווען איך וועל האבן מיליאן דאלער, וועל איך זיך בויען א הויז מיט א באזונדערע שטאק אלס חדר מִיחַד און דאן וועל איך רעדן צום אייבערשטן. געלט איז א מוראדיגע דמיון, געלט איז א מוראדיגע תאוה, וויפיל מען האט דערפון איז מען נישט צופרידן, א פשוט'ער מענטש וויל נאר מיליאן דאלער, איינמאל ער האט שוין מיליאן דאלער דארף ער נאך מיליאנען דאלארן, איינמאל ער האט שוין מיליאנען דאלארן דארף ער נאך ביז ביליאן דאלער... דעם פארגאנגענעם ערב ראש השנה ביי פדיון נפש האט מיר איינער געבעטן א ברכה, ער זאל דאס יאר אנקומען צו ביליאן דאלער - מיט א ביי"ת, נישט מיט א מ"ם... זעט מען ווי געלט מאכט ממש משוגע א מענטש.

ד' מינים - התבודדות אין פעלד...

האב איך געהערט פון א ברסלב'ער חסיד, ווען מען שטייט ביים דאנווענען מיט די ד' מינים אין די האנט קעגן דאס פנים, און מען פאלגט דעם רבי'ן מען דעקט זיך צו מיט די טלית, קען מען נאר זען די ד' מינים, איז מען שוין אויף ווצא די שיחה פון מאכן התבודדות אין פעלד, ווייל מען זעט גארנישט ארויס

פונעם טלית, נאר א פּעלד, דער לולב איז א צווייג, די בּלעטער זענען די הַדָּסִים
און עֲרֻבוֹת, און דער אַתְרוֹג איז די פּרוּכָט.
אז מיר וועלן פּאַלגן דעם רבי'ן, און נישט זוכן צו זיין גערעכט, וועלן מיר
האבן א שיינע לעבן, אמן.

א הערליכע שיעור איבער דעם ענין פון קוקן גוט אויף מענטשן

יום טוב סופות, שנת תשפ"ב לפרט קטן, איז דער ראש ישיבה שליט"א
געווען אין וויליאמסבורג יע"א. דעם צווייטן טאג יום טוב אינדערפרי נאכ'ן
דאווענען האט דער ראש ישיבה שליט"א געגעבן א הערליכע שיעור איבער
דעם ענין פון קוקן גוט אויף מענטשן.

דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן:

דער רבי זאגט (ספר המדות, רפואה חלק ב, סימן ד): "הסתכלות על אתרוג הוא
רפואה לכאב עינים", קוקן אויפ'ן אתרוג איז א רפואה פאר אויגן ווייטאג.
מוהרא"ש זכרונו לברכה זאגט, דאס גייט ארויף סיי ברוחניות און סיי בגשמיות;
בגשמיות, אויב איינעם טוט וויי די אויגן זאל ער קוקן אויפ'ן אתרוג און עס
וועט זיך אויסהיילן. ברוחניות, ווען א מענטש זעט אז ער קען זיך נישט היטן די
אויגן, ער מוז קוקן אויף זאכן וואס מען טאר נישט, זאל ער קוקן אויפ'ן אתרוג
און ער וועט האבן א רפואה. מיט די אתרוג אין האנט איז די ריכטיגע צייט צו
בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל שוין האבן א גאנצע רפואה אויף די אויגן.

גוטע אויגן

מען קען צוילייגן, וואס נאך הייסט א רפואה פאר אויגן ווייטאג; דער
מענטש זאל באקומען גוטע אויגן, ער זאל אנהייבן קוקן גוט אויף מענטשן,
ער זאל פארגינען א צווייטן. אזוי ווי מוהרא"ש ברענגט (פעולת הצדיק, סימנים תקכו,
תקכח) די מעשה וואס האט פאסירט אין טאג פון דעם רבי'נס טאכטער'ס חתונה,
אז דער מחותן רבי אריה לייבוש פון וואלטישיסק האט באקומען אן התעוררות
פאר די חופה, איז ער געקומען צום רבי'ן זיך מזכיר זיין, ער האט געבעטן דעם
רבי'ן: "האט מיר אינזינען ביי די חופה, איך האב שלעכטע אויגן, איך פארגין

נישט א צווייטן וכו', האט אים דער רבי געזאגט: "איך ווייס אז דו האסט ש'לעכטע אויגן, ווייל ווען דו זאלסט ווען האבן גוטע אויגן וואלסטו געפארן צו מאכן די חתונה ביי מיר, נישט איך זאל פארן צו דיר"³.

איך טויג צו גארנישט...

אבער פרי צו קענען זען גוטס ביי אנדערע דארף מען אנהייבן צו קוקן גוט אויף זיך אליינס, אזוי ווי מוהרא"ש ברענגט אסאך מאל אין אָשר בנחל די מעשה, אז רבי נתן האט אמאל געטראפן זיין חבר ר' מאיר טעפליקער, וועמען ער האט שוין נישט געזען פאר זייער א לאנגע צייט, רבי נתן האט אים געגעבן שלום עליכם, און פֿרעגט אים: "וואס מאכט יענער מענטש וואס וואוינט אין דיין שטאט?" ענטפערט ר' מאיר: "ער טויגט צו גארנישט", פֿרעגט רבי נתן ווייטער: "און וואס מאכט יענער חבר?" ענטפערט ער ווייטער: "ער טויגט צו גארנישט", אזוי האט יענער חבר אַוועקגעמאכט יעדן איינעם אויף וועמען רבי נתן האט אים געפֿרעגט, רבי נתן וואוינדערט זיך וואס האט פֿאסירט מיט די אלע מענטשן אז אלע טויגן מער גארנישט... פֿרעגט אים רבי נתן: "און וואס מאכסטו?" ענטפערט ר' מאיר מיט א צעבראכנקייט: "וואס זאל איך שוין זאגן, איך טויג צו גארנישט", זאגט אים רבי נתן: "יעצט פֿארשטיי איך שוין פֿארוואס דו זעסט נישט קיין גוטס אין אנדערע, ווייל דו אליינס ביסט זייער צעבראכן, דערפֿאר זעסטו אין יעדן ש'לעכטס, אז דו וועסט אנהייבן צו זען דאס גוטס פֿון דיר - וועסטו שוין אויך זען דאס גוטס פֿון אנדערע מענטשן".

דאס איז יענעמ'ס פֿראבלעם

איך זאג אלץ פֿאר די מפיצים, ווען איינער שרייט אויף דיר, ווען איינער איז דיר מבזה, האט דאס גארנישט צוטון מיט דיר, עס איז נישט דיין פֿראבלעם,

3 אויף בשעת'ן מצוה טאנץ האט דער רבי געוואלט טאנצן מיט זיין טאכטער די פֿלה, אזוי ווי עס איז די סדר אז די טאטע פֿון די פֿלה כאפט אן די פֿלה'ס הענט בשעת'ן טאנצן, און דער מחותן האט נישט געלאזט, ער האט געזאגט אז עס פֿאסט נישט... און צוליב דעם ווייל זי האט פֿוגם געווען אין רבי'נס פֿבדו האט זי נישט געהאט קיין קינדער.

דאס איז יענעמ'ס פֿראבלעם, יענער קוקט שְׁלֵעכט אויף מענטשן, און יענער רעדט שְׁלֵעכטס אויף מענטשן.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם אִיף הֵיט שָׁבֶת

ווי אזוי קען מען זען דאס גוטס פון זיך, אז מען פֿריידט זיך מיט יעדע גוטע זאך וואס מען טוט פֿאר'ן אייבערשטן, מען דאנקט דעם אייבערשטן: "בְּרוּךְ הַשֵּׁם אִיף שְׂאָקֵל דִּי ד' מִינִים", "בְּרוּךְ הַשֵּׁם אִיף הֵיט שָׁבֶת און יום טוב". אִיף וואוין ביי די עק פון וויליאמסבורג, שָׁבֶת און יום טוב ווען אִיף גיי אין גאס און אִיף זע גוים הייב אִיף גלייף אויף מיינע אויגן צום אייבערשטן און אִיף זאג פֿאר'ן אייבערשטן: "יִישָׁר כַּח אִיבֵּעֲרֵשֶׁטֶר אַז אִיף בֵּין אַ אִיד און נִישֶׁט אַ גוי, בְּרוּךְ הַשֵּׁם אִיף הֵיט שָׁבֶת און יום טוב".

פון דיר קען מען מאכן א סופה!

מוהרא"ש זאגט, פון וואס מאכט מען א סופה? וועלכע סוף איז פֿשר פאר א סופה? פון אפפאל פון תבואה, שמוץ וואס מען ווארפט אנוועק אין די מיסט, אזוי ווי די גמרא זאגט (סופה יב.), אז א מענטש וועט צודעקן זיין סופה מיט וויין, אז א מענטש וועט צודעקן זיין סופה מיט טרויבן - איז די סופה פֿסול, דער אייבערשטער וויל מען זאל דוקא לייגן 'פֿסלת גרן ונקב', שאלאכטס און אפפאל פון תבואה, אונז צו ווייזן דער מענטש טראכט 'אִיף בֵּין גֶּאָרְנִישֶׁט ווערד', 'אִיף בֵּין אַפֿפֿאל', זאגט מען אים: "פון דיר קען מען מאכן א סופה!" דער אייבערשטער האט געמאכט א שיינע מצוה פון דעם, מען זאל זיצן אכט טעג אין א סופה וואס מען דעקט צו מיט אפפאל, צו ווייזן אפילו אזא שוואכע מענטש האט אויף גוטע זאכן מיט וואס ער דארף זיך פֿרייען.

אלע אידן אין איין סופה

אויפ'ן פֿסוק (ויקרא כג, מב): "כָּל הָאָזְרַח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בְּסֻכּוֹת", זאגן די הייליגע חכמים (סופה כד): "מִלְמַד שֶׁכָּל יִשְׂרָאֵל רְאוּיִם לֵיִשֵׁב בְּסֻכָּה אַחַת", פון דעם פֿסוק זעט מען אז אלע אידן קענען זיצן אין איין סופה. אלע אידן מיינט דאך אלע סארט מענטשן וואס זענען פֿארהאן, די ערליכע אידן, די חשוב'ע אידן, די שוואכע אידן, לכאורה ווי אזוי קענען אלע סארט אידן זיצן אין איין

סופה, מען וואלט דאך געדארפט מאכן באזונדערע סוכות, באזונדער פאר די חשוֹבֵעֵ אידן, באזונדער פאר די שוואכע אידן? נאר פון דעם זעט מען אז סוכות איז די צייט וואס מען קען בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו אחרות, מען זאל זוכה זיין צו זען דאס גוטס פון יעדן איד, אז אלע אידן זאל טאקע קענען זיצן אין איין סופה.

דערפאר בשעת מען האלט די אַתרוג אין האנט איז די ריכטיגע צייט צו בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל שוין האבן א גאנצע רפואה אויף די אויגן, מען זאל אנהייבן קוקן גוט אויף די ווייב, אויף די קינדער, אויף די שכנים, אויף טאטע מאמע, אויף שווער און שוויגער, אויף חברים א.א.וו.

אז מען קוקט מיט א גוטע אויג אויף אנדערע האט מען א צופרידענע רואיגע לעבן, און פארקערט, אלע פראבלעמען הייבט זיך אן אז מען קוקט שלעכט אויף אנדערע, מען פארגינט נישט אנדערע.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן, וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

א הערליכע שיעור איבער דעם ענין פון זוכן דאס גוטס פון זיך און אנדערע

שבת קודש חול המועד סוכות, שנת תשפ"ב לפרט קטן, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א. אינדערפרי נאכ'ן דאווענען ביים קידושא רבא האט דער ראש ישיבה שליט"א געגעבן א הערליכע שיעור איבער דעם ענין פון זוכן דאס גוטס פון זיך און אנדערע.

דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן:

מיר האבן היינט געבעטן דעם אייבערשטן ביי די הושענות {אום נצורה}, {דער ראש ישיבה שליט"א האט אויסגערעכנט א טייל פון זיי}: "גומרת הלכות שבת" - העלף די אידן וואס לערנען הלכות שבת, "הקובעת אלפים תחום שבת" - העלף די אידן וואס גייען נישט ארויס פון דעם תחום שבת, "יושבת וממתנת עד פלות שבת" - העלף די אידן וואס ווארטן שוין אז דער שבת זאל זיך ענדיגן, "לבוש וכסות מחלפת בשבת" - העלף די אידן וואס טוען זיך איבערטוישן ריינע שיינע קליידער לכבוד שבת, "מאכל ומשתה מכינה לשבת" - העלף די אידן

וואס גרייטן אן עסן און טרינקען לַכְבוֹד שַׁבָּת, "נוֹעַם מְגִדִים מִנְעֻמַּת לַשַּׁבָּת" - הַעֲלֵף דִּי אֵיֶדֶן וואס מאַכן אַנגענעם דעם שַׁבָּת מיט גוטע זיסע נאַש, "סְעוּדוֹת שְׁלֹשׁ מְקִימַת בַּשַּׁבָּת" - הַעֲלֵף דִּי אֵיֶדֶן וואס זענען מְקִיִּים צו עֵסֶן דְּרֵי סְעוּדוֹת אום שַׁבָּת, "עַל שְׁתֵּי כְּפֻרוֹת בּוֹצֵעַת בַּשַּׁבָּת" - הַעֲלֵף דִּי אֵיֶדֶן וואס האָבן לַחֵם מִשְׁנָה, "צוּי הַדְּלָקַת נֵר מְדַלְקַת בַּשַּׁבָּת" - הַעֲלֵף דִּי אֵיֶדֶן וואס צינֶדֶן לִיכֵט לַכְבוֹד שַׁבָּת, "קְדוּשַׁת הַיּוֹם מְקַדְּשֶׁת בַּשַּׁבָּת" - הַעֲלֵף דִּי אֵיֶדֶן וואס מאַכן קִידוּשׁ אום שַׁבָּת, "רְנָן שְׂבַע מְפֻלֵּת בַּשַּׁבָּת" - הַעֲלֵף דִּי אֵיֶדֶן וואס דאווענען זיבן בְּרֻכּוֹת בֵּי שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה אום שַׁבָּת, "שְׂבַעַה בְּדַת קוֹרְאָה בַּשַּׁבָּת" - הַעֲלֵף דִּי אֵיֶדֶן וואס רופֶן אַרױף זיבן מְעַנְטֶשֶׁן זאַלן לִינען אין דִּי תוֹרָה אום שַׁבָּת.

בַּפְּרִטִּיּוֹת

זעט מען דא ווי שְׁטאַרק אַ מְעַנְטֶשׁ דאַרף זיך מְחַיֶּה זיין מיט יַעֲדַע פֶּרֶט און פֶּרֶט וואס ער טוט פֶּאַר'ן אַייבֶּער־שְׁטֵן; עֵס איז נִישֵׁט גֶענוּג זיך צו פֶּרִייעֶן 'בְּכֻלֵּי יוֹם' מיט דעם אז מיר האַלטן שַׁבָּת, נאַר מען רַעכְנֵט אויס 'בַּפְּרִטִּיּוֹת' יַעֲדַע פֶּרֶט פּונעם שַׁבָּת, אַפִּילוּ דעם פֶּרֶט אז מיר האָבן לַחֵם מִשְׁנָה, און מיר עֵסֶן נאַש אום שַׁבָּת א.א.וו.

עֵס איז שַׁבָּת קוֹדֶשׁ

צווישן אַנדערע רַעכְנֵט מען אויס אַלס מַעֲלָה פּוֹן אִידִישֶׁע קינדער: "יּוֹשַׁבַּת וּמִמְתַּנֶּה עַד כְּלוֹת שַׁבָּת" - הַעֲלֵף דִּי אֵיֶדֶן וואס וואַרטן שוין אז דער שַׁבָּת זאַל זיך עֲנִידִיגן; פִּילֶע מוטשען זיך מיט דעם, איז דען דאַס אַ מַעֲלָה אז מען וואַרט שוין קוים אז דער שַׁבָּת זאַל זיך עֲנִידִיגן? נאַר דאַס איז זייער פֶּשוּט, אַ אִיד וויל טוֹן אַ מְלָאכָה, ער וויל רִיכענען, ער וויל עֲרַלְעֵדיגן זיינע זאַכן, אָבער ער האַלט זיך צוריק ווייל עֵס איז שַׁבָּת קוֹדֶשׁ, ער וואַרט אז דער שַׁבָּת זאַל זיך עֲנִידִיגן אז ער זאַל קענען טוֹן זיינע געברויכן, ווייל ער וויל חֵס וְשְׁלוֹם נִישֵׁט מְחַלֵּל שַׁבָּת זיין, איז דאַס דִּי שְׁעַנְסְטֶע און חֲשׁוּב־סְטֵע זאַך ביי אַייבֶּער־שְׁטֵן.

אַבִּיסֵל גוּטֵס

דער הייליגער רַבִּי זַאָגט (ליקוטי מוהב"ן חלק א', סימן רפב): אז מען קוקט גוט אויף אַ צווייטן, מען זוכט אין יענעם אַבִּיסֵל גוּטֵס דורכדעם קען מען יענעם צוריק

ברענגען צום אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (תהלים לו, י): "ויעוד מעט ואין רשע, והתבוננת על מקומו ואיננו", אז דו וועסט טרעפן אין אים 'עוד מעט ואין רשע' - אביסל גוטס וואס אין דעם פֿרט איז ער נישט קיין רשע, דעמאלט: 'והתבוננת על מקומו ואיננו', וועט ער שוין נישט בלייבן ביי זיינע אלטע מעשים, נאר ער וועט זיך צוריק קערן צום אייבערשטן. די זעלבע זאך - זאגט דער רבי - איז מיט זיך אליינס; די סיבה פארן וואס א מענטש טוט שלעכטע מעשים איז ווייל ער טראכט: 'איך בין דאך שוין סיי ווי א רשע, איך קען זיך שוין נישט אומקערן צום אייבערשטן, אבער אז מען טרעפט אין זיך אביסל גוטס, דעמאלט קען מען זיך שוין צוריק קערן צום אייבערשטן.

יסוד אין ברוסלב'ער חסידות

מוהרא"ש זכותו גגן עלינו זאגט, אז דער תורה איז נישט סתם נאך א 'תורה' פון רבי'ן, נאר דאס איז דער 'יסוד' אין ברוסלב'ער חסידות, דער מענטש זאל קוקן גוט אויף זיך און אויף אנדערע.

דו אליינס ביסט זייער צעבראכן

מוהרא"ש ברענגט אסאך אין 'אשר בנחל' די מעשה, אז רבי נתן האט אמאל געטראפן זיין חבר וועמען ער האט שוין נישט געזען פאר זייער א לאנגע צייט, ער האט געהייסן ר' מאיר טעפליקער, רבי נתן האט אים געגעבן שלום עליכם, און פֿרעגט אים: "וואס מאכט יענער מענטש וואס וואוינט אין דיין שטאט?" ענטפערט ר' מאיר: "ער טויגט צו גארנישט", פֿרעגט רבי נתן ווייטער: "און וואס מאכט יענער חבר?" ענטפערט ער ווייטער: "ער טויגט צו גארנישט", אזוי האט דער חבר אוועקגעמאכט יעדן איינעם אויף וועמען רבי נתן האט אים אנגעפֿרעגט. רבי נתן וואונדערט זיך, וואס האט פֿאסירט מיט די אלע מענטשן אז אלע טויגן מער גארנישט? פֿרעגט אים רבי נתן: "און וואס מאכסטו?" ענטפערט ר' מאיר מיט א צעבראכנקייט: "וואס זאל איך שוין זאגן, איך טויג צו גארנישט", זאגט אים רבי נתן: "יעצט פֿארשטיי איך שוין פֿארן וואס דו זעסט נישט קיין גוטס אין אנדערע, ווייל דו אליינס ביסט זייער צעבראכן,

דערפאר זעסטו אין יעדן שְׁלֵעֲכָטס, אז דו וועסט אָנהייבן צו זען דאס גוטס פון דיר - וועסטו שוין אויך אָנהייבן זען דאס גוטס פון אַנדערע מענטשן".

ווי אזוי זאל זי זען גוטס אין איר שותף?

דאס איז א א גרויסע כלל אין לעבן; א פרוי וואס איז ביי זיך צעבראכן, זי איז אראפגעקלאפט און פארשעמט אין אירע אויגן, קען נישט האבן קיין שלום בית, ווייל ווי אזוי זאל זי זען גוטס אין איר שותף, איר מאן, ווען זי אליינס איז ביי זיך גארנישט ווערד. די זעלבע איז מיט'ן מאן, עס איז נישט מעגליך ער זאל זען גוטס אין זיין ווייב אויב זעט ער נישט קיין גוטע נקודות ביי זיך אליינס; דערפאר דארפן מאן און ווייב זען אויפצוזוכן דאס גוטס אין זיך, אפילו קליינע נקודות וואס זיי האבן, אזוי וועלן זיי האבן א גוטע לעבן.

איין גוטע נקודה האב איך אין מיר

מיט דעם יסוד טייטשט דער הייליגער רבי נתן (ליקוטי הלכות, אורח חיים, נפילת אפים, הלכה ו, אות ה, 1) דאס וואס מיר זאגן ביים דאווענען איידער מיר זאגן תחנון: "תבוא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנונתנו. שאין אנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו, אבל אנחנו ואבותינו חטאנו", לכאורה איז דאס זייער וואונדערליך, פארנוואס זאגט מען דער הקדמה "מיר זענען נישט קיין עזי פנים און קשי ערף צו זאגן פאר דיר אז מיר האבן נישט געזינדיגט, נאר מיר האבן יא געזינדיגט", עס וואלט גענוען בעסער אז מען אנהייבן גלייך זיך מתוודה זיין: "אשמנו. בגדנו. גזלנו..." איז רבי נתן מסביר: ווען א מענטש גרייט זיך תשובה צו טון, ער טראכט אריין אין זיינע מעשים וואס ער האט געזינדיגט פאר'ן אייבערשטן, קען ער חס ושלום אינגאנצן אוועקגיין פונעם אייבערשטן, טראכטנדיג: "איך בין דאך שוין סיי ווי א רשע, איך קען זיך שוין נישט אומקערן צום אייבערשטן", דערפאר איז מען זיך גלייך מחזק צו טרעפן אין זיך עפעס א גוטע נקודה, מען טרעפט אין זיך אביסל גוטס, און אזוי קען מען זיך שוין אנהייבן מתוודה זיין און תשובה טון, דערפאר זאגט מען פאר'ן אייבערשטן: "שאין אנו עזי פנים וקשי ערף וכו'", "איין גוטע נקודה האב איך אין מיר, אז איך גלייב אין דיר הייליגער באשעפער, און איך גלייב אז איך האב געזינדיגט פאר דיר און איך וויל תשובה טון, איך

בין נאכנישט אַוועק געפאלן אזוי שטאַרק אז אײַף זאל שוין חס ושלום אינגאַנצן לייקענען אין די אַמונָה, השם ישמרינו, און יעצט אז מען זעט שוין אין זײַף אפילו א פינטלע גוטס קען מען זײַף שוין אויסגיטן דאס הארץ צום אייבערשטן און תשובה טון אויף די שלעכטע זאכן וואס מען האט געטון.

א רפואה פאר אויגן ווייטאג

דעם ערשטן טאג סוכות האבן מיר גערעדט פון דעם ענין אז דער רבי זאגט (ספר חמדות, רפואה חלק ב', סימן ד): "הסתכלות על אַתְרוֹג הוּא רפואה לְכָאָב עֵינַיִם", קוקן אויפ'ן אַתְרוֹג איז א רפואה פאר אויגן ווייטאג. מוהרא"ש זכרונו לברכה זאגט, דאס גייט ארויף סיי ברוחניות און סיי בגשמיות; בגשמיות, אויב איינעם טוט וויי די אויגן זאל ער קוקן אויפ'ן אַתְרוֹג און עס וועט זײַף אויסהיילן. ברוחניות, ווען א מענטש זעט אז ער קען זײַף נישט היטן די אויגן, ער מוז קוקן אויף זאכן וואס מען טאר נישט, זאל ער קוקן אויפ'ן אַתְרוֹג און ער וועט האבן א רפואה. מיט די אַתְרוֹג אין האנט איז די ריכטיגע צייט צו בעטן דעם אייבערשטן אז מען זאל שוין האבן א גאנצע רפואה אויף די אויגן. מען קען אבער צולייגן, וואס נאך הייסט א רפואה פאר אויגן ווייטאג? דער מענטש זאל באקומען גוטע אויגן, ער זאל אנהייבן קוקן גוט אויף מענטשן, ער זאל קוקן גוט אויף זײַף, אויף זיינע קינדער, אויף זיינע תלמידים, אויף זיינע עלטערן, אויף טאטע מאמע און שווער און שוויגער.

א קליינע שווארצע פינטל...

מוהרא"ש זאגט: אזוי ווי ווען מען באקוקט אן אַתְרוֹג קוקט מען און מען זוכט זייער שטאַרק צי עס האט נישט אפּשֵׁר א קליינע שווארצע פינטל, אזוי דארף מען קוקן און זוכן אין זײַף אפילו קלייניקייטן, קליינע גוטע נקודות וואס טוט, און זײַף פרייען דערמיט, 'ברוך השם אײַף טו דעם רצון פונעם אייבערשטן',

בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֵיךְ הָאֵב אַ קאַפּל', 'בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֵיךְ הָאֵב פִּיאוֹת', 'בְּרוּךְ הַשֵּׁם אֵיךְ הָאֵב אַ בְּאָרְד' א.א.וו.

שְׂמַחָה אִיז דָּאס ווִיכְטִיגְסְטע זאַך פֿאַר אַ מְעַנְטֶשׁ

דער הייליגער רבי האט אונז געזאגט (ליקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן כד): "מִצְוָה גְדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד", עס איז א גרויסע מצוה צו זיין שטענדיג פרייליך; מְעַנְטֶשׁן וואונדערן זיך דערויף זייער שטארק, פארוואס האט דער רבי אזויפיל גערעדט פון שְׂמַחָה? אָבער שְׂמַחָה אִיז דָּאס ווִיכְטִיגְסְטע זאַך פֿאַר אַ מְעַנְטֶשׁ, ווייל נאר אויב דער מְעַנְטֶשׁ איז פרייליך, ער זעט גוטע זאכן אין זיך, דאן וויל ער דינען דעם אייבערשטן, ער זוכט נישט קיין עבירות חס ושלום; ער דאווענט שחרית, מנחה און מעריב, ער קוקט אריין אין סידור ביים דאווענען, ער האט אינזינען דאס דאווענען, אָבער אויב איז ער צוגעלייגט, ער איז בעצבות און מרה שחורה, איז נישט מעגליך ער זאל דינען דעם אייבערשטן, ווייל ער קלאפט זיך כסדר אראפ 'וואס איז דען ווערד מיין דאווענען?' 'וואס איז דען ווערד מיין לערנען?'

וואס טוסטו אויף די וועלט?

איינמאל א טאג - האט דער רבי געזאגט (ליקוטי מוה"ר"ן חלק ב', סימן כה) - קען מען זיך צעברעכן דאס הארץ, זיך מאכן א חשבון הנפש, רעדן צו זיך: "... וואס טוסטו אויף די וועלט? באלד וועט מען דיר אריינלייגן אין דער ערד, עס וועט וואקסן גראז אויף דיין נאז..." אָבער דורכאויס דעם גאנצן טאג דארף מען זיין נאר פרייליך.

פון דיר קען מען מאכן א סופה!

מוה"רא"ש זאגט, פון וואס מאכט מען א סופה? וועלכע סכף איז פֿשר פאר א סופה? נאר אפפאל פון תבואה, שמוץ וואס מען ווארפט אנוועק אין די מיסט - דאס איז פֿשר פאר סכף, אזוי ווי די גמרא זאגט (סופה יב.) אויב א מְעַנְטֶשׁ וועט צודעקן זיין סופה מיט ווייץ, אָדער מיט טרויבן - איז די סופה פסול, אפילו פארגליווערטע וויין איז נישט פֿשר, דער אייבערשטער וויל מען זאל דוקא לייגן 'פסלת גרן ויקב', שאלאכץ און אפפאל פון תבואה, דאס קומט אונז

ווייזן, אפילו דער מענטש טראכט ביי זיך 'איך בין גארנישט ווערד', 'איך בין אן אפפאל', 'איך בין פון די ספיסתא (דאס איז א מאכל בהמה) זאגט מען אים: "פון דיר קען מען מאכן א סופה!" דער אייבערשטער האט געמאכט א שיינע מצוה פון די סארט מאטריאל, מען זאל זיצן אכט טעג אין א סופה וואס מען דעקט צו מיט אפפאל, צו ווייזן אפילו אזא שוואכע מענטש האט אויך גוטע זאכן מיט וואס ער דארף זיך פרייען.

אלע אידן קענען זיצן אין איין סופה

אזוי אויך זעט מען אין חכמינו זכרונם לברכה (סופה כו): ווי מען דרש'נט דעם פסוק (ויקרא כג, מב): "כל האזרח בישׂראל ישבו בסכת", "מלמד שכל ישׂראל ראויים לישב בספה אחת", פון דעם פסוק זעט מען אז אלע אידן קענען זיצן אין איין סופה. דאס מיינט אלע סארט מענטשן וואס זענען פארהאן, די ערליכע אידן, די חשוב'ע אידן, די שוואכע אידן, אלע קענען זיצן אין איין סופה, לכאורה איז שווער ווי אזוי קענען אלע סארט אידן זיצן אין איין סופה, מען וואלט דאך געדארפט מאכן באזונדערע סוכות פאר אלע סארטן, באזונדער פאר די חשוב'ע אידן און באזונדער פאר די שוואכע אידן? נאר פון דעם זעט מען אז סוכות איז א צייט וואס מען קען בעטן דעם אייבערשטן מען זאל זוכה זיין צו אחרות, מען זאל זוכה זיין צו זען דאס גוטס פון יעדן איד, אז אלע אידן זאל טאקע קענען זיצן אין איין סופה.

אָהרן האט גערעדט פון שלום בית

געלויבט דער אייבערשטער אז מיר מאכן שוין א סיום אויף חמשה חומשי תורה, מיר ענדיגן שוין פרשת וזאת הברכה. סוף פרשה זאגט דער פסוק (דברים לד, ח): "ויבכו בני ישׂראל את משה בערבת מואב", די אידישע קינדער האבן באוויינט משה אין ערבת מואב, זאגט רש"י, ביי משה רבינו שטייט "בני ישׂראל", נאר די מענער האבן געוויינט, אבער ווען אהרן הכהן איז נפטר געווארן שטייט (במדבר כ, ט): "ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישׂראל", די גאנצע הויז געזונט פון די אידישע קינדער האבן באוויינט אהרן, ווייל אהרן הכהן איז געווען א אהב

שְׁלוֹם וְרוּדֵף שְׁלוֹם, עַר הָאֵט גְּעֶרְעֶדֶט פֿון שְׁלוֹם בֵּית, עַר פֿלֶעגֶט מַאָךְן שְׁלוֹם צווישן פֿאַרפֿעֶלְקער, דֶּערפֿאַר הָאָבן אים אויף די פֿרויען באוויינט.

די פֿרויען זענען זייער שטארק פארן רביין!

דאס איז די זאך וואס מען זעט 'היכל הקודש' איז אנדערש פון אנדערע פֿלעצער, מען נישט אין אנדערע פֿלעצער די פֿרויען זאלן זיין אזוי שטארק פאר א רבי ווי דא אין היכל הקודש וואס די פֿרויען זענען זייער שטארק פארן רביין, מענטשן וואונדערן זיך דערויף זייער שטארק, וואס איז דער סיבה דערצו אז די פֿרויען זענען אזוי שטארק פארן רביין? ! נאר דער הייליגער רבי האט אסאך גערעדט פון 'שלום בית', מען זאל האלטן טייער די ווייב, מען זאל וויסן ווי אזוי צו רעדן אינדערהיים, אז דו האסט נישט מצליח געווען אין די ארבעט איז דיין ווייב דיר גארנישט שולדיג, אז עס איז קאלט אין סוכה איז דיין ווייב דיר גארנישט שולדיג, אז עס רעגנט אריין אין די סוכה איז דיין ווייב דיר גארנישט שולדיג; איך ווייס פון ערליכע אידן, ווען זיי קומען אהיים הושענא רבא פון בית המדרש און די קרעפֿלעך זענען נאך פארפֿרוירן, זענען זיי מרמז מיט זייערע שטעכעדיגע בליקן... אָבער ווען אַ מאַן ווערט מקורב צום הייליגן רביין און ער פֿאלגט דעם רביינס עצות - הייבט די פֿרוי דאס גלייך אן צו שפֿירן, זי שפֿירט ווי איר מאן רעכנט זיך מיט איר, איר מאן האלט איר חשוב און טייער, דערפֿאַר קומען זיי אויף צום רביין.

איך בין מסכים מיט צו גיין צו דעם רביין

דעם ערב יום טוב בין איך געווען מנחם אָבל זיין ביי ... גרו יאיר⁴, האבן מיר געשמועסט איבער זיין טאטע הרב עמיקם מזרחי זכרונו לברכה, האט ער מיר

4 דער ראש ושיבה שליט"א האט צוגעלייגט: אגב האט ער מיר דערציילט אז קיינער פון אנשי שלומינו איז נישט געקומען מנחם אָבל זיין, אויסער דער ראש ושיבה, דאס שטערט מיר זייער, פארן וואס זאלן זיך אנשי שלומינו נישט האלטן צוזאמען? דער אייבערשטער זאל העלפֿן עס זאל קיינמאל נישט אויספֿעלן גיין צו א נחום אָבלים, אָבער עס איז פיל וויכטיגער פון גיין צו א שמחה, ווייל א שמחה איז דאך נאר עטליכע קאָרנע שעה, ווידער ווען מען זיצט שבעה איז עס זיבן טעג וואס מען גייט נישט ארויס פון שטוב. אויך ר' דניאל שליט"א איז פֿאַרִיאַר געזעצן שבעה נאך זיין ברודער ע"ה, האט ער מיר דעמאלט דערציילט אז נאר צוויי פון אנשי שלומינו זענען אים געקומען מנחם אָבל זיין, רבי יצחק שליט"א און איד.

דאס יאר אין אומאן האבן מיר אסאך גערעדט מען זאל שיין אויפֿנעמען אנשי שלומינו פון אָרץ

דערצייילט ווי אזוי זיין טאטע איז מקורב געווארן צום מוהרא"ש. רבי עמיקם איז געווען א רב, א גרויסער פלמיד חכם, איין טאג האט אים רבי דניאל בויס שליט"א געגעבן א קונטרס פון מוהרא"ש, ר' עמיקם איז זייער נתעורר געווארן פון דעם קונטרס, האט ער תיכף געשריבן א בריוו פאר מוהרא"ש, מוהרא"ש האט אים צוריק געשריבן א בריוו וואס האט אים מוראדיג פאנומען, האט ער באשלאסן צו פארן קיין בארא פארק צו מוהרא"ש, און ער האט מחליט געווען ער וויל דא בלייבן נעבן מוהרא"ש, האט ער געמאלדן זיין ווייב "איך האב געטראפן א רבי, איך וויל שוין בלייבן דא ביי דעם צדיק אין בארא פארק, אז דו ווילסט קענסטו אויף אהער קומען וואוינען..." זיין ווייב האט פארשטייט זיך נישט מסכים געווען דערצו, האט אים מוהרא"ש געזאגט ער מוז צוריק פארן קיין ארץ ישראל, איז ר' עמיקם צוריק געפארן קיין ארץ ישראל, נאך דריי טעג האט אים זיין ווייב געזאגט: "איך בין מסכים מיט צו גיין צו דעם רבי'ן וואס דו האסט געטראפן!" זי האט אין בלוזי דריי טעג געזען ווי איר מאן איז אזויפיל געטוישט געווארן זינט ער איז מקורב געווארן צו מוהרא"ש.

רבי קרח, רבי געתם, רבי עמלק...

זי האט געזען אז מוהרא"ש איז נישט נאר 'נאף א רבי'; רבי'ס זענען דא אסאך, אבער א רבי וואס קען אזוי שטארק טוישן א מענטש - דאס האט זי נאכנישט געזען. מען זעט אין תרגום אונקלוס (בראשית לו, טו) וואו ער רעכנט אויס

ישראל, מען זאל זיי מקרב זיין, געצט זע איה א צדעם קומענדיגן יאר וועל איה דארפן רעדן אז אנשי שלומינו פון וויליאמסבורג זאלן זיך מקרב זיין איינער דעם אנדערן...

אנשי שלומינו דארפן זיך קענען ביי די נעמען, מען דארף יעדן איינעם שיין אויפנעמען און רעדן מיט אים.

און דער ראש ושיבה שליט"א האט דערביי פארגעהאלטן איינעם פון אנשי שלומינו: "פארנוואס זאלסטו נישט געבן שלום עליכם פאר יעדעם?! ווי פארנומען בינטו?! פארנוואס זאלסטו זיך אליינס נישט מחזק זיין דורכדעם וואס דו ביסט מחזק אנדערע?" אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קפד) ווען מען רעדט צו א צווייטן דיבורי התחזקות ווערט אן אור ישר און אן אור חזר, דאס הייסט אז אפילו עס גייט נישט אריין אין יענעמ'ס אויער דאך ווערט אן אור חזר און דער מענטש אליינס ווערט שטארק מחזק.

ביי די סעודה האט איינער געפרעגט דעם ראש ושיבה שליט"א: "ווען די קהלה וועט זיין גרעסער, וועט מען אויך דארפן קענען יעדעם איינעם ביים נאמען?" האט דער ראש ושיבה שליט"א געענטפערט: "נא! אנשי שלומינו דארפן זיך קענען איינער דעם אנדערן מיט די נעמען".

די געמען פון די קינדער פון עשו: "רְבֵּא קַרְחַ, רְבֵּא גַעְתָּם, רְבֵּא עֲמֶלְק...". זעט מען עס איז דא פארשידענע ערליי רבי'ס, רבי קרח, רבי געתם, רבי עמלק...

וואס מיינט דאס א 'מבקש'?

מען קען הערן אינטערוויוס איבער די טראגעדיע וואס האט פאסירט אין אומאן, א טייערער אינגערמאן איז ליידער אומגעקומען ביי א עקסידענט, אלע דערצייילן אז ער איז געווען א גרויסער 'מבקש', האט מיר מיין ווייב געפרעגט "וואס מיינט דאס א 'מבקש'?" האב איך געענטפערט: איך בין א 'מבקש'; איך האב ברוך השם געהאט א גרויסער זיידע זכר צדיק לברכה, אבער איך פלעג גיין צו יעדע רב, צו יעדע ערליכער איד, ווידער זענען דא אין מיין משפחה אנדערע וואס זענען אלץ צופרידן איך דריי זיך ביי זיידע וואס דארף איך גיין זוכן נאך? איך בין געווען ביי גאר אסאך ערליכע אידן, איך האב געזוכט וואו קען איך נאך עפעס פארדינען אין עבודת השם, אבער איך האב אלץ געשפירט ווי זיי זענען טאקע ערליכע אידן, זיי זענען טאקע גרויסע צדיקים, אבער וואס האב איך דערפון?

ווי אזוי באקומט מען דער געשמאק אין מצות?

איך פלעג משמש זיין מיין זיידע דער קארלסבורגער רב זכר צדיק לברכה, פלעג איך זיך אלץ מחיה זיין דערמיט ברוך השם איך בין משמש אן ערליכער איד, אבער עס האט מיר וויי געטון, איך האב געזען ווי ער האט א געוואלדיגע חיות אין יעדע מצוה, ער האט א געוואלדיגע חיות אין די ד' מינים וכו' פלעג איך טראכטן צו מיר: 'ווי אזוי באקומט מען דער געשמאק אין מצות? וואס זאל איך טון מיט די ד' מינים? וואס זאל איך טון מיט די פפרה ערב יום פפור? וואס זאל איך טון מיט די לאנגע דאווענען?' אבער ווען דער אייבערשטער האט מיר געהאלפן איך בין מקורב געווארן צום הייליגן רבי'ן, האט זיך מיר געעפנט א גייע וועלט, דער רבי לייגט מיר אריין א חיות אין די מצות, דער רבי לייגט מיר

אַרײַן אײַך זײַך פּרײַען מיט די ד' מינים, אײַך זאל זײַך פּרײַען מיט די הייליגע סופּה א.א.וו.

שנים מקרא ואחד תרגום

לאמיר זײַך שטאַרקן אַ וועג ווי אזוי צו לערנען (עײַן שיחות הר"ן סימן ע), אז מען פּאַלגט דעם רבײַן קען מען ביז אַ קורצע צײַט ענדיגן 'כל התורה כולה'! ; פּאַרשטייט זײַך אז עס גײַט נישט אין אײַן מינוט, די ערשטע שיעור הייבט מען אן 'שנים מקרא ואחד תרגום'. אײַך זאג אלץ פּאַר פּרײַשע בחורים און אינגעלייט קודם זאלן זײַ עס זאגן נאר די פּסוקים חומש און תרגום אן די רש"י, ערשט נאכײַן מעביר סדרה זײַן עטליכע יאר - לײַגט מען צו פירוש רש"י, ווען מען איז שוין מעביר סדרה מיט רש"י, קען מען שוין צולײַגן אײַך בעל הטורים, אין בעל הטורים קוקט מען דאָף סײַ ווי אַרײַן מיט אײַן אויג, זאג עס שוין ארויס מיט דיין מויל...

אײַן מאל ענדיגן כל התורה כולה

נאכדעם זײַ מסדר אין אײַן שאפע פון דיין ספּרים שאַנק אלע ספּרים פון די תורה ; אַ חומש, ספּר יהושע, רמב"ם, תלמוד בבלי, תלמוד ירושלמי, תוספתא, זוהר, טור, שלחן ערוך, ווען דו האסט צײַט זאלסטו עפענען אײַנע פון די אלע ספּרים און אביסל לערנען דערפון, אזוי וועסטו מיט די צײַט - אפילו אין צען יאר ארום - כאטש אײַן מאל ענדיגן כל התורה כולה, וואס דאס איז דאָף אַ חויב אײַך יעדן איד צו ענדיגן.

וואס האב אײַך אין מײַן האַנט

מען קען מיר קומען זאגן אלע לשון הרע אײַך מזהרא"ש, אבער אײַך קוק וואס האב אײַך אין מײַן האַנט, דער צדיק געבט מיר די הייליגע תורה, ער מאכט מיר זײַס די תורה.

די ליכטיגקײַט פון די תורה

דער יצר הרע איז דאָף אבער נישט מספּים מען זאל מקורב ווערן צו אַ צדיק, קומט ער מיט אַ פּרײַשע טענה "דאס איז פון די צד הטומאה, דער זעלפּער

יֵצֵר הָרַע וְאֵס מֵאֲכֹל אוֹיֵז נִישְׁט לְעֶרְנֶען, מֵאֲכֹל עֵנֶק יֵא לְעֶרְנֶען! " ווי אַזוי מָעג מָען בְּכַלל זַאגן אַזעלְכֶע ווערְטער? ! וואו קען מָען זַאגן אויף לְעֶרְנֶען תּוֹרָה בְּקִדּוּשָׁה וּבְטְהָרָה אַז דָּאס איז פּוֹן דִּי נִישְׁט גוּטע? ! עס איז נִישְׁט דָּא אַזאַ זַאף, אַיינער וואס מֵאֲכֹל מִיר לְעֶרְנֶען קען נִישְׁט זַיין אַז דָּאס איז פּוֹן דִּי יֵצֵר הָרַע, עס קען נִישְׁט זַיין אַז דָּאס איז דִּי סֵטְרָא אַחְרָא, דִּי הֵיילִיגֶע חֻכְמִים זַאגן (מִדְרַשׁ אִיכָה רַבְחִי, הַקְדָּמָה פְּסָקָה ב): "הַמְּאֹר שְׁבֵה הָיָה מְחֻזָּרִין לְמוֹטָב", דִּי לִיכְטִיגְקִיט פּוֹן דִּי תּוֹרָה בְּרַענֶגט צוּרִיק דעם מְעַנְטֶשׁ צום אַייבערְשְׁטן. פֿאַרשְׁטִיט זִיף אַז מָען רַעֲדֵט נָאר פּוֹן אַ תּוֹרָה וואס מָען לְעֶרְנֵט בְּקִדּוּשָׁה וּבְטְהָרָה, אַ תּוֹרָה וואס איז אויסְגֶעהאַלְטן, מָען קען נִישְׁט לְעֶרְנֶען יוֹגְלֶעף און מֵיידֶלֶף אַינאַינעם חֵס וְשָׁלוֹם, אָבער אַז מָען לְעֶרְנֵט תּוֹרָה, נִישְׁט קִיין חֵילוֹק ווער דער מְעַנְטֶשׁ - וועט דִּי תּוֹרָה אִים לִיכְטִיג מאַכן זַיין וועג, עַר זַאל ווערן נֶאָנט צום אַייבערְשְׁטן.

מעג איך אָננעמען דִּי לְשׁוֹן הָרַע? !

יעֲדַעס מָאל אַיינער איז מִיר גַעקוּמֶען רַעֲדֵן לְשׁוֹן הָרַע אויף מוֹהֲרָא"ש בֵּין אִיךְ גַעאַנאַנען אִין אַ זַייט און גַעמאַכְט הַתְּבוּדָּוֹת, אִיךְ הָאב זִיף אויסְגֶעשְׁמוּעֶסט מִיט'ן אַייבערְשְׁטן: "הֵיילִיגער בַּאשְׁעֶפֶר טו אִיךְ גוּט אָדער נִישְׁט, אִיךְ זַע ווי מוֹהֲרָא"ש בְּרַענֶגט אַרִיין אִין מִיר לִימוד הַתּוֹרָה, מוֹהֲרָא"ש בְּרַענֶגט אַרִיין אִין מִיר אַ שְׂמֻחָה אִין מְצוֹת, מעג איך אָננעמען דִּי לְשׁוֹן הָרַע? !

אָבער עס רַעֲדֵט נִישְׁט ווערְטער וואס קען מִיר מְחַזֵּק זַיין

אִיךְ ווייס קְלָאר פּוֹן פִּילֶע בְּחוּרִים און אַינְגֶעלייט וואס זַענען נָאר גַעקוּמֶען קִיין אומאַן אַ דאַנק וואס זַי העֶרן אַ גאַנץ יָאר דִּי שִׁיעוּרִים און דִּי חִיזוּק יוֹמִים פּוֹן הֵיכל הַקּוֹדֶשׁ, לְמַעֲשֵׂה זַענען זַי ראשׁ הַשָּׁנָה נִישְׁט גַעקוּמֶען צו הֵיכל הַקּוֹדֶשׁ, ווייל אַיינער הָאט אִים אַיינגֶערֶדֶט 'דאַרְט איז דָּא אַ צִדִּיק הָאֱמֶת', אַ מְעַנְטֶשׁ דַּרְךָ זִיךְ מֵאֲכֹן אַ חֻשְׁבוֹן 'אִיךְ דַּרְךָ גִיין צו אַ פֿלֶאץ וואס גַעבֵט מִיר סְחוּרָה אִין דִּי הַאָנֵט, אַ פֿלֶאץ וואס גַעבֵט מִיר לִימוד הַתּוֹרָה, אַ פֿלֶאץ וואס איז מִיר מְחַזֵּק אִיךְ זַאל צוּרִיק קוּמֶען צום אַייבערְשְׁטן, און דָּאס איז "צִדִּיק הָאֱמֶת! " זַענער קען דִּיר עֶפֶס גַעבֵן? ! עס איז מְמֹשׁ וואס דער פֿסוּק זַאגט (תְּהִלִּים קטו, ה): "פֶּה לְהֵם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינַיִם לְהֵם וְלֹא יִרְאוּ..." עס איז דָּא אַ מוֹיֵל, אָבער עס רַעֲדֵט נִישְׁט

ווערטער וואס קען מיר מחזק זיין, עס איז דא אויגן, אָבער עס זעט נישט וואס גייט אריבער אויף מיר...

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן קוקן גוט אויף זיך און אויף אנדערע, און מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

א הערליכע שיעור איבער דעם ענין פון רעדן צום אייבערשטן

שבת קודש חול המועד סוכות, שנת תשפ"ב לפרט קטן, איז דער ראש ישיבה שליט"א געווען אין שטעטל, קרית ברסלב - ליבערטי יע"א. ביי סעודה שלישית האט דער ראש ישיבה שליט"א געגעבן א הערליכע שיעור איבער דעם ענין פון רעדן צום אייבערשטן.

דער ראש ישיבה שליט"א האט אנגעהויבן:

געלויבט דער אייבערשטער אז מיר האבן היינט געענדיגט די לעצטע פרשה פון חמשה חומשי תורה, פרשת וזאת הברכה. דער פסוק זאגט (דברים לד, ט): "ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ה' פנים אל פנים", עס איז נישט אויפגעשטאנען נאך א נביא צווישן די אידן אזוי ווי משה, וואס דער אייבערשטער האט זיך צו אים באקענט פנים אל פנים, זאגט רש"י: "שהיה לבו גס בו", משה רבינו האט גערעדט צום אייבערשטן אזוי ווי א מענטש רעדט צו זיין חבר, "ומדבר אליו בכל עת שרוצה", און האט גערעדט צום אייבערשטן ווען ער האט געוואלט, "כענין שנאמר", אזוי ווי עס שטייט אין פסוק ביי די חטא העגל (שמות לב, ל): "ועתה אעלה אל ה'", יעצט וועל איך ארויפגיין צום אייבערשטן, בעטן ער זאל ענק מוחל זיין, און נאך שטייט ווען די מענטשן זענען געקומען צו משה רבינו אז זיי ווילן מקריב זיין דעם קרבן פסח, האט זיי משה געזאגט (במדבר ט, ח): "עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם", שטייט און ווארט, און איך וועל הערן וואס דער אייבערשטער וועט באפעלן פאר ענק. נאך זאגט רש"י (שם): "אשרי ילוד אשה שפך מבטח, שכל זמן שהיה רוצה היה

מְדַבֵּר עִם הַשְּׂכִינָה, וּוּאוֹיֵל אִיז דָּעם מְעַנְטֵשׁ וְוּאָס ווען עַר הָאָט גְּעוואָלֵט הָאָט עַר גְּעֶרְעֶדֶט צוּם אַיִבֶּעֶרֶשְׁטֵן.

דער רבי ברענגט דאס אראפ צו אונז

מיר דארפן זיך זייער פרייען, מיר דארפן אסאך לויבן דעם אייבערשטן אז מיר ווייסן פון די עצות פון הייליגן רבי'ן, וואס דער רבי נעמט אלע גרויסע מדריגות פון משה רבינו און ברענגט דאס אראפ צו אונז פשוט'ע מענטשן, און מאכט אז מיר זאלן דאס אויך קענען טון, מיר זאלן אויך ווערן נאנט מיט'ן אייבערשטן און רעדן צו אים ווי מען רעדט צו א גוטן פריינד.

דער גרעסטער זאך

דער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן כה) אז א מענטש זאל זיך אויסרעדן זיין הארץ צום אייבערשטן אויך זיין שפראך וואס ער איז געוואוינט צו רעדן, און אלעס פארציילן פארן אייבערשטן און דער רבי זאגט דארט: "רעדן צום אייבערשטן איז דער גרעסטער זאך וואס א מענטש קען נאר טון, און אלע צדיקים פלעגן אסאך רעדן צום אייבערשטן".

ברסלב'ע חסידות

אויף דעם נקודה פון רעדן צום אייבערשטן באשטייט די גאנצע ברסלב'ע חסידות, גארנישט מער און גארנישט ווייניגער, דער רבי וויל אריינברענגען אין אונז מיר זאלן זיין נאנט צום אייבערשטן און שמועסן מיט אים אזוי ווי מען רעדט צו א גוטן פריינד. נישט קיין חילוק וואו דער מענטש איז, צי ער זיצט אין א קאר אדער אין א טראק, צי ער איז אין אפיס אדער אינדערהיים, וואו אימער דער מענטש איז זאל ער רעדן צום אייבערשטן און דערציילן פארן אייבערשטן אלעס וואס ליגט אים אויפ'ן הארץ.

דא בויפט מען ארויף א שטאק...

פריער בין איך געגאנגען שפאצירן ארום א חלק פון שטעטל, איך מוז זאגן, עס איז אזוי געשמאק דא צו זיין, עס האט א מורא'דיגע מעלה דא צו זיין. רבי נחמן טולטשינער זכרונו לברכה האט געזאגט: "צו זיין אליין אין וואלד אדער קען מען ווערן א גרויסער ערליכער איד, אדער קען מען ווערן

אַ גרויסער הולטייט. דא אין שטעטל איז נישטא וואס צו טון אָדער זען, אין שטאט איז כסדר דא זאכן וואס צו זען, דא בויפט מען ארויף א שטאק, דא זעט מען עראפלאנען, דא איז דא א גארבידןש (מיסט) טראק, דא פארט מען, אָבער אין שטעטל זעט מען נאר גראז און ביימער, די איינציגסטע זאך וואס מען קען טון, איז רעדן צום אייבערשטן, לערנען און דאווענען און דינען דעם אייבערשטן; קענסט זיך מאכן א שיעור אין זאגן יעדן טאג אביסל זעה הקדוש, די הייליגע ווערטער רייניגט דעם מענטש.

עס איז אזוי געשמאק צו לערנען זעהר

עס איז אזוי געשמאק צו לערנען זעהר, עס איז נישט דא קיין איין בלאט אין זעהר וואס זאל נישט שטיין דאס גרויסקייט פון טון מצות, ווי שטארק דער אייבערשטער פריידט זיך מיט אלעס וואס א מענטש טוט, עס לערנט זיך אזוי ווי אַשר בנחל וואס איז פול מיט חיווק אין עבודת השם, נאר זעהר איז געשריבן אויף אראמיש⁵.

מען לייגט אריין שיינע לעקטערס...

מיר זיצן יעצט אין די סופה, דארפן מיר געדענקן וואס מיר נעמען ארויס פון די סופה. מען זיצט אין די סופה זיבן טעג, מען גרייט עס אן שוין, מען לייגט אריין שיינע לעקטערס, מען מאכט עס באקוועם, אָבער יעדער ווייסט אז אין עטליכע טעג ארום גייט מען ארויס דערפון, אין עטליכע טעג קערט מען זיך צוריק צו די געהעריגע הויז, אזוי דארף מען נעמען אין באטראכט, אז די גאנצע לעבן וואוינען מיר אין די סופה, נאר נישט פאר 'זיבן טעג' נאר

5 אָבער עס זענען דא מענטשן וואס זיי זענען נישט די חיווק, נאר דאס פארקערטע, פון גאנץ זעהר טרעפט מען נאר דעם שטיקל (פרשת וישב, דף קפד): "בר נש עד לא יקדש ידיו בצפרא, אקרי טמא. כיון דאתקדש אקרי טהור", ווילאנג א מענטש גיסט זיך נישט אפ קיין נעגל וואסער ווערט ער אנגערופן 'טמא', אָדער (וישב קפח ע"א; ויחי ריט): "מאן דאושיד זרעא בריקנא חס ושלום, אין מועיל תשובה", ווער עס איז מוציא זרע לבטלה העלפט נישט קיין תשובה, אזוי איז אויך מיט גמרא, פון גאנץ מסכת ברכות זעט מען נאר די גמרא (ברכות לב): "ואמר רבי אלעזר מיום שחרב בית המקדש נגעלו שערי תפלה", פון ווען דער בית המקדש איז חרויב געווארן זענען פארמאכט די טויערן פון תפלה (קוק אריין אין עצתו אמונה חלק ה', מכתב שסח). עס איז פלאי פלאים ווי זיי קענען נישט טרעפן קיין חיווק. די גמרא לערנט ארויס פון חנה וואס האט געבעטן דעם אייבערשטן זי זאל האבן קינדער און זי איז געהאלפן געווארן (ברכות לא): - דאס טרעפט מען נישט! ווער עס לערנט זעהר וועט איבעראל טרעפן דאס חשיבות און גרויסקייט פון יעדע מצוה וואס א איד טוט.

'זיבעציג יאר', אין די יארן מאַכט מען זיך טאקע באקוועם, אָבער מען דאַרף זיך אויף אַנגרייטן מען זאל האַפֿן מיט וואס אַהיים צו גיין צוריק אויבן אין הימל, מען דאַרף אַריינכאַפֿן גוטע זאַכן, מַצּוֹת און מעשים טובים, וואס דאס איז די איינציגסטע זאך וואס אַ מענטש נעמט מיט אויבן אין הימל.

דערפֿאַר איז מען מוּזל אין מיר

דער רבי האט געזאָגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן צג) : וואס וויל מען פון מיר, פֿאַר וואס קריגט מען אויף מיר? ווייל איך וויל נאר איין זאך - אַריין ברענגען אין יעדן איינעם תּפֿלה וְהַתְּבוּדוֹת; אז אַ מענטש זאל רעדן און שמועסן מיט'ן אייבערשטן און אים דערציילן אלעס וואס עס גייט אַריבער אויף אים, און חַכְמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה זאָגן (ברכות ו'): "כּוּרֵם זֶלַת לְבַנְי אָדָם - אַלו דְּבָרִים הַעוֹמְדִים בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּבְנֵי-אָדָם מוּזְלִין בָּהֶם", און רש"י זאָגט דאָרט: "ומאי ניהו, תּפֿלה", אז תּפֿלה איז פון די זאַכן וואס איז די העכסטע זאך אויף דער וועלט, אָבער מענטשן זענען אין דעם זייער מוּזל, דערפֿאַר איז מען מוּזל אין מיר, ווייל איך וויל נאר אַריין ברענגען אין מענטשן די זאך פון רעדן צום אייבערשטן.

פֿרעה האט אויפגעמישט זיין ביכל...

מען קען קוקן אין די ספֿרים פון סיפורי צדיקים אינעם מפתח צי מען ברענגט נאך דעם רבי'ן, וועט מען זען אז ווייניג ספֿרים ברענגען נאך דעם רבי'ן, עס איז ממש וואס דער מדרש דערציילט (שמות רבה ה, יד) אויף פֿרעה, ווען משה רבינו איז געקומען צו אים זאָגן די ווערטער פונעם אייבערשטן (שמות ז, כו) : "כּה אָמַר ה' שְׁלַח אֶת עַמִּי וְיַעֲבֹדֵנִי", האט פֿרעה זיך אַנגערופֿן (שמות ה, ב) : "מִי ה' אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בְּקִלּוֹ לְשַׁלַּח אֶת יִשְׂרָאֵל לֹא יִדְעֵתִי אַתָּה ה'", און פֿרעה האט געזאָגט: איך וועל זוכן אין מיינע ספֿרים זען צי איך וועל געפונען צווישן אלע גאַטן דיין באשעפער, פֿרעה האט אויפגעמישט זיין ביכל, און זיך אַנגערופֿן צו משה

רבינו: "איך טרעף נישט אז דא זאל שטיין דעם נאמען פון דיין באשעפער, ביי אות א - אייבערשטער..."

עפעס צוגעצייכנט ביים רבינ'ס נאמען...

איינמאל האט מוהרא"ש געזאגט ביי א שיעור, אז מען האט אים געברענגט א נייע ספר פון ספורי צדיקים, האט ער אויפגעמישט דעם מפתח ביי אות 'נוו'ן' צו זען אויב יענער ברענגט עפעס נאך פון רבי'ן, האט ער געזען ווי עס איז עפעס צוגעצייכנט ביים רבינ'ס נאמען, האט ער עס אויפגעמישט, זעט ער ווי יענער ברענגט ביים רבינ'ס נאמען אז מען האט נישט געהאלטן פון לערנען דעם רבינ'ס ספרים...

דאס גרויסקייט פון זאגן תהלים

עס איז ארויסקוקמען א שיינע תהלים מיט גרויסע אותיות⁶, ברענגען זיי א לקוט פון ספרים איבער דאס גרויסקייט פון זאגן תהלים, וואס ברענגען זיי? אז אויסזאגן דריי מאל תהלים אין איין צו איז א גרויסע זאך... ווי חשוב עס איז אויסצוזאגן תהלים אין איין צי אן אויסרעדן... א שאד מען ברענגט נישט דעם רבי'ן⁷, ווער נאך רעדט אזוי גרויס פון זאגן תהלים ווי דער רבי? ! דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן, סימן תפה): "א גוט קאפיטל תהלים איז אזוי ווי פאנטש"; ווען א מענטש איז אויסגעטרקנט און אפגעמאטערט נעמט ער א טרינק וואס פרישט אים אויף, אזוי איז א קאפיטל תהלים, עס פרישט אויף דעם מענטש און עס ברענגט אים גרויסע ישועות. נאך זאגט דער רבי: (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן עג): "מי שרוצה לזפות לתשובה יהיה רגיל באמירת תהלים", ווער עס וויל זוכה זיין תשובה צו טון זאל זאגן תהלים, עיין שם. נאך זאגט דער רבי (שיחות הר"ן, סימן צח): תהלים איז א 'משענת', אן אונטערליינער; אזוי ווי א שטעקן פאר עלטערע

6 דער ראש ושיבה שליט"א האט צוגעלייגט: עס איז זייער געזונט פאר די אויגן צו לערען אין ספרים מיט גרעסערע אותיות.

7 דער ראש ושיבה שליט"א האט צוגעלייגט: איינער פון אנשי שלומינו האט גערופן דעם מחבר פון דעם נייעם תהלים און געפרעגט פארן וואס ער האט גארנישט אריינגעלייגט פון הייליגן רבי'ן איבער דאס גרויסקייט פון זאגן תהלים? האט יענער געענטפערט אז ער האט נישט געמאכט דעם לקוט, נאר ער האט ארויסגעגעבן די ארבעט פאר א כולל אינגערמאן...

מענטשן צו קענען גיין, אז מען זאגט תהלים פאלט מען נישט, מען קען אנגיין אין לעבן אין אלע מצבים.

תלמידים און תלמידי תלמידים

אינער האט מיר געגעבן א מתנה א ספר פון א גרויסער בעל מספר, אלס א געשאנק און הַפֶּרֶת הטוב וואס א דאנק די שיעורים פון ישיבה האט ער מסיים געווען דעם בעל מספרים ספרים. קוק איך אריין דערין, זע איך ווי ער דערציילט דארט מעשיות פון יעדע צדיק, און אפילו פון תלמידים און תלמידי תלמידים, וואס מען קען נישט נאכזאגן די נעמען פון די שטעטט וואו זיי האבן געוואוינט, אבער דעם רבינס נאמען ווערט אפילו איינמאל נישט דארט דערמאנט.⁸

צוויי הונדערט פֿרקים משניות!

איך געדענק ווי מוהרא"ש האט אמאל געזאגט מוצאי שבת ביי מלנה מלכה: קוק וואס דער רבי איז מזופה זיינע מענטשן, דארט זיצט א רבי און דערציילט די מעשה פון די קרוין, צוקער און קנאבל⁹... און ביים רבי'ן איז דא א אינגערמאן וואס האט היינט געשפירט ביי זיך צעבראכן האט ער היינט אליינס גורם געווען צוויי הונדערט פֿרקים משניות!

איין ציל

מוהרא"ש זאגט, עס איז נישט געווען א שמועס וואס דער רבי זאל נישט רעדן פון תפלה והתבודדות, און אזוי האט מוהרא"ש אויך געזאגט אויף זיך, ווען איך רעד מיט א מענטש האב איך דערביי איין ציל אז יענער זאל אנהייבן רעדן צום אייבערשטן, איך רעד צו אים פון אלע סארט ענינים לויט וואס יענער

8 פארן שיעור האט דער ראש ישיבה שליט"א געזאגט בתוך הדברים: היאך יכול החי להכחיש את החי (לשון הגמרא מסכת ברכות כו:)? ווי אזוי קען מען זאגן אויפ'ן סאטמאר רבי זכותו גגן עלינו אז ער האט נישט געהאלטן פון רבי'ן? קוק ווי ער ברענגט אין זיין הייליג ספר 'ויואל משה' (מאמר: ישוב ארץ ישראל, סימן קג) צוויי שטיקלעך פון שיחות הר"ן, און ער פירט אויס אויפ'ן רבי'ן: "וזה ענין של רוח הקודש שראה מה הגיע אלינו בעיקבא דמשיחא", דאס איז א רוח הקודש פון רבי'ן, ער האט שוין דעמאלט געזען וואס וועט זיין אינעם היינטיגן דור!

9 דער ראש ישיבה שליט"א האט צוגעלייגט: מוהרא"ש האט נישט געמיינט אנוועקצומאכן די מעשה חס ושלום, פארקערט דאס איז א מקובל'דיגע מעשה וואס מוהרא"ש פלעגט דאס אויך צומאל דערציילן מוצאי שבת, נאר מוהרא"ש האט געוויזן ווי הויך דער רבי ברענגט צו זיינע תלמידים.

וויל רעדן, זאל עס זיין נייעס וכדומה, אָבער אַלעס איז פֿדאי אַבי אײַך זאל קענען צום סוף פֿועל'ן ביי יענעם אַריינצולייגן די זאָך פֿון תּפֿלה.

דעם נאָגל

דאס איז אזוי ווי אַ מענטש וואס וויל אויפֿהענגן אויפֿ'ן וואנט אַ שיינע זייגער, דארף ער צום ערשט אַריינהאקן אַ נאָגל אין וואנט, אָבער פֿדי צו קענען אַריינהאקן דעם נאָגל דארף ער פֿארדעם אַריינלייגן אויף דעם פֿלאַץ אַינעם וואנט אַ 'באַטערפֿליי' וואס כאַפט אָן דעם נאָגל עס זאל זיך האַלטן פֿעסט אין די וואנט, ווען איינער קוקט זיך צו וואס דער מענטש טוט קען ער זיך וואונדערן "וואס טוסטו דא, פֿארן וואס לייגסטו נישט גלייך אַריין דעם נאָגל?" אָבער איינער וואס פֿארשטייט דערצו ווייסט אז דאס איז אַן 'הַכְּנֵה', דאס מאַכט אז שפּעטער זאל מען קענען אַריינהאקן דעם נאָגל. אזוי איז עס ווען מען רעדט מיט מענטשן, מען קען נישט אין איין מינוט רעדן מיט אַ מענטש פֿונעם אייבערשטן, מען קען נישט גלייך אַריינגיין אין אַ שמועס פֿון התּבוּדוֹת, דערפֿאר הייבט מען אָן שמועסן פֿון פֿארשידענע ענינים, פֿון סיי וואס יענער באַגערט, אָבער דאס אַלעס איז אַלס 'הַכְּנֵה' אז שפּעטער זאל אײַך קענען אַריינלייגן אין יענעם די זאָך פֿון התּבוּדוֹת.

עס איז נישטא קיין אַנדערע תּכּלית אויף די וועלט

אזוי ווי דער רבי דערציילט די מעשה פֿונעם בעל תּפֿלה (סיפורי מעשיות, מעשה יב) אז ער פֿלעגט אַסאך שמועסן מיט מענטשן, און אויב ער האט געזען אז ער וועט קענען פֿועל'ן ביי יענעם אַריינצולייגן די אַמת'ע תּכּלית, אז יענער זאל מקורב ווערן צום אייבערשטן, דאן פֿלעגט ער שמועסן מיט יענעם פֿון תּכּלית, "אז עס איז נישטא קיין אַנדערע תּכּלית אויף די וועלט, נאר גאט פֿרוף הוא דינען", אָבער אויב האט ער געזען אז ער וועט דאס נישט קענען פֿועל'ן ביי

יענעם, פֿלעגט ער פֿאַרדרייען דעם שמועס ביז יענער האט בכלל נישט געכאפט וואס ער האט געוואלט.

ווער האט באקומען מוהרא"ש'ס ירושה?

היי יאר אויפ'ן וועג אהיים פון אומאן אויפ'ן פֿליגער איז אן עושר צוגעקומען צו מיר פֿרעגן "ווער האט באקומען מוהרא"ש'ס ירושה?" בין איך מיט געגאנגען מיט יענעם שמועס ווי אזוי יענער האט עס געוואלט דרייען, ווי אסאך געלט מוהרא"ש האט געהאט... ווער האט באקומען אלע בנינים וואס מוהרא"ש האט איבערגעלאזט... איך האב דאס געטון מיט'ן ציל אז אפֿשר נאכדעם וועל איך קענען אריינלייגן ביי יענעם ער זאל אויך אנהייבן רעדן צום אייבערשטן.

היים וואסער פייפ

די עצה פון התבודדות איז אזא געזונטע עצה פֿאר'ן מענטש, יעדער מענטש איז אנגעפילט מיט תאוות רעות, מיט מדות רעות, מיט צרות, מיט עבירות, מיט פֿחדים און שרעק, אבער דורך די עצה פון התבודדות אז ער דערציילט עס פֿאר'ן אייבערשטן, גייט דאס ארויס פונעם מענטש, און ער באקומט כח עס דורכצוטראגן, אזוי ווי יעדע הייס וואסער פייפ האט א פֿלאץ וואו די לופט קען ארויסגיין כּדי עס זאל נישט אויפֿשיסן פון גרויס היץ, דאס איז דער מויל פון א מענטש, דארט קען ער ארויסגעבן פֿאר'ן אייבערשטן אלעס וואס באדערט אים, אלעס וואס גייט אויף אים אריבער, און דאס געבט אים נייע כחות ער זאל קענען ווייטער אנגיין אין זיין לעבן.

לייג צו איין נאמען

נעם אפֿאר מינוט אין זיין טאג און שמועס מיט'ן אייבערשטן, פֿארמאך זיין טעלעפֿאן אויף אפֿאר מינוט און גיין אין א זייט און רעד צום אייבערשטן, דארפֿסט נישט מורא האבן אז דו פֿארפֿאסט עפעס נייעס אויף זיין טעלעפֿאן, עס האט גארנישט פֿאסירט אין די פֿאר מינוט, מען האט קיינעם נישט געשאסן, מען האט קיינעם נישט געהרג'עט אין די פֿאר מינוט. איך מיין אז דו זאלסט צולייגן צו די ליסטע פון די נומערן פון זיין טעלעפֿאן, איין נאמען: "אייבערשטער".

וועסטו זען אז דארט קומט נישט קיין נייעס, אלעס איז מסודר, קענסט רואיג רעדן צום אייבערשטן...

בעט פונעם אייבערשטן א שיינע קאר

אויף די פראגע וואס זאל איך רעדן צום אייבערשטן? דאס קען מען נישט ענטפערן בכלליות, יעדער איינער רעדט צום אייבערשטן זיין זאך, אז דו דארפסט א שיינע קאר - דאן בעט פונעם אייבערשטן א שיינע קאר, אז דו ווילסט זוכה זיין צו ווערן אן ערליכער איד - דאן בעט פונעם אייבערשטן דו זאלסט זוכה זיין צו ווערן אן ערליכער איד, אז דו דארפסט אסאך געלט - דאן בעט פונעם אייבערשטן אסאך געלט¹⁰.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רביין וועלן מיר האבן א שיינע לעבן, אמן.

דרשות הושענא רבה

דרשת התעוררות פונעם ראש ישיבה שליט"א, ביום הושענא רבה שנת תשפ"ב לפרט קטן

נאך הלל האט דער ראש ישיבה שליט"א אנגעהויבן:

טייערע אידישע קינדער! מיר שטייען היינט אין זייער א גרויסע טאג, זייער א הייליגע טאג, "הושענא רבה". היינט טיילט מען אויס אויבן אין הימל די צעטלעך וואס מען האט געשריבן ראש השנה און גע'ח'תמ'עט יום כפור, דארט שטייט אלעס וואס גייט זיין דעם קומענדיגן יאר, סיי 'בכלליות' וואס

10 געווענליך ציט נישט דער ראש ישיבה שליט"א אריין שלש סעודות שיעור נאכן זמן מוצאי שבת, אבער היינט איז שפעט גענווארן, האט זיך דער ראש ישיבה שליט"א אנגערופן מיט א שמייכל: "און אז דו ווילסט אז דער ראש ישיבה זאל שוין ענדיגן דעם שיעור - דאן בעט פונעם אייבערשטן אז דער ראש ישיבה זאל שוין ענדיגן דעם שיעור..." און דער ראש ישיבה שליט"א האט דערמיט געענדיגט דעם שיעור.

גייט זיין אין די וועלט מיט יעדע לאנד און יעדע שטאט, און סיי 'בפּרטיות' וואס גייט זיין מיט יעדע משפּחה און יעדע מענטש.

די לעצטע מינוטן

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו פלעגט זאגן הושענא רבה, יעדע מענטש האט היינט, א שאנס צו קומען בעטן דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איך ווייס נישט וואס מען האט אנגעשריבן אויף מיר, איך ווייס נישט וואס מען האט גע'חתמ'עט אויף מיר, אבער איך בעט דיר, הייליגער באשעפער, אויב האב איך א נישט גוטע צעטל, צערייס יענע צעטל און שרייב מיר אפ א נייע גוטע צעטל".

איין אמת'ע תּפּלה

טייערע אידישע קינדער! מיר גייען יעצט שרייען צום אייבערשטער: "הושענא - העלף אויף אייבערשטער!" דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קיב): "והמשפּיל המבין יש לו להתפּלל כל ימיו שיזכה פעם אחד כל ימיו חיו לדבר דבור אחד של אמת לפני ה' פראוי", א מענטש דארף א גאנצן לעבן בעטן דעם אייבערשטן ער זאל זוכה זיין צו מתפּלל זיין כאטש איין אמת'ע תּפּלה אין זיין לעבן; פלעגט מוהרא"ש זכותו יגן עלינו שטענדיג זאגן, דער רבי זאגט נישט א סימן מען זאל וויסן ווען מען איז זוכה צו די אמת'ע תּפּלה, ווייל קיינער ווייסט נישט ווען די אמת'ע תּפּלה קומט ארויס פונעם מענטש.

א מענטש טראכט: 'ווען וועל איך שוין ארויסזאגן א אידיש ווארט צום אייבערשטן זייענדיג דערביי, מיין הארץ וועט זיין אפן און איך וועל זיך שפּירן דערהויבן? ! יעצט בין איך אזוי פארמאכט און אזוי פארקלאפט, איך בין אזוי טרוקן, איך זע ווי יעדער דאווענט, יעדער שאקלט זיך, און איך ווייס נישט וואס איך טו דא...' און דער מענטש שטארקט זיך און זאגט ארויס א ווארט צום אייבערשטן טרוקענערהייט, ער זאגט: "רבוננו של עולם, איך ווייס נישט וואס איז מיט מיר, איך בין אויף א איד, איך בין אויף דיין קינד, איך בין אבער אזוי פארהארטעוועט, איך שפיר גארנישט וכו'", זאגט מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, קען זיין יעצט, דוקא ווען דער מענטש איז אזוי צעקלאפט, ער דאווענט און

בעט דעם אייבערשטן טרוקענערהייט, דעמאלט קומט ארויס פון אים א דיבור אַמַת.

טאקע יעצט ווען דו שפּירסט זיך אינגאַנצן אויסגעלאָשן, דו טראַכסט: 'מיין האַרץ איז אזוי אויסגעלאָשן, מיין האַרץ איז אזוי פאַרמאַכט, מיין האַרץ איז אזוי פאַרשטאַפּט, וואס האב איך צו רעדן צום אייבערשטן? וואס האב איך צו קרעכצן צום אייבערשטן? עס איז נישט פאר מיר...' יעצט איז דער דיבור אַמַת! זאג ארויס א ווארט צום אייבערשטן אן קיין געפילן, זאג: "הושענא, העלף מיר טאטע".

איבער דריי הונדערט מאל

די הייליגע חכמים האבן מתקן געווען ארום צו גיין זיבן מאל די בימה, און מען זאגט די הושענות לויט די סדר פון די צוויי און צוואנציג אותיות, און ביי יעדע אות זאגט מען צוויי מאל: "הושענא ... הושענא", קומט עס אויס א חשבון פון איבער דריי הונדערט מאל וואס מען בעט זיך צום אייבערשטן: "הושענא, העלף מיר טאטע!" אפילו דער מענטש שפירט ביי זיך 'וואס האב איך צו בעטן "העלף מיר", "העלף מיר", איך בין סיי ווי פארמאכט, איך מיין עס נישט אַמַת'דיג, איך האב נישט קיין הארץ, איך האב נישט קיין טרען...' זאלסטו וויסן, יעצט ווען דו שפּירסט זיך אזוי ווייט, דו שפּירסט נישט דעם אייבערשטן - איז דיין דיבור אַמַת!

זאג ארויס איין ווארט: "רבנו של עולם, העלף מיר", "רבנו של עולם, געב מיר א גוטע קוויטל", "הייליגער באשעפער זיי מיר מוחל", "הייליגער באשעפער איך בעט דיר העלף מיר, דו ביסט דאך מיין טאטע, א טאטע האט דאך ליב זיין קינד, א טאטע ווארפט נישט אנוועק זיין קינד".

התבודדות אין פעלד

טייערע אידישע קינדער! לאמיר יעצט אויסניצן די צייט בשעת מען גייט ארום די הייליגע ספר תורה, יעדער איינער זאך זיך מתבודד זיין אונטערן טלית און בעטן דעם אייבערשטן אויף א גוט יאר. איך האב געהערט פון א ברסלב'ער חסיד, ווען מען איז איבערגעדעקט מיטן טלית און מען האלט די לולב ביי די שפאלט פונעם טלית, איז ממש אזוי ווי מען גייט 'התבודדות אין פעלד',

ווייל מען זעט גארנישט נאר די לולב מיט'ן אַתרוג, וואס זיי זענען אזוי ווי די צווייגן און פרוכט, קומט אויס איה שטיי יעצט אין פעלד און איה בעט דעם אייבערשטן.

נאך די ערשטע הקפה האט דער ראש ישיבה שליט"א ממשיך געווען:

טייערע אידישע קינדער! עס ווערט געברענגט אין די פוסקים אז הושענא רבה נעמט מען אראפ די רינגלעך פונעם לולב, עס זענען דא אסאך טעמים אויף דעם, איינע פון די טעמים איז וואס דער הייליגער ב"ח ברענגט (אורח חיים סימן תוסד), אז די גאנצע זאך פארן וואס מען שאקלט די ד' מינים איז "לעצור הטללים הרעים והרוחות הרעות", אנועק צו נעמען די שלעכטע טוי און ווינטן, און וויבאלד יעצט איז די 'גמר החתימה', היינט איז די לעצטע טאג, עפנט מען אויף די רינגלעך כדי די ד' מינים זאלן זיך בעסער שאקלען, מען זאל בעסער קענען מתפלל זיין עס זאל קומען א גוטע יאר אן קיין שלעכטס.

מיר זענען אויף געבינדן

על כל פנים, זעט מען פון דעם, אז דעם היינטיגן טאג איז א טאג וואס מען קען אויפבינדן דעם לולב, ארויסצוגיין פון אלע שלעכטס; מיר זענען אויף געבינדן, דער יצר הרע האט אונז צוגעבינדן מיט שלעכטע מידות, מיט שלעכטע תאוות, יעצט איז א צייט וואס מען בינדט זיך אויף, מען גייט ארויס פון אלע פראבלעמען, דורכדעם וואס מען קומט צום אייבערשטן און מען בעט אים. דער הייליגער רבי האט אונז געגעבן א מתנה 'תפלה והתבודדות'; דאס איז אזא מתנה, וואו א מענטש זאל נאר זיין, און וואס א מענטש זאל נאר זיין, וואס עס זאל אלץ איבער גיין אויף אים, האט ער דעם מויל מיט וואס ער קען רעדן צום אייבערשטן. דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"רן חלק א, סימן עח) אפילו א מענטש איז אזוי פארשמירט, ער איז אראפגעפאלן אין אזעלכע עבירות, רחמנא לצלן, וואס קיינער וויל שוין נישט שטיין נעבן אים, בלייבט אבער איין זאך וואס גייט נישט אנועק פון אים, דער דיבור - דאס רעדן צום אייבערשטן. אזוי ווי ווען א

קינד פארשמירט זיך, און קיינער וויל נישט שטיין נעבן דעם קינד, קומט אָבער די מאמע מיט רחמנות און וואשט אָפּ דעם קינד, זי באַדט אָפּ דעם קינד, זאָגט דער הייליגער רבי, דער דיבור - דאס איז די מאמע.

א מענטש וואס איז אראפגעפאלן, ער האט פארשמירט זיינע אויגן, ער האט פארשמירט זיין מויל, ער האט פארשמירט זיין מח, מכּף רגל ועד ראש אין בו מתם, פון קאפּ ביזן פיס איז ער אינגאנצן צעבראכן און צעהאקט, איין זאך האסטו נאך, דיין מויל, דיין מויל וועט דיך אויפבינדן פון אלע שלעכטס. בעט דעם אייבערשטן: "רבוננו של עולם העלה מיר", "רבוננו של עולם איך וויל צוריק קומען צו דיר", "רבוננו של עולם איך וויל זיך אומקערן צו דיר".

טייערע אידישע קינדער! הושענא רבה איז אזא הייליגע טאג, מיט איין ווארט, מיט איין דיבור וואס מען זאגט צום אייבערשטן קען מען ארויס גיין פון אלע שלעכטס. זאג פאר'ן באשעפער: "רבוננו של עולם בינד מיה אויף; איך האב שוין אויפגעבינדן דעם לולב, יעצט בינד מיה אויף פון מיין אייגענעם גלות, דער יצר הרע האט מיר אזוי צאמגעבינדן, איך בין אזוי צוגעקלעבט צו מיין שלעכטס", יעדער איינער ווייסט ביי זיך וואס ער דארף מתקן זיין, וואס ער דארף פאררעכטן, זאל ער דאס יעצט בעטן פונעם באשעפער.

הושע נא פנת יקרת הושענא

מען גייט יעצט זאגן: "הושע נא פנת יקרת הושענא". מוהרא"ש זכותו יגן עלינו האט אלץ געזאגט 'פנת יקרת' - גייט ארויף ווען עס קומט זיך צאם א חבורה תלמידים פון הייליגן רבין, בעט מען דעם אייבערשטן עס זאל בלייבן א שיינע ווינקל, עס זאל בלייבן טייער און ריין.

און מען בעט אויף אז דער מענטש אליינס זאל נישט אוועק גיין פון דעם טייערן ווינקל, ווייל דער יצר הרע האט זייער פיינט דעם רבין, דערפאר מאכט ער אז א מענטש זאל באקומען חלישת הדעת זה בפה וזה בכה, ער ברענגט אריין אינעם מענטש א קשיא, עס הייבט אן באדערן זאכן, עס הייבט אן שטערן זאכן, וואס איז פשט פון דעם און וואס איז פשט פון יענץ, אלעס טוט ער צוליב איין ציל וואס ער האט אז דער מענטש זאל אפלאזן דעם רבין, ער וויל איין זאך, מאך צו דיין חומש, עפן מער נישט קיין משניות, דו זאלסט מער נישט

האבן דעם זעלבן השׁראת השׁכינה אינדערהיים, און דו זאלסט מער נישט שפירן דעם אייבערשטן.

ווען מען איז זוכה צו ווערן מקורב צו א צדיק, מען לעבט מיט'ן הייליגן רבי'ן, ווערט די גאנצע לעבן אזא שטיק זיסקייט, יעדע רגע איז א מחיה, דער יצר הרע קען דאס אבער נישט דערליידן, מאכט ער דער מענטש זאל באקומען חלישת הדעת פון דעם אינגערמאן און פון דעם בחור, עס הייבט אן שטערן אלע סארט זאכן: 'דער אינגערמאן דריידט זיך אויף דא?' 'דער בחור דריידט זיך אויף דא?' 'דאס איז ברסלב?' 'פארנוואס דארף מען רעדן אזוי?' 'פארנוואס דארף מען טון אזוי?' אלעס מיט'ן ציל: גיי שוין אנוועק פון רבי'ן! זיין גאנצע שמחה איז ווען דער מענטש גייט אנוועק פון רבי'ן, ער מאכט צו דעם חומש, די משניות, און הערט אויף צו שפירן דעם אייבערשטן אינדערהיים, דערפאר בעט מען דאס דעם אייבערשטן: "הושע נא פנת יקרת הושענא; הייליגער באשעפער העלף מיר איך זאל מיין גאנץ לעבן זיין דבוק צום הייליגן רבי'ן, איך זאל קיינמאל נישט אנוועק גיין פון דעם טייערן ווינקל", "הייליגער באשעפער איך האב זוכה געווען צו מקורב ווערן צום הייליגן רבי'ן, איך ווייס שוין פון רבי'ן, וויל איך א גאנץ יאר לעבן מיט'ן רבי'ן, איך זאל א גאנץ יאר פאלגן דעם רבי'ן, און א גאנץ יאר עפענען דעם רבי'נס ספרים".

הושע נא ציון המצינת הושענא

און מען בעט ווייטער: "הושע נא ציון המצינת הושענא"; דא בעט מען דעם אייבערשטן: "הייליגער באשעפער איך האב זוכה געווען צו זיין ראש השנה ביים הייליגן רבי'נס ציון, העלף מיר איך זאל אויף זיין קומענדיגן יאר ביים רבי'נס ציון".

נאך די צווייטע הקפה האט דער ראש

ישיבה שליט"א ממשיך געווען:

טייערע אידישע קינדער! עס שטייט אין זוהר הקדוש (מקוני זוהר, מקונו 1) אז די אלע וואס קומען אין בית המדרש אין די הייליגע טעג, זיי בעטן אויף

אייגענע געברויכן, זיי בעטן אויף פּרנָסה, געזונט, קינדער, לעבן וכו', זענען זיי צוגעגליכנט צו הינט וואס שרייען: "הב", "הב", ווייל נישט דאס איז דער עיקר אויף וואס צו בעטן. פּרעגן שוין אלע הייליגע צדיקים, וואס הייסט ווען א איד קומט אין בית המדרש און בעט פונעם אייבערשטן "אויף דארף פּרנָסה", "אויף דארף קינדער", "אויף דארף א שידוך", איז ער אזוי ווי א הונט וואס שרייט? ער בעט דאך פונעם אייבערשטן!

אם פן פּרנָסני פּכלב וּכעורב

איז מוהרא"ש זכותו יגן עלינו דאס מסביר (עין אשר בנחל חלק עת, מכתב יז אלף, יח), לויט וואס די גמרא דערציילט (פבא פתרא ח), אין די צייטן פון רבי איז געווען א הונגער, האט רבי געעפנט זיינע אוצרות און אויסגערופן: "ווער עס לערנט חומש, משניות, גמרא, שלחן ערוך, עין יעקב - זיי קענען קומען נעמען עסן, אבער פאר עמי הארצים געב אויף נישט", מענטשן זענען געקומען און ער האט זיי געגעבן. דערציילט די גמרא, זיין תלמיד רבי יונתן בן עמרם האט זיך פארשטעלט און געקומען בעטן: "רבי, פּרנָסני", געב מיר פּרנָסה, פּרעגט אים רבי: "האסט געלערנט חומש?" זאגט ער, "גיין!" "האסט געלערנט משניות?" זאגט ער ווייטער, "גיין!" זאגט אים רבי: "פארן וואס זאל אויף דיר געבן עסן? אויף געב דיר גארנישט!" האט רבי יונתן געזאגט: "אם פן פּרנָסני פּכלב וּכעורב", געב מיר עסן אזוי ווי דער אייבערשטער געבט עסן פאר א הונט, רש"י איז מסביר, דער אייבערשטער האט באשאפן די וועלט מיט רחמנות, ויבאלד קיינער שפייזט נישט א הונט, האט דער אייבערשטער געמאכט ווען א הונט עסט האלט זיך דאס עסן אין אים פאר דריי טעג, און ער קען לעבן דריי טעג אן עסן. האט רבי חרטה געהאט און אנגעהויבן געבן עסן פאר יעדן, אפילו פאר עמי ארצם.

זאגט מוהרא"ש, דער זוהר איז מלמד זכות אויף אידישע קינדער, א מענטש קומט אין בית המדרש די הייליגע טעג און בעט פונעם אייבערשטן: "אבינו מלכנו פתבנו בספר פּרנָסה וּכלפלה", הייליגער באשעפער געב מיר פּרנָסה, קומען די מקטרגים זאגן: ווער ביסטו? האסט נישט געלערנט קיין חומש, האסט נישט געלערנט קיין משניות, האסט נישט געלערנט קיין גמרא... זאגט

דער זהר: "צווחין כּכּלבין הב הב", מען שרייט צום אייבערשטן: "דו האסט דאך רחמנות אויף א הונט, האב אויף רחמנות אויף אידישע קינדער, נישט קיין חילוק ווי אזוי זיי זעען אויס". זעט מען פון דעם אז מען דארף בעטן אויף יעדע זאך און נישט מורא האבן צו בעטן אויף פרנסה, אויף קינדער, אויף שידוכים וכו', נאר אויסניצן די צייט צו בעטן אויף זיך און אויף אנדערע אידן, אז קיינער זאל נישט ליידן.

אויב דער הונט קען, קען איך אויך

מוהרא"ש זכותו יגן עלינו דערציילט, עס איז באקאנט אז דער הייליגער צדיק רבי משה לייב סאסוב'ער זכותו יגן עלינו פלעגט עוסק זיין אין די מצוה פון 'פדיון שבוים', איינמאל איז געווען א איד וואס האט ארויסגעדינגען די קרעטשמע פון א פריץ און עס איז אריבער א שטיק צייט וואס דער איד האט נישט באצאלט די רענט פונעם קרעטשמע, האט דער פריץ גענומען דעם איד מיט זיין גאנצע משפחה און צוגעבינדן צום וואגן און אנגעהויבן ארוםפארן אין שטאט, און זיי האבן זיך נעבעך געשלעפט אויף דער ערד, ווען דער צדיק האט דאס געזען איז ער ארויף געשפרינגען אויפ'ן וואגן, און אנגעהויבן רעדן שיינ צום פריץ ער זאל באפרייען דעם איד מיט זיין משפחה, אזוי ווי ער האט געזוכט אויפצואוועקן דאס רחמנות פונעם פריץ איז ער צוגעגאנגען צו איינע פון די שרצים¹¹ פונעם פריץ, און אים ארוםגענומען מיט ליבשאפט און געקושט, און ער האט געזאגט צום פריץ: "די משפחה זענען מיינע קינדער און אייניקלעך, איך בעט דיר לאז זיי אָפּ", דער פריץ איז געווארן זייער אנגענווארעמט פון דעם צדיק'ס דיבורים און ליבשאפט, האט ער מסכים געווען צו באפרייען די גאנצע משפחה, ער האט באפוילן מען זאל זיי אויפבינדען און לאזן פריי.

דאס האט פאסירט פרייטאג נאכמיטאג; שפעטער פרייטאג צונאכטס ווען דער צדיק האט געדארפט צוגיין צום עמוד צו קבלת שבת, איז ער געבליבן ווארטן און נישט אנגעהויבן 'לכו נרננה', דער עולם איז געשטאנען און געווארט נישט וואוסענדיג וואס דא גייט פאר, פארן וואס הייבט דער רבי נישט אן דאווענען, נאך א לענגערע צייט איז דער רבי צוגעגאנגען צום עמוד און אנגעהויבן מיט

11 דער ראש ישיבה שלי"א האט געזאגט: א גוי האט נישט קיין קינדער, א גוי האט שרצים...

א מורא'דיגע התלהבות 'לכו נרננה'. נאכ'ן דאווענען איז איינע פון די תלמידים צוגעגאנגען צום רבי'ן און געפערעגט: "רבי, וואס האט דא פאסירט?" האט דער רבי אים דערציילט די גאנצע מעשה ווי ער האט געראטעוועט דעם איד פונעם פריץ, און צוגעלייגט: "אזוי ווי איך האב געקושט מיט מיין מויל א טמא'נעם גוי האב איך געהאט גרויס חלישת הדעת, ווי אזוי קען איך יעצט מיט דעם מויל וואס האט געקושט א טמא'נעם גוי, גיין דאווענען צום הייליגן באשעפער? ביז איך האב זיך דערמאנט אז אין פֿרק שירה שטייט (פֿרק שישׁ): "כִּלְבִּים אוֹמְרִים, באו נשתחווה ונכרעה נכרעה לפני ה' עשנו", האב איך זיך געשטארקט 'אויב דער הונט קען זאגן דעם קאפיטל (תהלים צה) צו לויבן דעם אייבערשטן, קען איך אויך דאס זאגן, און איך האב אנגעהויבן דאווענען".

די זעלבע זאך קען מען זאגן פֿשט אין זעהר וואס זאגט ווען אידישע קינדער בעטן דעם אייבערשטן אין די הייליגע טעג פאר זייערע געברויכן איז עס אזוי ווי הינט וואס שרייען: "הב, הב"; ווייל א מענטש טראכט 'איך בין אזוי ווייט פונעם אייבערשטן, איך בין אזוי אראפגעפאלן, איך האב אזויפיל געזינדיגט, ווי אזוי קען איך קומען אין שול דאווענען? ווי אזוי קען איך רעדן צום אייבערשטן?' אזוי ווי צדיקים טייטשן דעם פסוק תהלים י, ג): "כי הלל רשע על תאות נפשו", דער יצר הרע מאכט דעם רשע פאר אן עניו אזוי ווי הלל, פדי ער זאל ווערן צעבראכן און נישט קענען טון קיין מצות און מעשים טובים. זאגט אונז דער זעהר: שטארק זיך, ביסט נישט ערגער פונעם הונט, אויב דער הונט קען זאגן 'לכו נרננה', קענסטו אויך! קום אין שול דאווענען שחרית, קום אין שול דאווענען מנחה, קום אין שול דאווענען מעריב, איי איך האב דאך א שמוציג מויל, איך האב געטון עבירות, פון דעסט וועגן, "צווחין ככלבין הב הב" - איך שריי צום אייבערשטן אזוי ווי דער הונט, אויב דער הונט קען שרייען צום אייבערשטן, קען איך אויך.

מיר גייען יעצט זאגן די קומענדיגע הייליגע הושענות וואס ברענגט ארויס די הייליגקייט פון אידישע קינדער, לאמיר זיך נישט לאזן צעברעכן פון גארנישט, נישט קיין חילוק ווער איך בין, נישט קיין חילוק וואס איך בין, גלייב

איך אז דער אייבערשטער הערט מיר אויס, גיי איך אים בעטן נאכאמאל און נאכאמאל.

נאך די דריטע הקפה האט דער ראש ישיבה

שליט"א ממשיך גענווען:

טייערע אידישע קינדער! מיר שטייען אין אזא הייליגע טאג, עס איז נאך געבליבן אפאר מינוט וואס מיר זענען דא אין בית המדרש, נאכדעם גייען מיר שוין אהיים זיך צוגרייטן צום יום טוב, לאמיר אויסניצן די פאר מינוט איידער מיר ווערן פארנומען, מיטן בעטן פאר זיך, פאר די גאנצע משפחה, און פאר אלע אידישע קינדער.

די מצוה פון 'תפלה'

אין די קומענדיגע הושענות גייט מען בעטן אז דער אייבערשטער זאל אונז שענקן פרנסה און שפע, האבן מיר שוין פריער דערמאנט וואס דער הייליגער זהר זאגט, אז די אלע וואס קומען אין בית המדרש בעטן פאר אייגענע זאכן, אויף פרנסה, געזונט, קינדער, זענען אזוי ווי הינט וואס שרייען: "הב, הב", האבן מיר שוין געשמועסט, אז אלע פֿרעגן ספרים, ווי איז שייך צו זאגן אז א איד וואס קומט אין בית המדרש בעטן דעם אייבערשטן איז ער אזוי ווי א הונט, עס איז דאך א מצות עשה מן התורה צו בעטן דעם אייבערשטן אלעס וואס עס פעלט, דאס איז דאך די מצוה פון 'תפלה', תפלה מיינט אז עס פעלט מיר קינדער דארף איך בעטן דעם אייבערשטן אויף קינדער, אז עס פעלט מיר געלט דארף איך קומען צום אייבערשטן בעטן געלט, ווי איז שייך צו זאגן אז דער מענטש איז צוגעגליכנט צו א הונט!

שטייט פון צדיקים א שיינע פֿשט, לויט די מעשה וואס די הייליגע חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (מעניח ח), אין די צייטן פון רבי שמואל בר נחמני האט אויסגעבראכן אן אפעדעמיע, אסאך מענטשן זענען געשטארבן, דער הייליגער רמב"ם (ריש הלכות מעניח) שרייבט: ווען עס איז דא א צרה טאר מען נישט זאגן דאס איז דרך הטבע, עס האט סתם אזוי פאסירט, נאר די הייליגע חכמים האבן מתקן

געווען מען זאל פאסטן, בית דין איז גוזר תענית, מען קומט אין בית המדרש, מען שרייט צום אייבערשטן און מען טוט תשובה. אין די צייטן פונעם הייליגן צדיק רבי שמואל בר נחמני איז געווען צוויי צרות, עס איז געווען א מגפה, און אויף האט נישט גערענגט, דאס איז א גרויסע צרה, ווייל אז עס רענגט נישט איז נישט דא קיין תבואה, און אז עס וואקסט נישט קיין תבואה איז נישט דא קיין עסן, איז מען געקומען פֿרעגן דעם הייליגן צדיק אויף וועלכע צרה מען זאל גוזר תענית זיין, ווייל עס איז דא אן הלכה מען מאכט נישט איין תענית אויף צוויי צרות אינאיינעם, מען נעמט זיך צאם צו תשובה טון נאר אויף די שטערקערע צרה. דער עולם האט געהאלטן מען זאל בעטן דעם אייבערשטן עס זאל זיך ענדיגן די מגפה, ווייל דאס איז לכאורה וויכטיגער פון פרנסה, האט רבי שמואל בר נחמני געזאגט: גיין, מען זאל גוזר תענית זיין עס זאל קומען רעגן, ווייל "דכי יהיב רחמנא שובקא לחיי הוא דיהיב", אז דער אייבערשטער געבט פרנסה איז עס פאר לעבעדיגע מענטשן, קומט אויס אז פרנסה און לעבן זענען נישט צוויי באזונדערע זאכן, נאר אז מען בעט אויף פרנסה מיינט עס שוין אויף אז די מגפה זאל זיך ענדיגן.

טייטשן מיט דעם צדיקים, ווען א מענטש מיינט בלויז צו בעטן אויף גשמיות איז ער טאקע אזוי ווי א הונט וואס שרייט: "הב, הב", אבער ווען א אידיש קינד בעט זיינע געברויכן, פארנוואס דארף ער פרנסה? פארנוואס דארף ער קינדער? פארנוואס דארף ער א הויז? די אלע זאכן דארף ער נאר צו קענען דינען דעם אייבערשטן, ביי א איד איז 'גשמיות' און 'רוחניות' נישט צוויי באזונדערע זאכן, נאר איין זאך, ווען ער בעט זיינע גשמיות'דיגע זאכן מיינט ער אויך 'רוחניות'.

פארנוואס דארף איך 'פרנסה'?

רבנו של עולם פארנוואס דארף איך 'פרנסה'? פֿדי איך זאל קענען גיין דאווענען שחרית, מנחה און מעריב, איך זאל קענען מפרנס זיין מיין ווייב און קינדער, איך זאל האבן אויף שבת און יום טוב, איך זאל האבן געלט פאר אידישע שמחות, איך זאל קענען קויפן אידישע קליידער און אידישע עסן וכו' וכו', קומט אויס די גאנצע געלט דארף איך נאר פאר דיר, למענך אלקינו, די

גאַנצע גשמיות איז נאר פארן כבוד שמים! ווען איך וואלט נישט געווען א איד וואלט איך אפגעלאזט מיין גאנצע משפחה און אוועק געלאפן ווייט אנוועק און עס וואלט מיר גארנישט געקאסט מיין לעבן, לאמיר זיך איינוויקלען אונטערן טלית און בעטן שטילערהייט: "רבוננו של עולם געב מיר פרנסה", "רבוננו של עולם געב פאר אלע אידן פרנסה".

פארנוואס דארף איך קינדער?

רבוננו של עולם פארנוואס דארף איך קינדער? נאר פאר דיר, ווייל דער אייבערשטער זאגט עס איז א מצוה צו האבן קינדער.

פארנוואס בעט איך א 'שידוך'?

רבוננו של עולם פארנוואס בעט איך א 'שידוך'? פארנוואס וויל איך חתונה האבן? נאר ווייל איך בין א איד, א גוי האט נישט חתונה, ווען א גוי ווערט עלטער און האט חתונה ווייסט ער אויך נישט פארנוואס ער האט חתונה... די גאנצע זאך פון חתונה האבן איז א זאך פאר אידישע קינדער, ווייל דער אייבערשטער האט געהייסן חתונה האבן, דער אייבערשטער האט געהייסן זיין ערליך. פארנוואס דארפן מינע קינדער שידוכים, זאלן זיי חתונה האבן ביי די דרייסיג פערציג, ווייל איך וויל האבן ריינע קינדער, איך וויל זוכה זיין צו האבן הייליגע קינדער, איך וויל זיי זאלן זיי אפגעהיטן.

יעדע טאטע מאמע דארף בעטן דעם אייבערשטן ער זאל קענען חתונה מאכן זיינע קינדער יונגערהייט בקדושה וטהרה, זיי זאלן נישט וויסן פון קיין עבירות, אויך דארף מען מתפלל זיין פאר אלע בחורים און מיידלעך אלע זאלן טרעפן שידוכים.

אז מיר זענען דא אין היכל הקודש דארף מען געדענקן מען קען נישט אוועק גיין פון מזהרא"ש, מען קען נישט אוועק גיין פון רבין, דער רבי האט געזאגט מען דארף חתונה האבן. מענטשן פרעגן: "וואס דארפסטו מאכן גייע זאכן? וואס פעלט אויס חתונה מאכן יונג? פארנוואס זאלסטו זוכן אז מענטשן זאלן האבן וואס צו רעדן?!" דו ווייסט אבער אז דער רבי האט אנוועק געשיקט בחורים? ווען א בחור איז געקומען צום רבין האט אים דער רבי אנוועק געשיקט און געזאגט: "קום צוריק מיט א טלית", דער רבי האט געוואלט מען זאל זיין

הייליג, און הייליג קען מען נאר זיין אויב מען איז חתונה געהאט, הייליג קען מען נאר זיין אויב עס איז דא א מאן מיט א ווייב, אזוי זאגט דער אייבערשטער. לאמיר אויסבעטן הושענא רבה מען מען זאל קענען חתונה מאכן די קינדער יונגער הייט.

פארנוואס דארף איד א הויז, א קאר

רבנו של עולם פארנוואס דארף איד א הויז, פארנוואס דארף איד א קאר, אלעס דארף איד נאר פאר דיר, פאר מיר פערזענליך דארף איד גארנישט, ווייל ביי א איד איז נישט דא אזא זאך בלויז פאר גשמיות, אלעס וואס ער דארף איז עס נאר פאר'ן אייבערשטן, די קאר דארף איד ווייל איד בין א איד, איד דארף טראגן מיין ווייב, איד דארף טראגן מיינע קינדער, איד דארף גיין אין בית המדרש, איד דארף גיין באזוכן מיינע עלטערן, אלעס איז פאר'ן אייבערשטן אליין.

דערפאר זענען די אלע זאכן נישט אזוי ווי דער הייליגער זעהר זאגט אז עס איז אזוי ווי דאס געשריי פון א הונט, ווייל אין די גשמיות דיגע זאכן ליגט שוין אויך רוחניות.

לאמיר אויסניצן די פאר מינוט וואס מיר האבן נאך דא, באלד דארף מען שוין לויפן אנגרייטן דעם יום טוב, לאמיר בעטן דעם אייבערשטן עס זאל זיין שפע, ווער האט געקענט גלייבן וואס האט פאסירט דעם יאר, די וועלט האט זיך געגעבן א שאקל, יעצט איז נישט דא קיין קארס, ווער ווייסט וואס גייט זיין מארגן, עס וועט נישט זיין קיין פלייש און פיש... אז מען בעט דעם אייבערשטן קומט א גוטע יאר.

נאך די זעקסטע הקפה האט דער ראש

ישיבה שליט"א ממשיך געווען:

טייערע אידישע קינדער! מיר שטייען יעצט שוין ממש ביים סוף פון די הושענות, מען גייט נאך איינמאל ארוםגיין די בימה, בעט איד ענק זייער, עס איז שוין שפעט מען דארף שוין אהיימגיין אנגרייטן דעם יום טוב, אבער הערט

נאָף אויס די לעצטע פֿאַר ווערטער וואס מיר רעדן יעצט, דאס זענען זאכן וואס זענען זייער וויכטיג אין לעבן.

בזכות אונזערע הייליגע צדיקים

מען גייט יעצט זאגן מורא'דיגע ווערטער אין די הושענות, מען גייט בעטן דעם אייבערשטן: "למען איתן הנזק בלחב אש", העלף מיר בזכות דער שטארקער צדיק אברהם אבינו, וואס האט זיך געלאזט אריין ווארפן אין פייער מיט שטארקייט, זיך נישט צו ביקן צו נמרוד, "למען בן הנעקד על עצים ואש", העלף מיר בזכות יצחק אבינו, וואס האט זיך געלאזט בינדן אויפ'ן מזבח פאר'ן אייבערשטן, "למען גבור הנאבק עם שר אש", העלף מיר בזכות יעקב אבינו, וואס האט זיך געשלאגן מיט שטארקייט מיט'ן שר פון עשו; מען בעט דא דעם אייבערשטן ער זאל אונז העלפן בזכות אונזערע הייליגע צדיקים.

טייערע אידישע ברידער! וואויל איז א מענטש וואס איז דבוק צו א צדיק, וואויל איז א מענטש וואס האט אמונת חכמים, וואויל איז א מענטש וואס די גאנצע שטוב זיינע, ער מיט זיין ווייב און זיינע קינדער זענען געבויט אויף צדיקים, מען איז דבוק צום צדיק, מען רעדט פונעם צדיק, מען לעבט מיט'ן צדיק.

זיין גאנצע שטוב איז פול מיט'ן רבין

ווען דער הייליגער רבי נתן זכרונו לברכה איז געווען אויפ'ן וועג צום רבין דעם ערשטן מאל, איז ער אינמיטן וועג איינגעשטאנען ביי א ברסלב'ער חסיד, האט רבי נתן זיך אויסגעדרוקט א מורא'דיגע ווארט: "איך האב געזען ביי דעם איד א מורא'דיגע זאך, זיין גאנצע שטוב איז פול מיט'ן רבין; נישט נאר דער מענטש אליינס גייט אמאל צום רבין ווען מען דארף אן עצה אדער חיזוק, נאר די גאנצע שטוב איז געבויעט אויף אמונת חכמים, די גאנצע שטוב לעבט מיט'ן רבין".

טייערע אידישע קינדער! מען דארף וויסן, מיר אליינס קענען גארנישט, עס איז נישט מעגליך א מענטש זאל זיך קענען דערהאלטן מיט אזא יצר הרע, מיט אזא גלות, נאר אז מען האט א צדיק, אן א צדיק קען א מענטש גארנישט, אן א צדיק פליט א מענטש אנוועק מיט די ווינט, מען ווערט מיטגעשלאפעט מיט

די גאס, מען ווערט מיטגעשולעפט מיט'ן גוי, און מען ווערט מיטגעשולעפט מיט דעם גלות.

גייתי ספר ונחזה; ברענגט מיר א משפחה וואס האט ערליכע קינדער און אייניקלעך אן א צדיק, פרובירט מיך אפצופרעגן, זוכט אויב איר קענט טרעפן אזא משפחה; עס איז נישט דא אזא זאך, אן א צדיק איז גארנישט דא, מיר לעבן נאר בזכות צדיקים. דער הייליגער רבי נתן זכרנו לברכה איז געווען אזוי גרויס, מיט דעם אלעם האט ער געזאגט: "וואס בין איך דען? איך בין אזוי ווי א ננס (גאר א נידריגער מענטש) וואס זיצט אויף א ריז, איך זיין אויפ'ן הייליגן רבי'ן".

אז מען איז דבוק צו א צדיק, מען קוקט אין רבינים ספרים צו זען וואס דער רבי זאגט אויף יעדע זאך, צי איך זאל טון אזוי אדער אזוי, צי איך זאל מחנך זיין מיינע קינדער אזוי אדער אזוי, ביי יעדע זאך טראכט מען וואס זאגט דער צדיק? און אויב מען ווייסט נישט, גייט מען פּרעגן, איך גיי פּרעגן ווי אזוי צו פירן מיין שטוב, ווי אזוי צו פירן מיין לעבן און יעדע זאך - אזוי איז מען זוכה צו זיין שטארק אין אלע נסיונות.

מיר לעבן היינט אין א ביטערע ביטערע גלות, מיר זענען "פבושה בגולה" גוט איינגעוויקט אין גלות, יעדער האט היינט א מייק, היינט קען יעדער זאגן דעות, כאפט מען זיך נישט, מען הערט אויס דעם און מען הערט אויס יענעם, ביז מען ווייסט שוין נישט וואס איז תורה'דיג געטראכט, וואס איז אידיש געטראכט, וואס איז קדושה געטראכט, און וואס איז גוי'איש געטראכט; מען האט א טעלעפאן, מען האט א קאמפיוטער און אפילו מען וויל זיין גוט, מען וויל נישט ווערן נאכגעשולעפט, ווערט מען מיטגעשולעפט מיט די גוים, דאך מען זיין דבוק צו צדיקים.

אין אלע דורות האט מען געזען, די אלע וואס זענען געווען דבוק צו צדיקים האבן זיך דערהאלטן, די אלע וואס האבן געהאט צדיקים, זיי זענען געגאנגען

צום צדיק, און געלערנט די ספרים פונעם צדיק האבן איבער געלאזט קינדער און אייניקלעך וואס פירן זיך ערליך און הייליג.

איך פארשטיי נישט אלעס

לאמיר בעטן דעם אייבערשטן מיר זאלן נישט חזק מאכן פון צדיקים, מיר זאלן נישט אוועק מאכן קיין צדיקים, מיר זאלן נישט הערן קיין לצנות אויף צדיקים, מיר זאלן וויסן אז "איך פארשטיי נישט אלעס"; דער הייליגער רבי האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק א, סימן לו): "דְּזֶה הוּא פֶּלֶל גְּדוֹל, שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְשׁוּם אָדָם לְהַשִּׁיג וְלַתְּפֹס בְּדַבּוּרוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק, אִם לֹא שֶׁתִּקַּן תְּחִלָּה אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ פְּרָאוּי, וְאִזִּי יְכוּל לְהַבִּין וְלַתְּפֹס דַּבּוּרוֹ שֶׁל הַצַּדִּיק", עס איז נישט מעגליך א מענטש זאל האבן אן השגה אין א צדיק אויב ער האט איינמאל געזינדיגט אין די עבירה פון פגם הברית רחמנא לצלן, לאמיר זיך נישט פאפן, לאמיר זיך נישט אפנארן, מיט אונזער מח קענען מיר גארנישט פארשטיין, נאר אויב מען האט אמונה אינעם צדיק און מען ליינט זיך אן אויף אים.

וויינען צום אייבערשטן

לאמיר אביסעלע וויינען צום אייבערשטן, לאמיר געבן אביסעלע טרערן פאר'ן אייבערשטן, עס שטייט אין די הייליגע ספרים, יעדע טרער וואס קומט ארויס פון א אידיש קינד נעמט אוועק אלע טפות וואס מען האט מוציא געווען לבטלה רחמנא לצלן, ווייל ווען א מענטש איז מוציא זרע לבטלה, באשאפט ער קליפות וואס לאזן אים נישט אפ; דאס וואס א מענטש פאלט פלוזלינג אריין אין א שלעכטע מאד, דאס וואס א מענטש האט צוטון מיט אנדערע מענטשן, אלעס קומט פון די טפות וואס האט ער האט געזינדיגט, און אויף דעם בעט מען ביים דאווענען (מוסף לשלש רגלים): "וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם, וּנְפּוּצוֹתֵינוּ בְּכִסּ מִיִּרְכַּתִּי אֲרָץ".

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן יעצט ביי די הושענות אויספועל'ן א גוט געבענטשט יאר, א גוט קוויטל, און אלע בחורים זאלן שוין זוכה זיין נישט נאר צו טרעפן זייער שידוך, נאר אויף שוין חתונה האבן און אויפשטעלן

שיינע שטיבער, און יעדער זאל זוכה זיין צו קינדער. אלעס וואס א מענטש דארף און אלעס וואס א מענטש מוטשעט זיך, קען מען זיך יעצט אויסבעטן.

מאכן קבלות...

דער אייבערשטן זאל העלפן מען זאל זוכה זיין היינט ביינאכט טאנצן די הקפות און זיך פרייען מיט די הייליגע תורה. ברוך השם אז מיר זענען אנגעקומען צום פנת יקרת, יעדער איינער האט זוכה געווען צו מסיים זיין גאנץ חמשה חומשי תורה, עס איז אזא שמחה, איך האב זוכה געווען צו ענדיגן חומש, איך האב זוכה געווען צו ענדיגן כאטש איינמאל משניות, איך האב זוכה געווען צו ענדיגן כאטש איין מסכתא גמרא, און באלד וועל איך שוין ענדיגן גאנץ ש"ס, איך בין אזוי פרייליך אז איך בין דבוק צו די תורה, און דאס אלעס איז בזכות כח הצדיק, א מענטש אליינס קען נישט לערנען, א מענטש איז פארזאגט און פארפלאגט, א מענטש אליינס קען טון איין זאך, מאכן קבלות... מער פון דעם גארנישט, עס איז נישט מעגליך עס אויסצופירן, מען האט א שווערע יצר הרע, אבער אז מען האט א צדיק קען מען אלעס בייקומען, ווייל דער צדיק איז העכער אלעס, ווי דער רבי זאגט דעם לשון (ספורי מעשיות, מעשה ה): "דער צדיק איז העכער גיווען פון אלע מכשפים", דער צדיק איז העכער פון אלע טומאה, פון אלע פשוף, דער צדיק איז העכער אלעס. אז מיר וועלן האבן א צדיק, מען וועט זיך דבוק צום הייליגן רבין, וועלן מיר זוכה זיין אויפצושטעלן שיינע אידישע דורות.

מיר גייען יעצט ארוםגיין נאך איינמאל דעם ספר תורה, מיר גייען נאך איינמאל שרייען צום אייבערשטן: "הושענא", העלף אונז בזכות אלע הייליגע צדיקים, וואס האבן זיך מוסר נפש געווען פאר'ן אייבערשטן. לאמיר אויך בעטן פאר אנדערע, לאמיר בעטן פאר אונזערע ברידער, עס איז אזוי שווער צוצוקוקן די צער פון בחורים, זיי ווארטן אויף שידוכים, ממש דאס הארץ פלאצט פאר צער, לאמיר בעטן: "רבנו של עולם האב רחמנות מאך שידוכים פאר אלע בחורים, עס איז פאר דייעט וועגן", לאמיר בעטן איינער פאר'ן צווייטן אויף פֿרנסה און קינדער.

